

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ

«...ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστί βροτοῖσιν
οἷς ἰερὰ προφέρουσα φύσις δαίκνυσιν ἕκαστα...»

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ

ΑΘΗΝΑΙ, ΒΑΛΤΕΤΣΙΟΥ 3

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Α. Π. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

Νέας Περιόδ. τόμ. Ζ'

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1929

Τεύχος 2

ΤΕΚΤΟΝΙΚΩΣ ΣΚΕΠΤΕΣΘΑΙ

Πᾶσα ἐπιστήμη διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν ἀξιωματῶν αὐτῆς καὶ ἰδίᾳ διὰ τῆς συνεχοῦς ἐπαγγελματικῆς ἀσκήσεως διαμορφοῖ ἰδιότυπὸν τινα διανοητικότητα καὶ ἰδιάζοντα τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι. Βεβαίως ἡ λογικὴ διευθύνει καὶ ὀφείλει νὰ διευθύνῃ πᾶσαν διανόησιν καὶ πᾶσαν ἀλληλουχίαν συλλογισμῶν. Ἀλλὰ ἡ προσήλωσις πρὸς ὠρισμένας γενικὰς ἀρχάς, ἀποτελοῦσας οὕτως εἰπεῖν τὰ θεμέλια ἐκάστης ἐπιστήμης, ἤσθμιζι τὴν μέθοδον τῆς συνθέσεως τῶν συλλογισμῶν, τῆς συναγωγῆς πορισμάτων καὶ τῆς ἐφαρμοζομένης κριτικῆς ἐπὶ δεδομένων στοιχείων, κατὰ τρόπον ἐμφανίζοντα παραλλαγὰς ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀνθρωπίνης διανοήσεως.

Οἱ ἀσκοῦντες ἐκάστην ἐπιστήμην καὶ προσπαθοῦντες νὰ ἐφαρμοζοῦσιν εὐσυνειδήτως τὰς ἀρχὰς ταύτης κατὰ πᾶσαν σκέψιν καὶ ἐνεργεῖαν ἐξοικειοῦνται λεληθότως εἰς ἰδιάζοντα τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι, ἀπορρέοντα, ὡς εἴρηται, ἐκ τῶν θεμελειωδῶν ἀξιωματῶν τῆς οἰκείας ἐπιστήμης καὶ μᾶλλον συνάδοντα πρὸς τὸν ἐξυπηρευόμενον δι' ἐκάστης ἐπιστήμης κοινωνικὸν σκοπὸν.

Ἡ ἐλευθέρα τεκτονικὴ ἀποτελοῦσα σύστημα ἐρεῦνης τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ καὶ σύστημα πρακτικῆς φιλοσοφίας, ἔχει ἐπίσης ἰδίᾳς ἀρχὰς καὶ ἰδιότυπον μέθοδον τοῦ σκέπτεσθαι καὶ τοῦ κρίνειν κατὰ πᾶσαν σχέσιν καὶ ἀναφορὰν τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους.

Ἀλλὰ ἡ ἐξοικείωσις πρὸς τὸν τρόπον αὐστηρᾶς τεκτονικῆς σκέψεως καὶ κρίσεως, πρὸς τὸ τεκτονικῶς σκέπτεσθαι, ἀποβαίνει λίαν δυσχερῆς καὶ δισεπίτευκτος. Διότι δυσχερῆς καθ' ἑαυτὴν τυγχάνει ἡ βαθεῖα κατανόησις τῶν ἀρχῶν τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς καὶ ἔτι μᾶλλον ἡ πλήρης τούτων ἀφομοίωσις ἐν τῇ συνειδήσει καὶ ἡ σταθερὰ ἐφαρμογὴ κατὰ πᾶσαν σκέψιν καὶ κρίσιν.

Τοῦτο θὰ ἦτο τὸ ἰδεῶδες τῆς ἀνθρωπίνης ἐξελίξεως, ἡ ὁύθυμις τῆς κρίσεως καὶ τῆς βουλήσεως ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς.

Οἱ Ἐλεύθεροι Τέκτονες βεβαίως θαυμάζουσι καὶ εὐλαβοῦνται τὰς ἀρχὰς ταύτας. Βεβαίως ἐπιθυμοῦσι καὶ προσπαθοῦσι νὰ ἐφαρμόσωσι ταύτας ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ κατὰ πᾶσαν σχέσιν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. Ἄλλ' ἄρ' ἀγὰ γε ἐπιτυχάνουσι τοῦτο καὶ αὐτοὶ οἱ βαθύτεροι μύσται καὶ αὐτοὶ οἱ μυσταγωγοί;

Ἴδου τὸ μέγα πρόβλημα, ἴδου τὸ μέγιστον δίλημμα.

Τὸ περιβάλλον ἀσκεῖ πάντοτε ἀνεπίγνωτον ἐπήρειαν. Ἐπίσης αἱ ἕξεις τοῦ ἐπαγγελματικοῦ βίου, κεκτημένα προλήψεις καὶ προκαταλήψεις, εὐλογοὶ ἀκόμη πεποιθήσεις περὶ πραγμάτων καὶ προσώπων, δεδικαιολογημένη ἐμπιστοσύνη πρὸς ἐκτιμώμενα ἄτομα, πάντα ταῦτα ἀσκοῦσιν ποικίλην ἐπίδρασιν.

Ἄλλ' ἐκεῖνο, ὅπερ πλειότερον ἀπομακρύνει ἀπὸ τοῦ τεκτονικῶς σκέπτεσθαι, εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ κοινῶς καὶ ἀνθρωπίνως σκέπτεσθαι κατὰ τὸν κοινωνικὸν καὶ πολιτικὸν βίον.

* *

Ἄλλ' ὁποῖον ἄρ' ἀγὰ γε τὸ **τεκτονικῶς σκέπτεσθαι;**

Ὁ θεωρητικὸς καθορισμὸς ἀποβαίνει προδήλως δυσχερής. Τὸ τεκτονικῶς σκέπτεσθαι δύναται νὰ κατανοήσῃ μόνον ὅσοι ἀπήλασαν τοῦ θεοῦ τούτου εὐεργετήματος, μόνον οἱ ὑπεράνθρωποι ἐκεῖνοι μυσταγωγοί, οἵτινες ἠδυνήθησαν νὰ ἀρθῶσιν ὑπεράνω πάσης ἐπηρείας τῶν ἐγκοσμίων, πάσης ἀντιπαθείας, ἀλλὰ καὶ πάσης ἰδιαιτέρας συμπαθείας ὡς ἐπίσης καὶ τῶν κανόνων τῶν κοινῶς ἐφαρμοζομένων ἐν ταῖς κοινωνικαῖς σχέσεσι καὶ ἔτι πέραν καὶ αὐτῶν τῶν νόμων τοῦ θεοῦ δικαίου.

Τὸ τεκτονικῶς σκέπτεσθαι δὲν δύναται τις νὰ διδαχθῇ. Δύναται μόνον νὰ ἐπιζητήσῃ, ὅπως ἐμπνευσθῇ τοῦτο διὰ βαθμιαίας προσηλώσεως εἰς τὰς διδασκαλίας τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς. Ἐν τούτοις δὲν περιτενεῖ ἐνταῦθα νὰ σημειωθῇ ὁ πρῶτιστος ὄρος.

Πρῶτιστος ὄρος ὀρθῆς σκέψεως τυγχάνει ἡ νηφαλιότης τοῦ πνεύματος. Ὁφείλομεν νὰ μὴ παρασυρόμεθα οὐ μόνον ἐκ παθῶν ἐπιμέμπτων, οὐ μόνον ἐξ ἀντιπαθειῶν ἢ καὶ συμπαθειῶν, ἀλλ' οὐδὲ κἂν ἐξ ὑπερμέτρου ζήλου ὑπὲρ εὐγενῶν ἰδεῶν, ἀλλ' οὐδὲ ὑπὲρ ἐφαρμογῆς τοῦ ἀπολύτου δικαίου.

Μόνη ἡ νηφαλιότης ἐπιτρέπει δικαίαν κρίσιν καὶ εὐστοχον ἐνέοριαν πρὸς ἐξυπηρέτησιν παντός ἰδεώδους. Τὸ πάθος, ἡ παραφορὰ καὶ

αὐτὴ ἢ εὐγενῆς ὁρμὴ δύνανται νὰ ὀδηγήσωσιν εἰς ἀδίκους κρίσεις καὶ εἰς ἐπιβλαβῆ ἀποτελέσματα διὰ τὰ ἐπιδιωκόμενα ἰδεώδη.

Τὰ ἰδεώδη ἔστωσαν ὁ μόνος ὀδηγός.

Μόνα τὰ ἰδεώδη εἶναι αἰώνια καὶ ἡ ἐπιδιώξις τούτων διαρκῆς καὶ ἀτελεύτητος, ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχη ἐπὶ τῆς γῆς ἡ ἀνθρωπότης. Πᾶσαι δὲ αἱ παρεπιπτόναι ἀστοχίαι, ἀποτυχίαι, ἐπίμοχθοι ἀγῶνες, ζημίαι καὶ ἡτταὶ πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἐπεισόδια ἐφήμερα, ἀποτελοῦντα συνήθως κλῆρον πάσης μεγαλεπήβολου ἐνεργείας, κλῆρον, ὃν δὲν διέφυγε τὸ ἑλληνικὸν Ἔθνος κατὰ τὴν ἔνδοξον αὐτοῦ ἱστορίαν. Διότι πάντοτε ἠθέλησε νὰ προασπίσῃ γενικωτέρας καὶ ὑψηλοτέρας ἰδέας. Καὶ διὰ τοῦτο ἐγένετο καὶ ἔσεται αἰωνόβιον.

Κατ' ἐξοχὴν ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς Ἐλευθέρους Τεκτονούς, ὅπως μετὰ νηφαλιότητος καὶ ψυχραιμίας ἀντιμετωπίζωσι πᾶσαν συνάντωμένην περὶ τὸ ἔργον αὐτῶν δυσχέρειαν καὶ πᾶσαν σκληρὰν δοκιμασίαν.

Εἰς ἔν και μόνον ὀφείλομεν νὰ ἀποβλέπωμεν, κατὰ τίνα τρόπον, κατὰ τίνα μέθοδον θὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ὑψίστου Ναοῦ τῆς Ἀρετῆς, ἔστω καὶ ἂν ὑποβληθῶμεν εἰς πικρίας καὶ δοκιμασίας, εἰς ἀποτυχίας καὶ ἀπογοητεύσεις, εἰς ζημίας καὶ εἰς θυσίας.

Ἐπιβάλλεται δὲ ἐπὶ πάσης ἀτυχοῦς περιστάσεως νὰ κρίνωμεν οὐχὶ ἀνθρωπίνως, οὐχὶ καὶν κατὰ τὸ θετὸν δίκαιον τῶν εὐθυνῶν, ἀλλὰ κατὰ τὰς ὑπαγορευσεις τῆς τεκτονικῆς δικαιοσύνης, ἣν ὀφείλουσι μάλιστα νὰ διδάσκονται καὶ ἐνστερνίζονται οἱ τῶν Νόμων ἐφαρμοσταὶ καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ Νομοθέται.

Ἡ τεκτονικὴ δικαιοσύνη δὲν περιορίζεται εἰς τὰ ἀποτελέσματα ἐκάστης ἐνεργείας ἢ παραλείψεως, ἐρευνᾷ τὴν βούλησιν καὶ προαίρεσιν τοῦ οὕτως ἢ ἄλλως ἐνεργήσαντος ἢ ὑποπεσόντος εἰς παράλειψιν ὀφειλομένης μερίμνης.

Ἡ τεκτονικὴ δικαιοσύνη ἐδράζεται πάντοτε ἐπὶ τοῦ τρίποδος τῆς ἀγάπης, τῆς ἐπεικειας καὶ τῆς ἁρμονικῆς συμπτώξεως, πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ἰδεώδους ναοῦ τοῦ Σολομῶντος.

* *

Τὸ τεκτονικῶς σκέπτεσθαι δύναται κατὰ ταῦτα νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἰσοδυναμοῦν πρὸς τὸ σκέπτεσθαι κατὰ συνείδησιν ἐξειλιγμένην ὑπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς Ἐλευθέρου Τεκτονικῆς ῥιζοβολησάσας ἐν τῇ διανοίᾳ, ἢ ἄλλως ὡς ἰσοδυναμοῦν πρὸς τὸ κρίνειν καὶ συλλογίζεσθαι καθ' ὑψίστην καὶ καθαρὰν λογικὴν, ἀνθρωπίνην μὲν βεβαίως πάντοτε, ἀλλὰ τελείως ἀπηλλαγμένην τῶν προλήψεων καὶ διαφόρων ἐν γένει σφαλέρων ἀντιλήψεων, καθισταμένων συνήθως κατὰ τοὺς διαφόρους τύπους

και χρόνους συμφυῶν τῇ ἀνθρωπίνῃ διανοήσει. Αἱ τοιαῦται σφαλεραὶ ἀντιλήψεις ἀποτελοῦσιν οὕτως εἰπεῖν ἀποπλανήσεις τῆς καθαρᾶς λογικῆς καὶ τῆς σταθερᾶς συνειδήσεως, πηγάζουσαι ἐκ τῆς διασταυρώσεως διαφόρων αἰτίων κληρονομικότητος καὶ καθυστερημένης ἐξελίξεως τοῦ πνεύματος, ἐκ τῶν κρατησάντων ἐπ' αἰῶνας δογμάτων ἐκ τῶν διαμορφουμένων κατὰ περιόδους ἐθίμων, ἐκ τῶν κοινωνικῶν θεσμῶν καὶ συνθηκῶν, ἐκ τῆς ἰσχυροῦσης νομοθεσίας καὶ ἐν γένει ἐκ τοῦ καθιερουμένου κατόπιν πάντων τούτων γενικοῦ τρόπου τοῦ σκέπτεσθαι παρ' ἑκάστη κοινωνίᾳ. Εὐνόητον, ὅπόσον ἀποβαίνει δύσκολος ἢ ἀπὸ τοιούτων ἐπιρροῶν ἀπελευθέρωσις τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος καὶ τῆς ἀνθρωπίνης συνειδήσεως, εἰς βαθμὸν τοιοῦτον, ὥστε νὰ κατορθώσῃ ὁ ἀτυχῆς ἀνθρωπος ὅσονδήποτε ὑψιπέτης, νὰ σκέπτηται πάντοτε κατὰ καθαρὰν λογικὴν καὶ κατὰ καθαρὰν συνείδησιν. Ἐπιθυμεῖ βεβαίως νὰ σκέπτηται λογικῶς, νὰ κρίνῃ εὐσυνειδήτως καὶ νὰ ἀποφαίνηται γνώμην δικαίαν. Ἄλλὰ ποῦ ὀφείλει νὰ ἀναζητήσῃ στήριγμα καὶ ἀφετηρίαν τῆς ὀρθῆς σκέψεως; Ποῦ δὲ ὀφείλει νὰ ἀτενίσῃ, ὅπως διακρίνῃ φωτοβόλον ἀστέρα ὀδηγοῦντα πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν δικαιοσύνην; Βεβαίως πρὸς τοὺς νόμους τῆς Φύσεως καὶ Δημιουργίας, πρὸς τὴν Βίβλον τοῦ Νόμου καὶ πᾶσαν Ἱερὰν Γραφήν, πρὸς τὰ θέσφατα τὰ ἐξαγγελθέντα ἀπὸ χιλιετηρίδων ἐπὶ τῆς γῆς ὑπὸ τῶν μεγάλων προφητῶν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ γενικῶς εἰπεῖν πρὸς τὰς αἰδίους ἀρχὰς τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Π. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤ.: ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΕΚΛΟΓΗΝ

Μεγ.: Διδ.:
Προσθ. Μ. Διδ.:
Μέγας Α'. Ἐπίπτης
Μέγας Β'. Ἐπόπτης
Μέγας Γεν.: Γραμμ.:
Μεγ.: Ρήτ.:
Μεγ.: Δολ.:
Μεγ.: Θησαυρ.:
Μεγ.: Τελετ.:
Μεγ.: Ἐλεον.:
Μεγ.: Στεγ.:

Μιλτιάδης Πουρῆς
Φλότας Παπαγεωργίου
Σπύρος Βελλῆς
Σπύρος Νάγος
Ἀθανάσιος Ἰωάννου
Χρῆστος Λαδᾶς
Ἀντώνιος Ἀδριανόπουλος
Ἀνδρέας Παπαδημητρίου
Πᾶνος Χατζηπᾶνος
Δημήτριος Παππούλιας
Γεώργιος Γεωργαλᾶς

ΓΑΛ.: ΜΕΓ.: ΑΝΑΤ.: ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1929

Ἡ Μεγ.: Ἀνατ.: κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος συνῆλθεν εἰς εἴκοσι καὶ πέντε συνεδρίας τῆς ὀλομελείας Αὐτῆς, 18 τοῦ Διοικητικοῦ τμήματος, 3 τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ 2 τοῦ Δικαστικοῦ, συνεκρότησε δὲ καὶ 24 συνεδρίας ὡς τεκτονικὸν ἴδρυμα. Διενηργήθησαν καὶ διεξεπεραιώθησαν ἔγγραφα καὶ πίνακες ὑπὲρ τοὺς δισχελίους.

Αἱ μὲν συνεδρίαὶ τῆς ὀλομελείας ὡς καὶ τοῦ διοικητικοῦ τμήματος ἀπέβλεπον εἰς τὴν ὅσον ἔνεστιν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα Αὐτῆς Σ.: Στοῶν δι' ἀμέσου ἐνημερότητος εἰς ἅπαντα τὰ ζητήματα αὐτῶν καὶ δι' ἔγκαίρου ἐπεμβάσεως εἰς ἀκινδύνους τινὰς προστριβάς, σπανίως ἐμφανιζομένας ἔν τισι Στοαῖς, ἐπετεύχθη δὲ τὸ τοιοῦτον χάρις εἰς τὴν νέαν κατεύθυνσιν, ἣτις ἐδόθη εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν γραφείων τῆς Μεγ.: Γεν.: Γραμματείας, ὡς καὶ εἰς τὸν εὐρύτερον χρησιμοποιηθέντα θεσμόν τῶν Μεγ.: Ἐπιθεωρητῶν. Αἱ δὲ συνεδρίαὶ τῆς Μεγ.: Ἀνατ.: ὡς τεκτονικοῦ ἰδρύματος περιστράφησαν ἅπασαι σχεδὸν περὶ τὴν ὀριστικὴν ἀγορὰν τοῦ ἀκινήτου ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἀχαρνῶν καὶ Σουρμελῆ καὶ τὴν μετατροπὴν αὐτοῦ εἰς κανονικὸν Τεκτονικὸν Μέγαρον καὶ περὶ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου. Καὶ δὴ τὴν 12ην Μαρτίου 1928 ὑπογράφεται τὸ ὀριστικὸν συμβόλαιον τῆς ἀγορᾶς καταβληθεισῶν εἰς τὴν Τράπεζαν Ἐμπορικῆς Πίστεως δραχ. 500.000 ἔναντι τῆς ὀλικῆς ἀξίας τῆς ἀγορᾶς 1.900.000 δρ. τοῦ ὑπολοίπου ἀποσβεσθησομένου διὰ τοκοχρεωλυσίου μὲ τόκον 10 ο)ο. Ἐν τῷ μεταξὺ μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ προσυμφώνου ἡ Μεγ.: Ἀνατ.: δι' ἐγκυκλίου Αὐτῆς πρὸς τὰς ἐν Ἀνατ.: Ἀθηνῶν Σ.: Στοᾶς εἶχεν ἐπικαλεσθῆ τὴν προσέλευσιν ἀδ.: ἀδ.: ἀρχιτεκτόνων μηχανικῶν πρὸς σύσκεψιν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ φιλ.: ἀδ.: Γ. Γεωργαλᾶ, τούτου δὲ κωλυθέντος ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀδ.: Α. Ἀδριανοπούλου καὶ ἐκπόνησιν σχεδίου διαρρυθμίσεως

τοῦ ἀγορασθέντος ἀκινήτου καὶ ἀνεγέρσεως Ναοῦ ἐπὶ τοῦ ἐλευθέρου χώρου. Τὴν 28ην Φεβρουαρίου 1923 ὁ ἀδ.: Ἀδριανόπουλος ἐν συνεδρίᾳ τῆς ὀλομελείας τοῦ Συμβ.: τοῦ Τεκτ.: ἰδρύματος ἀνακοινοῖ ὅτι 24 ἀδ.: ἀδ.: μηχανικοὶ-ἀρχιτέκτονες συνῆλθον ὑπὸ τὴν προεδρείαν του καὶ μετὰ ἀνταλλαγὴν γνώμων ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ τεκτ. ἰδρύματος ἐκρίθη σκόπιμον ἵνα Ἐπιτροπὴ τετραμελῆς μεταβῆ ἐπὶ τόπου, καταμετρήσῃ τὸν χώρον, λάβῃ θετικὰς πληροφορίας περὶ τῶν οἰκονομικῶν μέσων ἅτινα διαθέτει τὸ Τεκτ.: ἴδρυμα καὶ ἀναλόγως προβῆ εἰς τὴν κατάστρωσιν τοῦ σχεδίου τῆς διαρρυθμίσεως καὶ τῆς δομήσεως. Ἄλλ' ἢ ἐπιτροπὴ αὕτη, ἀντὶ ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὴν ἦν ἔλαβε ρητὴν ἐντολήν, δι' ἐπιστολῆς αὐτῆς ἐκάκιζε τὴν γενομένην πρᾶξιν, ἐθεώρει τὸ οἶκημα ὡς πάντῃ ἀκατάλληλον πρὸς μετατροπὴν εἰς Τεκτ.: μέγαρον καὶ τὴν τοποθεσίαν τοῦ οἰκήματος ἀπόκεντρον. Δι' ὃ ὅτε μετὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ ὀριστικοῦ συμβολαίου τῆς ἀγοραπωλησίας παρεκλήθη ὁ ἀδ.: Ἀδριανόπουλος ἵνα ἐπισπεύσῃ τὴν ἀπαραίτητον προκαταρκτικὴν ἐργασίαν καταμετρήσεως, σχεδίων καὶ λοιπῶν συναφῶν δι' ἑνὸς ἢ δύο μηχανικῶν ἀρχιτεκτόνων δεδοκιμασμένων, τῆς ἀπολύτου δὲ αὐτοῦ ἐμπιστοσύνης, παρατηρήσας ὅτι δὲν δύναται νὰ προκύψῃ ἄμεσος καὶ θετικὴ ἐργασία ἐὰν αὐτῆς προσεκαλοῦντο οἱ 24 ἀδ.: ἀδ.: μηχανικοὶ ἕνεκα τῆς ποικιλίας τῶν διατυπωμένων γνώμων καὶ σχεδίων καὶ τῆς ἤδη ἐκπεφρασμένης γνώμης τῆς ἐξ αὐτῶν τετραμελοῦς ἐπιτροπῆς, δηλοῖ ὅτι δύναται ἀθορύβως καὶ συντόμως νὰ ἐργασθῆ μετὰ δύο μηχανικοὺς ἀρχιτέκτονας τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης του, τοὺς κ. κ. Ἰωάννην Θεοχαρόπουλον, μέλος τοῦ τάγματος, καὶ Γαβριὴλ Βαγιανόν, συνεργοῦντος μάλιστα καὶ τοῦ ἐν τῷ Παλυτεχνεῖῳ καθηγητοῦ τῆς Φιλοσοφίας τῆς Τέχνης κ. Πικιώνη. Ἐξ ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης καὶ ἐκτιμήσεως πρὸς τὸ ἄτομον τοῦ ἀδ.: Ἀδριανοπούλου τὸ Συμβούλιον δέχεται τὴν πρότασίν του.

Τὴν 15ην Μαΐου ἐν συνεδρίᾳ τοῦ Συμβουλίου ὁ ἀδ.: Ἀδριανόπουλος ὑποβάλλει προσχέδιον τοῦ νέου Μεγάρου μετὰ προϋπολογισμὸν μὴ ἀφιστάμενον τῶν 750,000 δρ. καὶ ἀντὶ ἑνὸς μετὰ δύο Ναοὺς ἐπὶ τοῦ ἐλευθέρου χώρου α') διὰ τὸ ἰσοῦπές καὶ συμμετρικὸν ὡς πρὸς τὸ ὑπάρχον κτίριον καὶ β') ἵνα μὴ προκληθῆ ἀνεπάρκεια αἰθουσῶν διὰ γραφεῖα Μ. Α. καὶ Υ. Σ. ἐντευκτήρια κ.λ.π., μετατρεπομένων κατὰ τὰς ἀρχικὰς σκέψεις τῶν δύο μεγάλων αἰθουσῶν εἰς μικροὺς ναοὺς, διατυποῖ δὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι μέχρι τέλους τοῦ Ὀκτωβρίου δύναται νὰ συντελεσθῆ ἢ ὅλη ἐργασία. Προσθέτει δὲ ὅτι τὸ ὀριστικὸν σχέδιον, ὁ ἀκριβὴς προϋπολογισμὸς, ἢ προμέτρησις καὶ ἢ συγγραφὴ τῶν ὑπα-

χρεώσεις ἐντὸς 20 ἡμερῶν θὰ κατατεθοῦν εἰς ἱκανὰ ἀντίγραφα εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Τεκ.: ἰδρύματος διὰ τὰ προκηρυχθῆ ὁ μειοδοτικὸς διαγωνισμός. Ὄντως τὴν 5ην Ἰουνίου κατατίθενται τὰ ἀπαραίτητα ταῦτα στοιχεῖα εἰς 15 περίπου ἀντίγραφα καὶ προκηρύσσεται διὰ τοῦ ἡμερησίου τύπου ἡ μειοδοτικὴ δημοπρασία, Ἐπιτροπῆς ἐπὶ ταύτης διορισθείσης ἐκ τῶν ἀδ.: ἀδ.: Μ. Πουρῆ, Α. Ἀδριανοπούλου, Σπυρ. Νάγου, Ν. Νῶε καὶ Ἀθ. Ἰωάννου. Κατὰ τὴν λήξιν τῆς ταχθείσης προθεσμίας εὐρίσκονται ἀποσταλεῖσαι 14 ἐνσφράγιστοι προσφοραί. Ἡ ἐπίσημος πρῶξις τῆς ἀποσφραγίσεως αὐτῶν ἀναγινώσκειται ἐν συνεδρίᾳ τοῦ Συμβουλίου τῆς 3ης Ἰουλίου, ὅποτε τὸ Συμβούλιον πρὸ τῆς κατακυρώσεως τῆς ἐργασίας εἰς τὸν τελευταῖον μειοδότην κ. Π. Σαρροῦν, ἐκπίπτοντα 14 ο)ο ἐπὶ τῶν προϋπολογισμένων ἀποφασίζει τὰ ζητηθῆ πῖναξ τῶν κυριωτέρων τεχνικῶν ἐργασιῶν τῶν ἐκτελεσθεισῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος, ἀπὸ τε τὸν τελευταῖον μειοδότην, καθὼς καὶ ἀπὸ τοὺς ἐκπίπτοντας 12 ο)ο καὶ 11 ο)ο. Ἀναλαμβάνει δὲ ἕκαστον μέλος τοῦ Συμβουλίου τὰ ζητήθη θετικὰς καὶ ἐξηκριβωμένας πληροφορίας περὶ τῆς εὐσυνειδησίας καὶ τῆς ἐν γένει ἀγαθῆς φήμης τῶν μειοδοτῶν. Ὑποβάλλονται ὄντως τοιοῦτοι πίνακες καὶ ἀναγινώσκονται ἐν ἐκτάκτῳ συνεδρίᾳ τῆς 5ης Ἰουλίου, ἀνακοινοῦνται δὲ καὶ πληροφορίες περὶ τῆς εὐθύτητος καὶ εὐσυνειδησίας τοῦ τελευταίου μειοδότου κ. Π. Σαρροῦ ἱκανοποιητικαί. Ὁμοφώνως τότε κατακυροῦται ἡ δημοπρασία εἰς τὴν Τεχνικὴν Ἐταιρείαν Π. Σαρροῦ καὶ Σίας, τῆς ἐπιβλέψεως τοῦ ἔργου ἀνατεθείσης εἰς τοὺς ἐκτελεστὰς τοῦ σχεδίου μηχανικοὺς κ.κ. Ἰωάννη Θεοχαρόπουλον καὶ Γαβρ. Βαγιανὸν μὲ ἀμοιβὴν 3 ο)ο ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἀρχονται αἱ ἐργασίαι λήγοντος τοῦ Ἰουλίου, μετρηθεισῶν προκαταβολικῶς τῶν ζητηθεισῶν 25,000 δραχ. τῷ ἀδ.: μηχανικῷ Ἰωάννῃ Θεοχαροπούλῳ πρὸς ἔκδοσιν τῆς ἐπισήμου ἀδείας οἰκοδομῆς καὶ πληρωμὴν φόρου ἐπιτηδεύματος, ἔβαινον δὲ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀπροσκόπτως μέχρι τῆς 10ης Ὀκτωβρίου, ἡμέρας Τετάρτης, ὅποτε ἀστυνόμος παρουσιασθεὶς καὶ ζητήσας τὴν ἄδειαν τῆς οἰκοδομῆς ἐπὶ μὴ προσαγωγῆ τοιαύτης διατάσσει τὴν ἀναστολὴν τῶν ἐργασιῶν. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι κατόπιν τῶν γενομένων τοῖς μηχανικοῖς παρατηρήσεων καὶ εἰσηγήσεως ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου πρὸς τὸν φίλτ.: ἀδ.: Ι. Ἰσχυρλῆν νομομηχανικὸν ἐλήφθη ἡ ἄδεια μετὰ δύο ἡμέρας, ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον τοῦ ἰδρύματος λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκ μέρους τῶν ἐπιβλεπόντων μηχανικῶν ἐπιδειχθεῖσαν τοιαύτην ἀπρονοησίαν καὶ ἀμέλειαν καὶ προστριβὰς τινὰς καὶ μὲ τὸν ἀδ.: Ἀδρια-

νόπουλον και με τὸν ἐργολήπτην, ἐθεώρησε παρακεκινδυνευμένον τὰ ἐξακολουθῆ ἔχον ἐμπιστοσύνην πρὸς αὐτοὺς διὰ τὴν περαιτέρω ἄνευ προστριβῶν και ἐπεισοδίων ὀχληρῶν συνέχισιν τῆς ἐργασίας τῆς οἰκοδομῆς. Καὶ δὴ ἐν συνεδρίᾳ τῆς 16ης Ὀκτωβρίου ὁμοφώνως τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν κ. κ. I. Θεοχαροπούλου και Γ. Βαγιανοῦ ἀπὸ τῶν καθηκόντων αὐτῶν, κατὰ πρότασιν δὲ τοῦ ἀδ. Παππούλια ἀποφασίζεται και ἀνατίθεται εἰς τὸν Πρόεδρον ἀδ. Μ. Πουρῆν νὰ βολιδοσκοπήσῃ τοὺς δεδοκιμασμένους μηχανικοὺς ἀρχιτέκτονας κ.κ. Ἡλίαν Κριμπᾶν και Ἰωάννην Ἰσταννίδην ἔὰν εἶναι διατεθειμένοι ν' ἀναλάβωσι τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἔργου, ἀφοῦ ἐπιτυχίως ἐξετάσωσι τὴν μέχρι τοῦδε γενομένην ἐργασίαν.

Δεχθέντες οἱ εἰρημένοι μηχανικοὶ τὴν πρότασιν τοῦ Συμβουλίου μετὰ ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τῆς συντελεσθείσης ἐργασίας, προσέρχονται εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς 23ης Ὀκτωβρίου και ἀνεπιφυλάκτως ἀποφαίνονται ὅτι ἡ τοιχοποιία εἶναι κακότεχνος και ὡς πρὸς τὰ ὕλικα και ὡς πρὸς τὴν συνδετικὴν ὕλην και ὅτι εἶναι ἀδύνατον ἐπὶ τοῦ ἀνεγερθέντος πρώτου πατώματος νὰ προστεθῆ δεύτερον ἄνευ κινδύνου καταρρέσεως και ὅτι και αὐτὸ τὸ συνταχθὲν σχέδιον εἶναι λίαν ἀτελεὲς και ἀσαφές, ὑποδεικνύουσιν δὲ πρὸ πάσης ἄλλης ἐργασίας τὸ ἴδρυμα ν' ἀποταθῆ εἰς τὸν προϋστάμενον Σχ. Π. και νὰ ζητήσῃ αὐτοψίαν ἐπὶ τοῦ ἀνεγειρομένου κτιρίου και ἔγκυρον γνωμάτευσιν ἐπὶ τῆς καταστάσεως αὐτοῦ, νὰ ζητήσῃ δὲ και ἀπὸ τὸν ἐργολάβον νὰ κατεδαφίσῃ τὰ ὑποδειχθησόμενα κακότεχνα μέρη. Παρατηροῦν δὲ ὅτι διὰ νὰ συνεχισθῆ ἡ ἐργασία πρέπει νὰ συνταχθοῦν νέα σχέδια.

Κατὰ ταῦτα ἀμέσως ἐπιδίδεται αἴτησις εἰς τὸ τμήμα Σχ. Π. Ἀττικοβοιωτίας περὶ αὐτοψίας τῆς ἐργασίας εἰς ἀπάντησιν δὲ λαμβάνεται ἡ ἐπομένη ἔκθεσις τοῦ Νομομηχανικοῦ ἀδ. Ἰσμουλῆ σταλεῖσα ἐν ἀντιγράφῳ ὑπὸ τοῦ προϋσταμένου Γρ. Σχ. Π. Ἀττικοβοιωτίας ἔχουσα δὲ ὡδε:

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 13531 ἐντολῆς και ἐξ αὐτοψίας γενομένης εἰς τὸ ἀνεγειρούμενον Μέγαρον τοῦ Τεκτ. Ἰδρύματος διεπιστώθη ὅτι αἱ ἐκτελεσθεῖσαι τοιχοποιΐαι εἶναι κακότεχνος και ὡς πρὸς τὴν κατασκευὴν και ὡς πρὸς τὸ χρησιμοποιηθὲν κονίαμα, κατὰ συνέπειαν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτραπῆ ἡ φόρτισις αὐτῶν διὰ προσθέτων βαρῶν οἷα ἢ διὰ σκυροδεματος κατασκευῆ πατώματος και δοκῶν βου ὀρόφου. Πρὸς ἀποφυγὴν κατεδαφίσεως τῆς τοιχοποιίας ταύτης, ἐὰν θὰ ἐκρίνετο τοῦτο ἐπιβαλλόμενον, πρέπει τὸ ἐκ σκυροδεματος πάτωμα νὰ στηριχθῆ, ἀνεξαρκῆτως τῆς τοιχοποιίας, ἐπὶ στύλων

καὶ δοκῶν, ἐπὶ πλαισίων δηλαδὴ οὕτως ὥστε ν' ἀποφενχθῆ πᾶν πρόσθετον βάρος ἐπὶ τῆς ἄνω τοιχοποιίας.

Κατόπιν τῆς τοιαύτης ἀνθεντικῆς ἐκθέσεως καὶ τῆς συνεπειᾶ αὐτῆς παρὰ τοῦ Γραφείου Σχ. Π. Α. Β. διὰ τοῦ ἀρμοδίου ἀστυνομικοῦ τμήματος διαβιβασθείσης διαταγῆς πρὸς διακοπὴν πάσης ἐργασίας μέχρι νεωτέρου ἐγγράφου τὸ Συμβούλιον πρὸ τοῦ τετελεσμένου γεγονότος ἀναθέτει ὀριστικῶς τὴν συνέχισιν τῆς ἐργασίας εἰς τὸν κ. Ἰωαννίδην ἀρχιτέκτονα καὶ ζητεῖ παρ' αὐτοῦ νὰ καταρτίσῃ τὸ νέον σχέδιον τοῦ κτιρίου, συντάξῃ δὲ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ σχετικὸν νέον προϋπολογισμόν. Προσελθὼν ὁ κ. Ἰωαννίδης εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς 4ης Δεκεμβρίου παρουσιάζει ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὰ νέα σχέδια με πλαισιωτὸν σύστημα ἐπιτρέπον ἐν ἀνάγκῃ προσθήκην καὶ τρίτου ὀρόφου καὶ τὸν ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς συνταχθέντα προϋπολογισμόν ἀνερχόμενον διὰ μὲν τὴν δόμησιν τῶν δύο Ναῶν ἐπὶ τοῦ ἐλευθέρου χώρου εἰς δρ. 1.420.000 διὰ δὲ τὴν ἐπισκευὴν τῶν αἰθουσῶν καὶ τοῦ ὑπογείου τοῦ παλαιοῦ κτιρίου εἰς δρ. 80.000 ἥτοι ἐν συνόλῳ εἰς δρ. 1.500.000.

Ἀπέναντι τῆς κολοσσιαίας διαφορᾶς τῆς οὕτω ἐμφανισθείσης μεταξὺ τοῦ ἀρχικοῦ καὶ τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ ἐπεφυλάχθη τὸ Συμβούλιον ὠρίμως καὶ εὐρέως νὰ συσκεφθῆ, πρωτίστως δὲ ἀπεφάσισεν ἵνα καταρτίσῃ τεχνικὴν ἐπιτροπὴν ἐξ ἀδ.· ἀδ.· τεκτόνων τῶν: Ἐμμ. Ἀντωνιάδου, Α. Μαράτου, Ροζ. Μιχαηλίδη, Γ. Κοντολέοντος, Ι. Ἰσμυρλῆ καὶ τῶν κ. κ. Ἡλ. Κριμπᾶ καὶ Περικλ. Παρασκευοπούλου, τῶν δύο τούτων τελευταίων μὴ προσελθόντων ἔνεκα κωλύματος με παράκλησιν νὰ ἀποφανθῆ ἐπὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ κ. Ἰωαννίδου ὑποβληθέντων εἰς τὴν Μεγ.· Ἀνατ.· ἡ εἰρημένη τεχνικὴ ἐπιτροπή.

Ἡ Μεγ.· Ἀνατ.· διαθέτουσα περὶ τὰς 600000 δρ. διὰ τὴν ἀρξαμένην δόμησιν τοῦ Νέου Μεγάρου ἔναντι τῶν προϋπολογισθεισῶν 872400 μετὰ ἐπανειλημμένας συσκέψεις ἐν συνεδρίασι τῆς ὀλομελείας τῆς καὶ μετὰ σύσκεψιν διὰ τοῦ Προέδρου Αὐτῆς Μεγ.· Διδ.· μετὰ τῶν φιλτ.· ἀδ.· ἀδ.· Σεβασμίων τῶν ἐν Ἀνατ.· Ἀθηνῶν Σ.· Στοῶν εἶχε προκρίνει τύπον ἐγκυκλίου δι' ἧς θὰ ἐζητεῖτο προαιρετικὸς ἔρρανος παρὰ τῶν φιλτ.· ἀδ.· ἀδ.· ἀπασῶν τῶν Στοῶν ἀναλαμβάνοντος ἐκάστου Σεβ.· μετὰ ἀρμοδίαν εἰσήγησιν τὴν συλλογὴν τοῦ ἐράνου. Ἐστάλη ἡ εἰρημένη ἐγκύκλιος ὑπ' ἀρ. 1477 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2 Ὀκτωβρίου 1928, τῆς ὁποίας ἀπεκδεχόμεθα γενναῖα τὰ ἀποτελέσματα.

Θλίβεται ειλικρινῶς ἡ Μεγ.: Ἄνατ.: διότι ἐνῶ ἤλπιζεν ὅτι ἡ παροῦσα Συνεδρία θὰ συνεκροτεῖτο ἐν τῷ Μεγ.: Ναῶ τοῦ Νέου Μεγάρου κατόπιν τῶν ειλικρινῶν προσπαθειῶν ἄς πρὸς τοῦτο κατέβαλεν, ἀτυχῶς τῇ συνδρομῇ καὶ συμβολῇ ἀπροσδοκῆτων συνθηκῶν, ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς της, συγκροτεῖται πάλιν ἐνταῦθα. Μετὰ πεποιθήσεως ὅμως ἀποβλέπει εἰς τὸ μέλλον, βασίμως δὲ φρονεῖ ὅτι ἡ διάδοχος της Μεγ.: Ἄνατ.: συνεχίζουσα τὸ ἔργον οὐαί ἐδραῖα βάσεις ἤδη ἐτέθησαν μετὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ μείζονος ζήλου θὰ δυνηθῇ λίαν ταχέως μὲ τὴν πρόθυμον συνδρομὴν πάντων ἐν γένει τῶν ἀδελφῶν νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ὑπὸ πάντων ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΣΤΟΩΝ

Ἐν ἁρμονίᾳ καὶ ὁμαλότητι διεξήχθησαν αἱ ἐργασίαι ἀπασῶν τῶν ὑπὸ τὴν Αἰγίδα τῆς Μεγ.: Ἄνατ.: Σ.: Στοῶν καὶ κατὰ τὸ λήξαν τοῦτο Τεκτ.: ἔτος, τῶν φιлт.: ἀδ.: ἀδ.: Σεβασμίῳν ἐπιτυχόντων κατὰ τὸ μέγιστον μέρος τῆς ἐφαρμογῆς καὶ πραγματώσεως τῶν σοβαρῶν καὶ θετικῶν προγραμματικῶν δηλώσεων αὐτῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῶν.

Μικραὶ ἀνωμαλίαι καὶ προστριβαὶ ἐμφανισθεῖσαι ἐν ταῖς ἐργασίαις τῆς Σ.: Στοῶς «Ἡρα» ἐν Ἀνατολῇ Σάμου ἐξωμαλύνθησαν καὶ ἐξέλιπον, ἐπὶ τόπου μεταβάντος τοῦ ἐνδ.: καὶ φιлт.: ἀδ.: Σπ. Νάγου ὡς Μεγ.: Ἐπιθεωρητοῦ. Τοιαῦται ἐπίσης τῆς ἐν Ἄνατ.: Ἰωαννίνων Σ.: Στ.: «Δωδώνη» ἐξωμαλύνθησαν διὰ τοῦ φιлт.: ἀδ.: Γ. Γεωργαλά, Σεβ.: τῆς Σ.: Στ.: «Φοῖνιξ», μεταβάντος ἐπὶ τόπου, ὡς Μεγ.: Ἐπιθεωρητοῦ. Πρὸς πρόληψιν δὲ τῶν μόλις ἐν τῷ γενναῦσθαι προστριβῶν ἐν ταῖς ἐργασίαις τῆς ἐν Ἀνατ.: Μυτιλήνης Σ.: Στ.: «Πιττακός» ἡ Μεγ.: Ἄνατ.: ἐπωφελήθεισα τὴν παρουσίαν τοῦ πεπειραμένου τέκτονος φιлт.: ἀδ.: Φ. Παναγιωτάκου ἐν Μυτιλήνῃ ὡς διευθυντοῦ τοῦ αὐτόθι Πρακτικοῦ Λυκείου, διώρισεν αὐτὸν Μέγαν Ἐπιθεωρητὴν τῶν ἐν τῇ αὐτῇ Ἀνατ.: Σ.: Στοῶν «Πιττακός» καὶ «Ἀναγέννησις». Ἐκ γραπτῆς δὲ καὶ προφορικῆς ἐκθέσεως τοῦ μεταξὺ ἡμῶν ὡς Ἀντιπροσώπου τῆς Σ.: Στοῶς «Πιττακός» παρακαθημένου φιлт.: ἀδ.: Παναγιωτάκου διεπιστώθη ἡ ὁμαλότης μεθ' ἧς νῦν διεξάγονται αἱ ἐργασίαι ἀμφοτέρων τῶν Ἐργαστηρίων.

ΝΕΑΙ ΣΤΟΑΙ

Ἐν τῇ περυσινῇ λογοδοσίᾳ ἐξετέθη ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ ὁ κατ'

εὐχὴν διακανονισμὸς τῆς ὑποθέσεως τῆς ὑπὸ τὴν Αἰγίδα τῆς Μεγ.:
 Ἀνατ.: τῆς Γαλλίας ἐν τῇ πλατείᾳ Κυριακοῦ λειτουργούσης Στοᾶς
 Ἡ μεγάλη πλειονότης τῶν φιλτ.: ἀδ.: ἀδ.: τῆς διαλυθείσης Στοᾶς
 «Μέλης». ἐγκρίσει τῆς Μεγ.: Ἀνατ.: τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπὸ τὴν Αἰ-
 γίδα αὐτῆς ἔπηξε νέαν Στοᾶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ διακριτικὸν ὄνομα «Μέλης»
 καὶ ὑπ' ἀριθ. 76, ἣτις ἀριθμοῦσα ἤδη περὶ τοὺς 70 ἀδελφούς εἰργάσθη
 καὶ ἐργάζεται ἐφαμίλλως πρὸς τὰς ἄλλας ἀδ.: Στοᾶς ὑπὸ τὴν σφύρανα
 καὶ σθεναρὰν διεύθυνσιν τοῦ Σεβ.: Αὐτῆς φιλτ.: ἀδ.: Ι. Κουράκου.
 Ὀλίγον βραδύτερον οἱ ὑπόλοιποι ἀδελφοὶ τῆς αὐτῆς διαλυθείσης
 Στοᾶς περισυλλεγόντες, χάρις εἰς τὰς σοβαρὰς ἐνεργείας τοῦ φιλτ.: ἀδ.:
 Κ. Γιανοπούλου, ἐγκρίσει τῆς Μεγ.: Ἀνατ.: ἔπηξαν ἰδίαν Στοᾶν ὑπὸ
 τὸ διακριτικὸν ὄνομα «Πλειᾶς» καὶ ὑπ' ἀρ. 78 ὑπὸ τὴν Σεβασμίαν
 τοῦ φιλτ.: ἀδ.: Γ. Γάζη, νῦν δὲ τοῦ φιλτ.: ἀδ.: Π. Φιδέλη πρὸς
 ἐνίσχυσιν δέ, ἐμπέδωσιν καὶ ἐπὶ ἐδραίων βάσεων ἀνάπτυξιν καὶ προα-
 γωγὴν αὐτῆς ἢ Μεγ.: Ἀνατ.: διώρισε Μεγ.: Ἐπιθεωρητὴν αὐτῆς
 τὸν φιλτ.: ἀδ.: Ι. Βασιλῆν, τοῦ ὁποίου ἡ εὐεργετικὴ συμβολὴ εἰς τὰς
 ἐργασίας τῆς ἀριστυτάτου Στοᾶς δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐκδηλωθῇ. Πλήν
 τῶν δύο τούτων Σ.: Στοᾶν προστεθεισῶν εἰς τὰς ἤδη ὑπαρχούσας
 15 ἐν Ἀνατ.: Ἀθηνῶν ἰδρυθῆ πρὸ μηνὸς καὶ γαλλόφωνος Στοᾶ ὑπὸ
 τὴν Αἰγίδα τῆς ἡμετέρας Ἀνατολῆς ὑπὸ τὸ διακριτικὸν ὄνομα «Ἀρ-
 χιμήδης» καὶ ὑπ' ἀρ. 83, ἣς τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἰδρύσεως ἀπὸ τοῦ Ἰου-
 νίου τοῦ λήξαντος ἔτους ἐπέζητει ὁ ἐνταῦθα πρόξενος τῆς Γαλλίας
 φιλτ.: ἀδ.: Β. Billecocq πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἐργασίαν ἀδ.: ἀδ.:
 Γάλλων καὶ Γαλλοφώνων καὶ ὑπὸ τεκτ.: ἔποψιν καὶ μὲ ἴδιον σκοπὸν
 τῆς στενοτέρας συσφίξεως τῶν φιλικῶν καὶ ἀδ.: σχέσεων Γάλλων
 καὶ Ἑλλήνων.

Νεαὶ Στοαὶ ἐγκρίσει τῆς Μεγ.: Ἀνατ.: ἰδρυθεῖσαι κατὰ τὸ λῆξαν
 ἔτος καὶ αὐξήσασαι τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπαρχιακῶν Στοᾶν εἶνε ἢ ἐν
 Ἀνατ.: Εἰάνθης Σ.: Στ.: «Ἐκάτη» ἣς ἡ ἐγκαθίδρυσις ἐγένετο τὸν
 Ἀπρίλιον τοῦ 1928 τελεταρχοῦντος τοῦ Μεγ.: Γεν.: Γραμμ.: ἀδ.:
 Ἰωάννου καὶ ἡ ἐν Ἀνατ.: Λαρίσσης Σ.: Στ.: «Ἀμφικτύων» ἣς τὴν
 ἐγκαθίδρυσιν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἐτέλεσεν ὁ ἐνδ.: καὶ φιλτ.: ἀδ.:
 Χρ. Λαδάς. Ἡ πρώτη ὑπὸ τὴν Σφύραν τοῦ δοκίμου καὶ ἐμπνευσμέ-
 νου τέκτονος φιλτ.: ἀδ.: Γρ. Σειραχίδη καὶ μὲ πυρῆνα ἀποτελεσθέντα
 ἕξ ἐνθουσιωδῶν ἀδ.: ἀδ.: ὁλονὲν πυκνούμενον ὑπὸ ἐκλεπτῶν καὶ
 ὑγιῶν στοιχείων ἐργάζεται ὄντως ὑποδειγματικῶς ἀλλὰ καὶ ἡ δευτέρα
 ὑπὸ τὴν Σφύραν κατ' ἀρχὰς τοῦ πεπειραμένου φιλτ.: ἀδ.: Κ. Γρυ-
 πᾶρη νῦν δὲ ὑπὸ τὴν Σφ.: τοῦ ἀδ.: Ν. Οἰκονόμου ἀμιλλᾶται νὰ μὴ

ἄλλοτε τῶν λοιπῶν ἀδ.: ἀδ.: Σ.: Στοῶν, ἔχουσα καὶ Μέγαν ἐπιθ.: τὸν φίλτ.: καὶ ἐγνωσμένης τεκτ.: μορφώσεως ἀδ.: Ἐπ. Κακισόπουλον, Σεβ.: τῆς ἐν Ἄνατ.: Βόλου Σ.: Στ.: «Ἀργοναῦται». Προτάσει δὲ τοῦ ἐνδ.: καὶ φίλτ.: ἀδ.: Χρ. Τορναρίτου Μεγ.: ἐπιθεωρητοῦ ἀπασι τῶν ἐν Ἄνατ.: Κύπρου Ἑλλ. Στοῶν ἐνεκρίθη, καὶ ἐγκατεστάθη ἐν Ἄνατ.: Ἀμμοχώστου Σ.: Στοὰ ὑπὸ τὸ διακριτικὸν ὄνομα «Ἐυαγόρας» ἣτις ἐν εὐγενεῖ ἀμίλλη μετὰ τῶν λοιπῶν τεσσάρων Ἑλλ. Στοῶν τῆς Κύπρου ἐργάζεται τιμῶσα τὸ Ἑλλ. ὄνομα, εὐφήμου μνησθῆναι ἐκάστοτε περὶ αὐτῆς τε καὶ τῶν ἄλλων ἐν ταῖς ἐν τῇ αὐτῇ Ἄνατ.: λειτουργούσαις Ἀγγλικαῖς Στοαῖς.

Τῆς πρεσβυγενοῦς καὶ παλαιμάχου Σ.: Στοῆς «Φίλιππος» ἐν Ἄνατ.: Θεσσαλονίκης ὑποδείξασθαι τὴν ἀνάγκην ἰδρύσεως Συμβ. Στοῆς ἐν Ἄνατ.: Ἐδέσσης ἐνεκρίθη ἡ σύστασις τοιαύτης ὑπὸ τὸ διακριτικὸν ὄνομα «Πέλλα». Μὴ γενομένης ὁμοῦ εἰσέτι τῆς ἐγκαθιδρύσεως αὐτῆς οἱ σὺν τῇ ἐκλογῇ τῶν πρώτων Ἀξιωματικῶν Αὐτῆς ἀναδειχθέντες ἀντιπρόσωποι παρὰ τῇ Γεν.: Συνελεύσει δὲν παρακάθηνται. Ἐπίσης θεομῆ συστάσει καὶ ὑποδείξει τῶν ἐν Ἀνατολῇ Ἀλεξανδρουπόλεως, Δράμας, Καβάλλας καὶ Ξάνθης Σ.: Στοῶν ἐνεκρίθη ἰδρύσεως Συμβολ. Στοῆς ἐν Ἄνατ.: Κομοτινῆς ὑπὸ τὸ διακριτικὸν ὄνομα «Κάβειρος» ἀλλὰ καὶ ταύτης ἡ ἐγκαθιδρύσεως γενήσεται ὁσονούτω, τελεταρχοῦντος κατ' αὐτήν τε ὡς καὶ κατὰ τὴν ἐγκαθιδρύσασθαι τῆς Στ.: «Πέλλα» τοῦ ἐνδ.: καὶ φίλτ.: ἀδ.: Φιλώτα Παπαγεωργίου πᾶν εὐγενῶς ἀποδεχθέντος τὴν ἐπὶ τούτῳ πρότασιν τῆς Γαλ.: Μεγ.: Ἀνατολῆς.

MACEDONIA RISORTA

Φρονοῦσα ἡ Μεγ.: Ἄνατ.: ὅτι ἐκτὸς τῆς διὰ πινάκων ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν Ἐπαρχιακῶν καὶ τῶν ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ Σ.: Στοῶν ἄμεσον ἐπικοινωνία εἴτε δι' ἀντιπροσωπείας εἴτε διὰ τῶν δυναμένων ἐκ τῶν μελῶν Αὐτῆς εἶναι λίαν συντελεστικὴ εἴτε εἰς τὴν ἐπίρρωσιν τῶν Τεκτ.: φρονημάτων τῶν ἀδ.: ἀδ.: εἴτε καὶ εἰς τὴν ἄμεσον ἄρσιν τυχόντων ἐμφανιζομένων ἀνωμαλιῶν ἀπεφάσισε κατὰ Ἀπρίλιον τοῦ λήξαντος ἔτους νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς ἐν Ἄνατ.: Θεσσαλονίκης Σ.: Στοῆς δι' ἀντιπροσωπείας ἀποτελουμένης ἀπὸ τὸν Πανσ.: Μεγ.: Διδ.: καὶ τοῖς ἀδ.: ἀδ.: Σπ. Βελλῆν, Π. Χατζηπάνον καὶ Ἀ. Ἰωάννου. Ἡ ἀντιπροσωπεία αὕτη συνοδευομένη καὶ ἀπὸ τὸν Κραταιότατον Ὑπατον Ταξίαρχον φίλτ.: ἀδ.: Π. Καλογερόπουλον κατὰ ἀγαθὴν συγκρίσιν

ἐκδρομόντα κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν εἰς τὴν αὐτὴν ᾿Ανατ.: ἐπὶ κεφαλῆς ὀμίλου ἐκδρομέων τῆς ᾿Εταιρείας τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν, ἐγένετο ὑποκείμενον θερμοτάτης ἐκδηλώσεως αἰσθημάτων σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως ἐκ μέρους ἑκατοντάδος ἀδ.: ἀδ.: τῶν τε ἡμετέρων Στοῶν καὶ τῶν ξένων ἐν ᾿Ανατ.: Θεσσαλονίκης λειτουργουσῶν κατελθόντων πρὸς ὑποδοχὴν εἰς τὸν Σιδηροδρ. Σταθμόν. Παρέστη εἰς συνεδρίαν κοινήν τῶν τεσσάρων Ἑλλ. Στοῶν, Σεβασμιεύοντος τοῦ ἐνδ.: καὶ φιлт.: ἀδ.: Φιλώτα Παπαγεωργίου καὶ παρισταμένων τῶν φιлт.: ἀδ.: ἀδ.: Σεβασμίων καὶ τῶν ξένων Στοῶν μετὰ ἱκανῶν ἐκ τῶν μελῶν των, καθ' ἣν ἀναστὰς ὁ ἐν τῇ ᾿Ανατ.: παρακαθήμενος σοβαρὸς καὶ πεπειραμένος φιлт.: ἀδ.: Iacob Angel Σεβάσιμος τῆς Στ.: Macedonia Risorta μετὰ προφανοῦς συγκινήσεως καὶ διὰ θαυμασίας προσλαλιᾶς πρὸς τὸν Ἑνδ.: Μεγ.: Διδ.: ἀδ.: Πουρῆν ἀνήγγειλεν ἐπισήμως τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς ὑπὸ τὴν Σφ.: αὐτοῦ Σ.: Στοᾶς πρὸς ὑπαγωγὴν ὑπὸ τὴν Αἰγίδα τῆς Γαλ.: Μεγ.: ᾿Ανατ.: τῆς Ἑλλάδος, ἀντὶ τῆς Μεγ.: ᾿Ανατ.: τῆς Ἰταλίας ὑφ' ἣν τέως εἰργάζετο. Παρεκάθησεν εἰς Ἀγάπην πλουσίαν καὶ μεγαλοπρεπῆ ὑπὸ ἐπισημοῦ ἀριθμοῦ ἀδ.: ἀδ.: Ἐτέλεσεν ἐν πάσῃ ἐπισημότητι τὰ ἐγκαίρια κομποτάτου Τεκτ.: Ναοῦ τῆς Σ.: Στ.: «Μέγας Ἀλέξανδρος» ἀποτελεσματικώτατα ἐργαζομένης ὑπὸ τὴν Σφύραν τοῦ ρέκτου καὶ ἀκαμάτου φιлт.: ἀδ.: Δεξίππου Ἀντωνιάδου. Προσκληθεῖσα παρέστη εἰς λευκὴν ἑορτὴν συζυγικῆς ἀγνωρίσεως γενομένην ἐν τῇ Σ.: Στ.: Avenir de l'Orient ὑπὸ τὴν σφύραν τοῦ φιлт.: ἀδ.: B. Maissa. Εἰς ἰδίας δὲ συνεντεύξεις καὶ συσκέψεις μετὰ τῶν ἀδ.: ἀδ.: Σεβασμ.: τῶν Ἑλλ.: Στοῶν ἐγένετο ἐνήμερος τῆς ἐν γένει καταστάσεως καὶ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν καὶ ἐλήφθησαν μέτρα πρὸς θετικωτέραν ἐργασίαν τῶν ἐργαστηρίων τούτων καὶ προαγωγὴν τοῦ Μακεδ.: Τεκτονισμοῦ. Ἄπαντες οἱ φιлт.: ἀδ.: ἀδ.: ἀντιπρόσωποι θὰ γνωρίζωσι πάσας τὰς λεπτομερείας τῆς ἐπισκέψεως ταύτης ἐκ τῆς λεπτομεροῦς περιγραφῆς αὐτῆς ἐν τῷ Περιοδικῷ «Πυθαγόρας».

Εἶναι γεγονὸς ἡ ὑπαγωγὴ τῆς Σ.: Στ.: Macedonia Risorta ὑπὸ τὴν αἰγ.: τῆς Μεγ.: ᾿Ανατ.: Περιφανεῖς ἐνδ.: καὶ φιлт.: ἀδ.: ἀντιπρόσωποι Αὐτῆς οἱ: Φιλώτας Παπαγεωργίου, Ροζάλιος Μιχαηλίδης καὶ Δημήτριος Μαντζούνης παρακάθηται ἐν τῇ σημερινῇ συνεδρίᾳ τῆς Γεν. Συνελεύσεως. Ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων Σ.: Σ.: «Veritas» «Labor et Lux» «Avenir de l'Orient» καὶ «Perseverentia» οἱ ἀδ.: Σεβ.: ἐδήλωσαν ὅτι σοβαρώτατα σκέπτονται καὶ προπαρασκευάζονται ἵνα ὑπαχθῶσιν ὑπὸ τὴν Αἰγ.: τῆς Μεγ.: ᾿Ανατ.: τῆς Ἑλλάδος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

Αἱ ἐξωτερικαὶ σχέσεις τῆς Μεγ. Ἀνατ. τῆς Ἑλλάδος μεθ' ἀπασῶν τῶν νομίμως λειτουργουσῶν Τεκτ. Δυνάμεων τῆς Ὑψηλίου καθίστανται ὁσημέραι ἐγκαρδιώτεραι συσφιγγόμεναι διὰ τῆς συμμετοχῆς ἡμῶν εἰς ἅπαντα τὰ Συνέδρια καὶ Διασκέψεις Διεθνoῦς Τεκτονικῆς φύσεως εἰς τρόπον ὥστε σύμπας ὁ ἄλλοδαπὸς Τεκτονικὸς τύπος ἀδιαλείπτως καὶ εὐφῆμως νὰ κάμνη μνεῖαν τῆς θετικῆς συμβολῆς τοῦ Ἑλλ. Τεκτ. εἰς τὰ διεθνoῦς φύσεως τεκτ. ζητήματα.

Μετὰ τοῦ Τεκτονισμοῦ τῆς Ἑγγὺς Ἀνατολῆς οἱ δεσμοὶ τοῦ Ἑλλ. Τεκτ. ἀποβαίνουσιν ὄλονεν στενότεροι. Γνωστὴ ἀπὸ τῆς περυσινήσ διοικητικῆς λογοδοσίας ἡ ἐγκαρδιότης τῶν ὑφισταμένων σχέσεων μετὰ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Τεκτονισμοῦ. Γνωσταὶ ἐπίσης αἱ ἀγαθαὶ σχέσεις τοῦ ἡμετέρου Τεκτ. πρὸς τὸν ἁδ. Σερβικὸν Τεκτ. ἃς κατέστησεν ἀγαθωτέρας καὶ στενωτέρας ἢ συμμετοχὴ ἡμῶν εἰς τὴν πρὸ διετίας Διεθνή Τεκτονικὴν Διάσκεψιν ἐν Βελιγραδίῳ διὰ τοῦ ἐνδ. καὶ φιлт. διδ. Φιλώτα Παπαγεωργίου.

Μετὰ τοῦ Βουλγαρικοῦ Τεκτονισμοῦ ἐπίσης ἀφ' ἱκανοῦ εὕρισκόμεθα εἰς ἀρίστας σχέσεις καλλιεργουμένας καὶ διὰ τῆς ἐπικουρίας τῶν Σ. Στοῶν, τῶν ἐργαζομένων παρὰ τὴν ἑλληνοβουλγαρικὴν μεθάριον, αἵτινες ἔσχον καὶ τὴν πρωτοβουλίαν ἐκδρομῆς μεγάλου ἀριθμοῦ ἁδ. ἁδ. εἰς τὴν Σόφιαν, ἣτις διὰ λόγους σκοπιμότητος ἀνασταλεῖσα προσκαίρως δι' ὑποδείξεως ἐντεῦθεν, πρόκειται ἀσφαλῶς νὰ πραγματοποιηθῆ κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος ὀργανουμένη δεόντως καὶ ἐνισχυομένη ὑπὸ τοῦ «Τεκτονικοῦ ὀμίλου Ἐκδρομῶν», οὔτινος τὸ ἠθομορφωτικὸν ἔργον διὰ τῆς μέχρι τοῦδε δράσεώς του ἐξετιμήθη δεόντως.

Μετὰ ἰδιαιτέρας χαρᾶς ἡ Μεγ. Ἀνατ. τῆς Ἑλλάδος ἀνακοινοῖ τὴν ἀνασύνδεσιν τῶν ἀδελφ. σχέσεων μετὰ τῆς Μεγ. Ἀνατ. τῆς Τουρκίας, διακοπεισῶν μοιραίως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Διεθνoῦς συρράξεως. Τὰς σχέσεις ταύτας ἐτόνωσεν ἐπὶ πλέον ἢ κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος γενομένη ἡμῖν ἐπίσκεψις τοῦ τέως Μεγ. Διδ. καὶ νῦν προσθέτου τοιοῦτου ἐνδοξοτάτου καὶ φιлт. ἁδ. Σερβὲτ βέη, ὃν προσηκόντως ἐφιλοξένησεν ἡ Μεγ. Ἀνατ. καὶ ὅστις ἐπανελθὼν εἰς Κων)πολιν καὶ ἐπισκεφθεὶς τὴν ἐν Ἀνατ. Αὐτῆς καὶ ὑπὸ τὴν ἡμετέραν αἰγίδα λειτουργοῦσαν εὐφημότατα γνωστὴν Σ. Στ. «Ἀρμονία» ἐνθουσιωδέστατα ἐξεφράσθη περὶ τοῦ Ἑλλ. Τεκτονισμοῦ.

Μετὰ τῆς εἰρημένης ἀδελφῆς Τεκτονικῆς Δυνάμεως μένει ἐκχωρηθῆ καὶ ὑπὸ συζήτησιν ἢ ἐν τῇ Διεθνεῖ Διασκέψει τῶν Παρισίων λήγοντος

τοῦ Δεκεμβρίου 1927 κατὰ τὴν Ἀρχὴν τῆς ἑδαφικότητος ληφθεῖσα γνωστὴ ἀπόφασις περὶ τῆς ἐπὶ ἑπταεῖαν τοῦλάχιστον παραμονῆς καὶ ἀνενοχλήτου λειτουργίας τῆς Σ.: Στ.: «Ἀρμονία», ἐκκρεμότης, ἣτις θὰ ἐτεροματίζετο κατὰ τοὺς πόθους ἡμῶν κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ λήγοντος ἔτους, εἰάν δὲν ἀνεβάλλετο ἢ κατὰ τὴν Διάσκεψιν τῶν Παρισίων ἀποφασισθεῖσα καὶ μέλλουσα κατὰ τὸν ρηθέντα μῆνα νὰ συνέλθῃ ἐν Κων)πόλει διεθνῆς διάσκεψις.

Ἐν τῷ πόθῳ τῆς μεταλαμπαδεύσεως τοῦ Τεκτ.: φωτὸς εἰς ἀπάσας τὰς γειτονικὰς χώρας ἢ Μεγ.: Ἀνατ.: τῆς Ἑλλάδος προῆλθε καὶ συνειργάσθη μετὰ σημαίνοντας αὐτόχθονας ἀδ.: ἀδ.: τῆς Ἀλβανίας πρὸς ἀφύπνισιν τῶν ἐν Ἀνατ.: Αὐτῆς ἐν ὕπνῳ διατελουσῶν Ἑλλ.: Στοῶν καὶ ὕδρουσιν αὐτοκεφάλου Μεγ.: Ἀνατ.: τῆς Ἀλβανίας. Ἀτυχῶς ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου παρὰ τὰς καταβληθεῖσας ἐπιμόνους καὶ καματηρὰς προσπάθειάς δὲν ἐπετεύχθη εἰσέτι θετικὸν ἀποτέλεσμα.

Τέλος μετὰ τοῦ διωσπόνδου ἀνὰ τὰς Ἑλληνικὰς Χώρας κραταιοῦ Ἑπάτου Συμβουλίου τοῦ 33ου καὶ τελευταίου βαθμοῦ ἢ Μεγ.: Ἀνατ.: διατελεῖ εἰς ἀγαθὰς ἀδελφ.: σχέσεις καὶ ἁρμονικὴν συνεργασίαν πρὸς προαγωγὴν τοῦ Ἑλλ.: Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ. Ὡς τεκμήριον μικρὸν τούτου, εἰρήσθω ἡ πρόφρων καταβολὴ εἰσφορᾶς 80.000 δραχμῶν ὑπὸ τοῦ ὑψηλοῦ τούτου Σώματος ὑπὲρ τοῦ Τεκτονικοῦ Μεγάρου καὶ λῆψις καὶ ἄλλων μέτρων τεινόντων εἰς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Τεκτ.: Ἰδρύματος.

Τοιαύτη φιλτ.: ἀδ.: ἀδ.: Ἀντιπρόσωποι ἢ ἐν γένει δοῦσι τῆς Μεγ.: Ἀνατ.: κατὰ τὸ λῆξαν τρίτον καὶ τελευταῖον ἔτος τῆς θητείας Αὐτῆς.

*Ο Μεγ.: Γεν.: Γράμμ.:

ΑΘ. ΙΩΑΝΝΟΥ

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Τὴν 5ην Ἰανουαρίου συνεκροτήθη ἡ α' συνεδρεία τῆς Γεν. Συνελεύσεως, καθ' ἣν ἀνεγνώσθη ἡ διοικητικὴ λογοδοσία τῆς Μεγ. Ἀνατ. ἐν ἣ ἡ πλὴν ἄλλων ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ καὶ σαφηνείᾳ ἐξετίθεντο τὰ κατὰ τὴν ἐπιχειρηθεῖσαν διαρρῦθμιν τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν Νέου Τεκτ. Μεγάρου. Οἱ ἀδ. ἀδ. Ἀντ. Μπουρνιάς, Νικήτας Δασκαλάκης καὶ Παγῆς Ἀναστασόπουλος ἐκ διαδοχῆς λαβόντες τὸν λόγον ἠθέλησαν νὰ χαρακτηρίσουν τὰς σχετικὰς ἐνεργείας τῆς Μεγ. Ἀνατ. ἀσκόπως καὶ ἀδεξίως διεξαχθείσας. Ἐπέμεινον δὲ νὰ ἀναβληθῇ τὸ β' ἄρθρον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, αἱ ἀρχαιρεσίαι, τονίζοντες, ὅτι ἔχουν νὰ προσθέσωσι καὶ ἄλλα πρὸς διαφώτισιν τῶν ἀδ. ἀδ. ἀντιπροσώπων. Ἡ Συνέλευσις ὅμως διὰ ψήφων 98 κατὰ 16 ἀπεφάνθη, ὅτι διεφωτίσθη σαφῶς, ἐνέκρινε τὴν Διοικ. λογοδοσίαν καὶ προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν νέων μελῶν τῆς Μεγ. Ἀνατ. διὰ τὴν τριετίαν 1929—1931. Ἐξελέγησαν δὲ οἱ ἀδ. ἀδ.

Μιλτιάδης Πουρῆς	διὰ ψήφων	89
Δημήτριος Παππούλιας	»	90
Φιλώτας Παπαγεωργίου	»	88
Ἀθανάσιος Ἰωάννου	»	82
Ἀνδρέας Παπαδημητρίου	»	81
Χρῆστος Λαδᾶς	»	79
Γεώργιος Γεωργαλάς	»	73
Πᾶνος Χατζηπάνος	»	71
Σπῦρος Βελλῆς	»	66
Σπῦρος Νάγος	»	59
Ἀντώνιος Ἀδριανόπουλος	»	48

Ἐπὶ 99 ψηφισάντων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΣΤΑΘΜΙΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΙΔΕΩΝ ΚΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ

Ρεύματα νεωτέρων ιδεῶν στροβιλίζουσι πανταχοῦ τὰ ζωηρὰ καὶ ἀνήσυχτα πνεύματα τῶν διαφόρων κοινωνιῶν. Τὰ ρεύματα ταῦτα ἀπέρρευσαν κυρίως ἐκ τῆς δικαίας ἀγανακτήσεως, ἣν ποικιλοτρόπως προεκάλεε ἕκασταχοῦ ἡ πλημμελής ἐφαρμογὴ τοῦ κρατοῦντος οικονομικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς κοινωνίας καὶ ἡ ἐντεῦθεν παραγομένη ἀνισότης μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων περὶ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν τῆς φύσεως καὶ περὶ τὴν χρῆσιν τῶν μέσων τελειότερας τοῦ ἀνθρώπου ἐξελίξεως. Βεβαίως πᾶσα εὐγενὴς ψυχὴ ὀφείλει νὰ διάκηται συμπαθῶς πρὸς τὴν διέγερσιν τοιούτων ρευμάτων ἀνὰ τὸν κοινωνικὸν ὀρίζοντα.

Ἄλλὰ κατὰ πᾶσαν κίνησιν καὶ πᾶσαν νεωτέραν ἰδέαν ἀπαιτεῖται ρυθμὸς, ἵνα φυσιολογικῶς ἐξελισσομένη αὕτη ἀποβαίνῃ εὐεργετικὴ. Αἱ δέ, ὡς εἴρηται, νεώτεροι ἰδέαι παραχθεῖσαι ἐκ τοῦ ἀχνίζοντος αἵματος τῶν πολέμων καὶ τῶν ἐσωτερικῶν σπαραγμῶν καὶ ἀνατροπῶν στεροῦνται παντὸς ρυθμοῦ καὶ φέρονται ὀρμητικῶς πρὸς ἓνα σκοπὸν, τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ κρατικοῦ ἄχθους καὶ τῆς πλουτοκρατικῆς ἐκμεταλλεύσεως διὰ δημιουργίας νέας τυραννίας τοῦ πλήθους τῶν χειρωνακτῶν.

Ὁ πόθος τῆς ἀπολυτρώσεως ἀπὸ τοῦ καμάτου καὶ τοῦ μόχθου εὐλόγως ἐμπνέει τοὺς θνητοὺς πρὸς ἀκρότητα. Ἄλλ' ἀνακόπτει πᾶσαν κρίσιν περὶ τῶν προσφόρων μέσων καὶ περὶ αὐτῆς τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ σκοποῦ διὰ τῶν προβαλλομένων καὶ ἐφαρμοζομένων μεθόδων ἡ ἀμάθεια!

Θέλομεν λοιπὸν νὰ ῥυθμίσωμεν τὰ νεώτερα ρεύματα τῶν κοινωνικῶν ιδεῶν καὶ νὰ προσδώσωμεν εἰς ταῦτα κατευθύνσεις πρὸς εὐγενεῖς ἀγῶνας ἐπικρατήσεως; Μεριμνήσωμεν περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ κοινωνικῆς μορφώσεως τῶν πνευμάτων τῆς νεολαίας ἀμφοτέρων τῶν φύλων πάσης τάξεως. Διότι δὲν εἶναι μόνον οἱ ἀμαθεῖς ἐργάται, οἵτινες δύνανται νὰ παρασύρῶνται εἰς πλάνας ὑπὸ ἐπιδεξίων μάλιστα ἐκμεταλλευτῶν. Ἄλλὰ εἶναι ἐπίσης καὶ οἱ ἡμιμαθεῖς ἀστοί, εἶναι πολὺς καὶ ἐπιστήμονες ἀνεργάτιστοι μὴ ἐδραιώσαντες ὑγιεῖς περὶ τοῦ κοινωνικοῦ βίου ἀρχὰς ἕνεκα παρανοήσεων προκαλουμένων ἐκ πλημμελειῶν τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Διαπλάσωμεν τὴν διάνοιαν ὀρθολογικὴν καὶ ἀνθρωπιστικὴν τὸ ἦθος τῶν νεωτέρων γενεῶν καὶ τότε δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν πρὸς νέους ἄνδρας καὶ πρὸς νέας ἀκόμη γυναῖκας ἀποκτήσαντας διανόησιν ἰσοροπημένην καὶ συνείδησιν ἐξελιγμένην: ἐπιτρέπεται ἤδη νὰ χωρήσῃτε πρὸς ἀγῶνας ἰδεῶν καὶ νέας ἀντιλήψεις.

Κατὰ ταῦτα ἐπιβάλλεται μεγίστη προσοχή, ὁπότεν ἀξιοῦντες οἰανδήποτε ἠγεσίαν τοῦ πνεύματος, καλούμεθα νὰ ἀποφανθῶμεν περὶ τῶν νεωτέρων κοινωνικῶν ἰδεῶν καὶ συστημάτων. Ὅφειλομεν δὲ νὰ ἐρευνηθῶμεν μετὰ περισκέψεως οὐ μόνον τὰς βασικὰς θεωρίας, οὐ μόνον τὰ προτεινόμενα μέτρα, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπιδιωκόμενον τελικὸν σκοπὸν. Ἐδημιουργήθη δὲ κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον τοιαύτη ἀναρχία σκέψεως, τοιαύτη σύγχυσις ἰδεῶν, ὥστε δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι οἱ παρασυρόμενοι ὑπὸ τῶν νεωτέρων ρευμάτων κατὰ βάθος δὲν γινώσκουσι, τί ζητοῦσιν. Καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλομεν πάντες νὰ προσέχωμεν, μήπως εὐαρεστούμενοι ἐκ τῆς πνοῆς τῶν νεωτέρων ρευμάτων καὶ ἐκδηλοῦντες σχετικὴν εὐμένειαν ἐνισχύσωμεν ἀγῶνα, ὅνπερ ἀποτροπιάζομεθα.

Α. Π. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

BIBΛΟΣ

Τὸ ὄνομα τοῦτο φέρουσιν ἐν τῇ Ἐλευθέρᾳ Τεκτονικῇ ἢ Ἱερᾷ Γραφῇ, τὸ Κοράντιον καὶ παναντίστοιχον βιβλίον τῶν λοιπῶν θρησκειῶν. Πίνεται δὲ χρηθὲς καὶ σωφίως συμβόλου τῆς πρὸς τὸ θεῖον εὐλαθείας. Δι' ἐπ' αὐτὸς ἐρκίζονται οἱ τέκτονες συμφώνως τῇ θρησκείᾳ, ἢν ἕκαστος αὐτῶν ἔχει ἰδίως ἐπιλέξει. Βεβηλὸν θὰ ἀνακρινώμεν τί τι ἐκ τῶν ἐν τῇ Ἐλευθέρᾳ Τεκτονικῇ συμβαινόντων. Ἡ βεβηλὸς καὶ δόγμα, ἀλλ' ἐν τῇ ἀπλῶς συμβόλον κανόνιστον τῆν ὑπὸ τῶν ἀλλοτρίων ὄσπ. τὸς μέλλεν ἀσθονὰ ἀγγίξωσιν ἀποδεκτοί, ἂν πιστεύωσιν ἠνώτερον ὄν. Καθὼς οὖν ὑλισται, καὶ ἄθεοι ἀποκρουόνται ὡς ἄν τεχνῶν. Ἐσχάτως ὁμοῦς τὸ Γαλλικὸν δόγμα ἀπερὶ τὸν τεκτονικὸν βαθμὸν, καθὼς οὖν οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸν βαθμὸν τῆν Ἐλευθέρου θεωροῦνται ὡς ἀληθεῖς Τέκτονες, καὶ μὴ ἀναγνω...

ΑΝΑ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΣΤΟΑΣ

Σ.: ΣΤ.: «ΑΣΤΗΡ ΑΝΑΤΟΛΗΣ,, ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Ἡ ἐν Ζακύνθῳ λειτουργοῦσα ἀγγλικὴ Στοὰ «Ἀστὴρ Ἀνατολῆς», συμ-
φώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα τῆς Μεγάλῃς Στοᾶς τῆς Ἀγγλίας, κατὰ μὲν τὴν
τελευταίαν συνεδρίασιν τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐκλέγει μόνον τὸν Σεβασμίον
καὶ Ταμίαν διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος. Οἱ δὲ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ
Σεβασμίου τὴν ἑσπέραν τῆς 7ης Ἰανουαρίου, ὅτε γίνεται καὶ ἡ τελετὴ τῆς ἐγ-
καταστάσεως πάντων τῶν ἀξιωματικῶν, ἐπακολουθοῦσης πάντοτε καὶ Ἀγάπης.

Ταῦτα πάντα ἐγένοντο καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο κατὰ παμψηφίαν καὶ μετὰ
πίσης μεγαλοπρεπείας, παραθέτομεν δὲ ὧδε τὰς κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ἐγκα-
ταστάσεως ἀπαγγελθείσας προσφωνήσεις τοῦ τε παραδόσαντος καὶ τοῦ παρα-
λαβόντος τὴν πρώτην Σφῆραν.

**Προσφώνησις τοῦ τέως Σεβ.: ἀδ.: Δ. Δάση
πρὸς τὸν νῦν Σεβ. Π. Α. Μουζάκην**

Ἐγκαθιστῶν Σε εἰς τὸν θρόνον, ὅστις ἐν τῇ Ἀνατολῇ τιθέμενος
συμβολίζει τὰς πνευματικὰς Χώρας, τὰς Χώρας τοῦ ἀπλέτου φωτός, τὸ
ὅποιον ἀείποτε τὸ τάγμα ἡμῶν ἐπιζητεῖ, διὰ τὸ ὅποιον ὑπάρχει καὶ
δι' οὗ κινεῖται καὶ τρέφεται, χαίρω καὶ συγκινοῦμαι ἐπὶ τῇ θεᾷ σεπτῆς
περιστοιχούντων ἀδελφῶν ὁμηγύρεως, ἐν πλήρει καὶ ὄντως ἀδελφικῇ
ὁμογνωμοσύνῃ εἰς τὴν ἀνάρρησίν Σου, διὰ πολλοστήν φορὰν συντελε-
σάντων καὶ βαθέως συναισθανομένων τὰ τεκτονικὰ των καθήκοντα.
Τοῦτο ἀριδίλως καταδεικνύει ὅτι, ὁσάκις τὸ φῶς ἐξ Ἀνατολῶν πράγ-
ματι ἐκπορεύεται, τὸ πᾶν βαίνει ἁρμονικῶς καὶ ἡ Στοὰ δὲν ὑπολείπεται
ποσῶς τοῦ προορισμοῦ τῆς. Ἐχω δὲ τὴν ἀδιάσειστον πεποίθησιν,
ὅτι τὴν ἁρμονίαν ταύτην, τὴν ὁποίαν συμβολίζει κυρίως ὁ ἐκά-
στοτε κρατῶν τὴν σφῆραν καὶ τὸν πνευματικῶς ἔκπλαγον τοῦτον
θρόνον περικοσμῶν ἀδελφός, οὐδεμία διαταραχὴ θὰ ἀνακόψῃ οὐδ'
ἐλάχιστον δέ, ἔστω καὶ ἀραχνουῦφές νεφύδιον θὰ συσκοτίσῃ τὸν ἄνω-
θεν αὐτοῦ Οὐρανόν, τὸν ὁποῖον διασχίζει διφρηλατῶν ὁ Ἥλιος καὶ
ἐξ οὗ ἐπιτέλλει ἡ ἀργυροειδὴς Σελήνη.

Ἡ ἐν Ζακύνθῳ Ἀγγλικὴ Στοὰ συνυφασμένη, οὕτως εἰπεῖν, πρὸς
τὴν πρόσφατον καὶ ἔνδοξον τοῦ Ἑλλήν. Ἔθνος Ἱστορίαν, κληροδο-
τεῖ εἰς τοὺς ἀδελ.: κλῆρον πλούσιον μὲν εἰς δόξαν καὶ τιμὴν, βαρὺ οὐχ
ἥττον φορτίον πλήρες σοβαρῶν εὐθυνῶν ἀποτελοῦντα. Ἐλπίσωμεν,
ὅτι οἱ μεταγενέστεροι ἀδ.:, παρὰ τῶν προηγηθέντων παραδειγματιζό-

μενοι θὰ συνεχίσωσι τὰς ἱερὰς τῆς Στοᾶς μας παραδόσεις καὶ θὰ διατηρήσωσι τὸν κεκτημένον ἤδη ἠθικὸν θησαυρόν, τὸν ὁποῖον περικλείει ἡ μακρὰ καὶ ἔνδοξος αὐτῆς σταδιοδρομία.

Ἐλθε λοιπόν, ἀγ.: ἀδ.: τὸν διὰ Σέ, κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἐπιξίως προορισθέντα θρόνον καὶ δίδαξον εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ ὡς ἀπὸ οὐρανιας σκοπιᾶς, τὰ ἀγλαὰ τῆς τεκν.: μαθήματα καὶ κατεύθυνον μετὰ σταθερότητος πρὸς τὸ ἄπλετον τῆς ἀρετῆς φῶς τὰ ἀσθενῆ καὶ σφαλλόμενα βήματά μας. Βασίλευε ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς ἀγάπης, τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ πνεύματος. Ὁδήγησον ἡμᾶς, ὅπως διὰ μέσου τῶν σκολιῶν ὁδῶν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ θλίψεως ἀναχθῶμεν εἰς τὰς εὐρείας τῆς ἀληθείας λεωφόρους, ὅπου καὶ τῆς ἀμφιβολίας τὸ φάσμα καὶ τοῦ σκεπτικισμοῦ ἢ βάσανος ἀποδιώκονται ἀπὸ τὸ θαμβοῦν φῶς τοῦ Ἡλίου τῆς Δικαιοσύνης. Γενοῦ ὁ ἐπιδέξιός οἰακοστρόφος ὁ κατανακῶν τοὺς κλύδωνας τῶν συνειδήσεων καὶ καταστέλλων τὰς παραφορὰς τῶν τυφῶνων, γεννήματα ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν. Ἀναδείχθητι ὁ τηλαυγὴς φάρος, ὁ συμβολίζων «ἃ περίληκε Ζεὺς», διὰ τὰ μεταχειρισθῆναι τὴν ρῆσιν τοῦ θεοῦ Πινδάρου.

Ὁ Ἀπόλλων, αἱ Μοῦσαι καὶ αἱ Χάριτες ἄς Σέ στηρίξωσι, τὸ δὲ Εὐαγγέλιον τοῦ Θεανθρώπου ἄς κατευθύνῃ τὰ διαβήματά σου. Κατευοδοῦ καὶ βασίλευε Ἀγ.: Ἀδ.:

Προσφώνησις τοῦ νέου Σεβασμίου Πανηγ. Α. Μουζάκη

Ἐκ τῶν ἀγνῶν χειρῶν σου, πολύτιμε ἀδ.: Σεβ.: ἀναλαμβάνω καὶ πάλιν τὴν σφῦραν, ἣν ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἶχον ἀναλάβει καὶ ἐπαναλαμβάνω καὶ πάλιν τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὰς τόσον κολακευτικὰς ὑπὲρ ἐμοῦ ἐκδηλώσεις.

Τὴν ἀνάληψιν καὶ ἐπανάληψιν ταύτην διακηρύττω με ὅλην τὴν συναίσθησιν τῶν βρειῶν διὰ τὸ μικρόν μου δέμας εὐθυνῶν καὶ με ὅλην τὴν εὐγνώμονα τῆς καρδίας μου συγκίνησιν.

Τῆς πάλης τῶν ἐν ἐμοὶ συγκρουομένων τούτων συναισθημάτων δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ ὑπερισχύσω ἢ ἐπικαλούμενος τὴν χειραγωγίαν τῆς μυστηριώδους ἐκείνης θεᾶς, ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς ὁποίας ὠμόσαμεν πάντες πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν.

Εἶναι ἡ Θεὰ ἡ Τεκτονική. Προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῇ Θεὰ ἄγνωστος εἰς τὰ μυθεύματα τῶν ἀρχαίων χρόνων, ἀπροσπέλωστος εἰς τὰ θρησκευτά τῶν νεωτέρων, γέννημα οὐχὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς Διὸς τινος, ἀλλὰ μόνης τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας, καὶ θεῆμα σκεπτικισμοῦ καὶ ἀπορίας ὁποῖον οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς ἀδελφότητος τοῦ Ὄλυμπου, ἢ μόνης τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας δὲν εἶναι

μῦθος, δὲν εἶναι θρησκεία, εἶναι Ἀλήθεια, εἶναι Φῶς.

Ἐκ τοῦ αἰδίου φωτός σου, ὦ Θεά γοητευτική, κατάπεμψον μίαν ἀκτίνα ἐπ' ἐμέ, τὸν ταπεινὸν μυσταγωγόν σου, καὶ καταύγασόν μου τὴν ὁδόν, ἣν μέλλω νὰ διανύσω καὶ πάλιν τώρα, κατὰ τὰς δυσμὰς τοῦ βίου μου, ὅπως κατευθύνω εὐθέα καὶ στερεὰ τὰ ἄλλως κλονιζόμενα βήματά μου καὶ δυνηθῶ οὕτω νὰ ἱκανοποιήσω τὴν τόσον ὁμόθυμον τῶν φιλιτάτων ἀδελφῶν ἐν τῷ προσώπῳ μου ἐκλογὴν, συμφώνως τῇ ὁποία καταλαμβάνω καὶ πάλιν τὸν σεβασμικὸν τοῦτον θρόνον.

ΣΤΟΑ "ΔΩΔΩΝΗ, EN AN.: ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Εὐοίωνος ἤρξατο ἡ περίοδος τοῦ νέου τεκτονικοῦ ἔτους καὶ ἐν τῇ Σ.: Στ.: φερωνύμῳ τοῦ περικλεοῦς τῆς Δωδώνης μαντείου. Οἱ πρόωτοι δὲ λόγοι οἱ ἀντηγήσαντες ἐν τῇ Στοᾷ κατὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν νέων ἀξιωματικῶν ὑπῆρξαν ἀπόρροια δικαίας κρίσεως τοῦ νέου Σεβασμίου ὑπὲρ ἐνὸς τῶν ἀρχαιοτέρων στυλοβατῶν τῆς Στοᾶς. Ἀγαθὸς δὲ οἰωνὸς καὶ ἡ ἀπονομὴ δικαιοσύνης.

Κατωτέρω παραθέτομεν δλόκληρον τὸν προγραμματικὸν λόγον τοῦ νέου Σεβασμίου, τεκμαίροντα τεκτονικὴν εἰλικρίνειαν. Ἄλλ' ὁ νέος Σεβάσμιος μετὰ προσηγηθὲν τυπικὸν προοίμιον ἔγνω νὰ προτάξῃ τὴν κατωτέρω ἐκδήλωσιν εὐγενοῦς συναισθήματος.

Κατὰ τὴν ὥραν ταύτην, ἣτις ἀποτελεῖ μικρὸν σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἡμετέρας Στοᾶς, ῥίπτων ἐν βλέμμα πρὸς τὸ παρελθόν, ἀνέλκων ὑπὲρ τὸ κατώφλιον τῆς συνειδήσεως τὰς ἀναμνήσεις μου ἐκ τῆς τεκτονικῆς ἐν τῇ Στοᾷ ταύτῃ ζωῆς μου, ἀναπολώ μετὰ στοργῆς καὶ εὐφροσύνης τὴν πρᾶξιαν καὶ ἐπιβλητικὴν φυσιογνωμίαν τοῦ ἀδελφοῦ Γεωργίου Ράδου—ἐξ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης ἀπουσιάζοντος μακρὰν τῆς ἡμετέρας Ἀνατολῆς κατὰ τὴν σημερινὴν τελετήν—τοῦ ἀγαθοῦ καὶ συνετοῦ τούτου τέκνονος, τοῦ τόσον ἐπαξίως καὶ σθεναρῶς κρατήσαντος τὴν πρώτην σφύραν τοῦ ἐργαστηρίου τούτου κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦ λίξαντος ἔτους. Δὲν θὰ ἐπιχειρήσω τὴν ἔξαρσιν τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν τιμίων ἀγώνων του πρὸς προαγωγὴν καὶ εὐημερίαν τῆς ἡμετέρας Στοᾶς, διότι ἡ τοιαύτη ἔξαρσις θὰ προσέκρουεν εἰς τὴν μετριοφροσύνην τὴν παραστάτιδα αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις του, τὴν ἀείποτε κοσμοῦσαν τὴν τεκτονικὴν αὐτοῦ ψυχὴν. Δὲν δύναμαι ὁμως νὰ μὴ ὑπογραμμίσω, ὅτι σπανίως τέκτων ἐνεποτίσθη τόσον βαθέως ὑπὸ τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀρετῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς πίστεως πρὸς τὴν τεκτονικὴν ἰδεολογίαν, ὅσον ὁ ἀδελφὸς Ράδος, καὶ σπανίως Σεβάσμιος διηύθυνε τὰς ἐργασίας συμβολικοῦ ἐργαστηρίου μεθ' ὅσης οὕτος συνέσεως.

Τὰ αὐτὰ συναισθήματα στοργῆς, ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ εὐγνωμόνος ἀφοσιώσεως διεγείρει ἐν ἐμοὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν τιμίων προσπαθειῶν, ἃς διὰ τὴν προόδον τῆς Στοᾶς ταύτης κατέβαλον, καὶ τῆς ἐνδελεχοῦς ἐπιμελείας, μεθ' ἧς διεχειρίσθησαν τὰ ἐμπιστευθέντα αὐτοῖς ἐν τῷ παρελθόντι ἀξιώματα ὁ Β' Ἐ-

πόπτης αδελφός Γεράσιμος Σεβαστός — ὁ ἐγκαταστήσας με σήμερον πα-
βωμοῦ τούτου μυσταγωγὸν τῶν ὑψηλοτέρων ἰδεωδῶν τῆς ἀνθρωπότητος.
οἱ ἀδελφοὶ Παρανίκας, Σούλης καὶ Ἰωαννίδης, οὓς ἅπαντας ἡ Στοὰ ἐν-
εἰς ἐπίμονον τῶν ἰδίων παρακλήσιν, ἀπήλλαξεν ἐφέτος τοῦ βάρους τῶν
μάτων, ἅτινα ἐτίμησαν οὗτοι ἐν τῷ παρελθόντι.

»Δὲν δύναμαι βεβαίως νὰ ἰσχυρισθῶ, παραβλέπων τὴν πραγματικότη-
τὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος Σεβασμιεύσας καὶ οἱ ἄλλοι ἀδελφοὶ μας οὐ-
κειάς πρωτοβουλίας ἐξερχόμενοι ἤδη τοῦ Συμβουλίου τῶν ἀξιωματικῶν
τυχον νὰ ἀγάγωσι τὴν «Δωδώνην» εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τῆς προόδου,
ὅποῖον πάντες θὰ ἐπεθυμοῦμεν νὰ εἶχεν ἡδη ἐξιχθῆ. Ἐξ ἐναντίας
ζομαι καὶ ἐγὼ τὴν γενικὴν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν γνώμην, ὅτι ἡ
μετὰ βραδύτητος καὶ δυσχερειῶν πολλῶν κινεῖται πρὸς τεκτονικὴν
ὑστερεὶ δὲ ἐν τῇ ὁδῷ τῆς προόδου πλείστων ἄλλων ἐλληνικῶν Στοῶν.
τέρων πάντως αὐτῆς. Ἀκριβῶς ὁμως αἱ δυσχερεῖαι αὗται, καθὼς καὶ
κρινῆς ἀφοσίωσις καὶ ἡ βαθεῖα πίστις πρὸς τὴν τεκτονικὴν ἰδεολογίαν
ἐπέδειξαν οἱ ἀποχωροῦντες ἀξιωματικοὶ καὶ ὁ τέως Σεβάσιμος, καθισ-
τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἀξίας τῆς μεγαλειτέρας ἐκ μέρους πάντων ἡμῶν ἐπι-
καὶ ἐπιβάλλουσι τὴν ὁμόθυμον ἐκφρασιν τῶν θερμοτέρων εὐχαριστι-

Προγραμματικὸς λόγος τοῦ Σεβ.: ἀδελ.: Δ. Π. Ἀργυρίου

Ρίψωμεν ἑταστικὰ τὰ βλέμματα ἡμῶν πρὸς τὸν δρόμον, ὅπου
μεν ἐφεξῆς νὰ ἀκολουθήσωμεν ἄς σχεδιάσωμεν μὲ ὀλίγας ἀδελ-
μὰς τὸ διάγραμμα τῆς δράσεώς μας, ὑπολογίζοντες ἀκριβῶς τὴν
πειρας τοῦ παρελθόντος γνωστὰς δυσχερείας, ἐκτιμῶντες εἰς τὴν
ματικὴν αὐτῶν ἀξίαν τὰς ἐν ἡμῖν ἠθικὰς δυναμικότητας, ἀλλὰ
παραβλέποντες, ὅτι ἡ ἐταιρεία ἡμῶν ὀφείλει ἐκ παρουδόσεων
νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν πραγμάτωσιν ὑψηλῶν ἰδεωδῶν, ἔχει ἱστορ-
σιν ὑπερόχως ἑξανθρωπιστικὴν, ἐκπολιτιστικὴν καὶ ἐνδοξον, τὴν
πρέπει νὰ συνεχίσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον, διότι ἡ δρᾶσις αὕτη
τὸν μόνον λόγον τῆς ὑπάρξεώς της.

Ἡ δρᾶσις αὕτη ἐξεδηλώθη ἔντονος καὶ εὐεργετικὴ εἰς
ἐκφάνσεις τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον τῶν
εἰς τὸν βίον τῶν ομάδων, τῶν κοινωνιῶν, τῶν θρησκευτικῶν, τῶν
τῶν πολιτειῶν. Δύναται τις ὁμως εἰπεῖν, ὅτι ἡ δρᾶσις
τρεις κυρίως γενικὰς κατευθύνσεις, ἔδωκεν εἰς τὴν ἀνθρωπ-
πλῆν ὄθησιν πρὸς ἀκάματον ἀναζήτησιν τῆς ἀληθείας ἐν
πεδίοις τοῦ ἐπιστητοῦ, πρὸς βαθεῖαν καὶ ἄνευ προκαταλήψεων
τῶν ἠθικῶν νόμων, οἵτινες ἔδει νὰ διέπωσιν ἐν πᾶσι
μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, καὶ πρὸς αὐστηράν καὶ ἀπαρέγκλι-
μων τούτων ἐφαρμογὴν, πρὸς ἄσκησιν δηλονότι τῆς ἀρετῆς
δὲ ταύτας γενικὰς κατευθύνσεις του συνώψισεν ὁ τεκτονικὸς

ἀπόφθεγμα ἐκεῖνο, ὅπερ ἔμελλε νὰ καταστῇ τὸ σύμβολον τῆς πίστεως παντὸς φωτισμένου ἀνθρώπου, εἰς τὴν ἀθάνατον αὐτοῦ τριλογία: «Ἐλευθερία—Ἰσότης—Ἀδελφότης». Ἐσυμβόλισαν αἱ τρεῖς αὗται λέξεις τρία θεμελιώδη ἠθικὰ ἀξιώματα καὶ συγχρόνως τρεῖς τελικοὺς σκοποὺς, πρὸς πραγμάτωσιν τῶν ὁποίων ἔτεινεν ἡ τεκτονικὴ δρᾶσις. Καὶ ἐπεδίωξεν ἀνεudότως ὁ τεκτονισμὸς διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐλευθερίαν συνειδήσεως ἀπόλυτον καὶ ἐλευθερίαν ἐνεργείας συμβιβαζομένην πρὸς τὸ καθῆκον τῆς ἀδελφικῆς ἀνοχῆς τῶν παρὰ συνανθρώποις ἀτελειῶν καὶ πρὸς τὸν νόμον τῆς κοινωνικῆς πειθαρχίας ἰσότητα ἀπέναντι τῶν γραπτῶν καὶ ἀγράφων νόμων, δικαιοσύνην ἐν τῇ διαμορφώσει τῶν ὄρων τῆς βιοποριστικῆς καὶ τῆς πνευματικῆς καθαρῶς ἐργασίας, δικαιοσύνην ἐν τῇ ἀπολαύσει τῶν ὕλικῶν καὶ πνευματικῶν ἀγαθῶν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐπεδίωξε προσέτι τὴν ἀδελφότητα ἐν ταῖς σχέσεσι τῶν ἀτόμων καὶ τῶν πολιτειῶν, τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἀλτροῦστικῶν συναισθημάτων τῆς ἀλληλεγγύης καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἄρσιν τῆς δυσπιστίας μεταξὺ τῶν λαῶν καὶ τὴν συνεργασίαν αὐτῶν ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρήνῃ. Ἦγωνίσθη ὁ τεκτονισμὸς ἐπὶ δύο καὶ πλέον αἰῶνας μετὰ πίστεως, καρτερίας καὶ ἐπιμονῆς διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῶν μεγάλων ἰδανικῶν του. Καὶ ἡ νίκη ἐφαίνετο, ὅτι ἔστεφάνωνε τοὺς ἀγῶνάς του καὶ ὁ καλὸς σπόρος τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀγάπης ἐφαίνετο ὀριζοβολῶν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων.

*
* *

χρ

96

Ἀνέτειλεν ὅμως ὁ εἰκοστὸς αἰὼν, ἀλαζονικὸς ὑπὸ τῆν ἀπατηλὴν γοητείαν, ἣν ἤσκησαν ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος αἱ θαλασσαὶ ὄντως πρόοδοι τῶν λεγομένων θετικῶν ἐπιστημῶν, τετυφλωμένοι ἐκ τῆς ὁσημέραι αὐξανομένης παραγωγῆς ὕλικῶν ἀγαθῶν, τῆς συσσωρεύσεως τοῦ πλούτου, τῆς ἐπεκτάσεως τῆς εὐμαρείας καὶ τῶν ἀνέσεων. Καὶ τὸ ὕλιστικὸν πνεῦμα ἤρρισε νὰ κατακτᾷ πάσας τὰς τάξεις τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν, καὶ ἐκρατύνετο ὁσημέραι παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἡ πεποίθησις, ὅτι ἡ πρακτικὴ τοῦ βίου ἄποψις ἐπιβάλλει ὡς ἀπόλυτον κανόνα τῆς ζωῆς τὴν προσπάθειαν πρὸς ἀπόλαυσιν ὅσον ἐνεστι πλείστων ὕλικῶν ἀγαθῶν. Ἐπῆλθεν ἀκολούθως ὁ ἀπαίσιος κυκλὸν τοῦ παγκοσμίου πολέμου—οὗτινος τὰ βαθύτερα αἰτία ζητητέα εἰς τὴν προσπάθειαν ἐπικρατήσεως ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ οἰκονομικοῦ ἀνταγωνισμοῦ—καὶ ἐπηκολούθησαν τοῦτον ἐμφύλιοι σπαραγμοὶ, ἀγῶνες πολυαίμονες μεταξὺ κοινωνικῶν τάξεων. Ὁ καλὸς σπόρος τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος, καὶ τῆς ἀγάπης ἀπεπνίγη ὑπὸ τὰ ἀφθόνως βλα-

Ιουλι 10

μηνωνδ

ἐπέπευδ

ἰθὺσιν ὄν

ὑψωνοτακ

στήσαντα ζιζάνια πάσης κακίας· τὰ τεκτονικά ιδεώδη ἐκυλίσθησαν εἰς τὸν βόρβορον τῶν παθῶν· ἡ ἀρετὴ συνετριβή ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν πολεμικῶν ἀρμάτων, ἐποδοπατήθη ὑπὸ τῶν σπαρασσομένων κοινωνικῶν τάξεων. Τὰ ὁμαδικὰ πάθη μετεδόθησαν καὶ εἰς τὰ ἄτομα καὶ ἐκράτησαν ἀπολύτως εἰς τὸν ιδιωτικὸν βίον τῶν ἀτόμων. Πᾶσα κοινωνία παρουσιάζει ἤδη ἀπαισίαν εἰκόνα. Τὸ φῶς τῆς ἀληθείας ἐσκοτίσθη εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν ἀνθρώπων, διὰ τὴν ἐπικρατήσασαν τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ὑποκρισία. Οἱ ἄνθρωποι οἱ διακηρύττοντες ἑαυτοὺς ἐλευθέρους κατέστησαν δοῦλοι τῶν ταπεινότερων παθῶν. Ὡς ἰδεῶδες τῆς ἰσότητος θεωρεῖται τὸ νὰ ἐπιτύχωσιν οἱ ὀψωσδήποτε δυναστευόμενοι ἐν τῇ σημερινῇ διαμορφώσει τῆς κοινωνίας, ὅπως μεταβληθῶσιν εἰς δυνάστας ἀπανθρώπους. Τὸ συναίσθημα τῆς ἀδελφότητος καὶ τῆς ἀγάπης ἐξέλιπε, καὶ τὸ πράσινον μῦθος καὶ ὁ φαρμακερὸς φθόνος ἔστησαν θρόνους εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων.

*
* *

Καὶ προβάλλει ἤδη ἀδυσώπητον τὸ ἐρώτημα, ἂν ὁ τεκτονισμὸς σχὼν ἐν τῷ παρελθόντι μύστας καὶ ὁπαδοὺς τὰ ὑπεροχώτερα τῶν ἀνθρωπίνων πνευμάτων — Μοντέσκιον, Γκαίτε, Βολταῖρον, Βενιαμὴν Φραγκλῖνον, Δαντῶν, Μιραμπὼ καὶ ἄλλας κορυφὰς τῆς σοφίας καὶ τῆς ἠθικῆς εἰς πλείστας χώρας — ἀγωνισθεῖς ἐπὶ δύο αἰῶνας μετὰ τόσου ἐνθουσιασμοῦ καὶ μὴ ἐπιτυχῶν ἐν τούτοις τὴν πλήρη ἐπικράτησιν τῶν ἀρχῶν του, ἂν ἔχη πλέον λόγον ὑπάρξεως, ἂν εἶναι εἰς θέσιν ἤδη νὰ ἀποδυθῇ εἰς νέους ἀγῶνας, καὶ ἂν ὑπάρχη ἐλπίς οἱ ἀγῶνες οὗτοι νὰ ἀποβῶσι μᾶλλον τελεσφόροι καὶ νὰ στεφθῶσιν ὑπὸ μείζονος ἐπιτυχίας ἀπὸ τοὺς ἐν τῷ παρελθόντι τοιούτους. Ἀπαντῶ ἀδιστακτικῶς «ναί». Καὶ ἔτι πλέον φρονῶ, ὅτι ἡ σύγχρονος ἐποχὴ ἀποτελεῖ τὴν καταλλοιότεραν ἱστορικὴν περίοδον πρὸς ἐπανάληψιν καὶ ἐντεταμένην ἐξασκούμενην τῆς διακοπείσης προσπαθείας. Πιστεύω τοῦτο, διότι μετὰ τὴν δηλητηρίασιν ἐκδηλοῦται ἤδη ἀσθενῶς πως ἡ ἔναρξις τῆς ἀντιδράσεως τοῦ ὀργανισμοῦ κατὰ τοῦ δηλητηρίου. Ἀφοῦ ἐκυλίσθη εἰς τὸν βόρβορον τῆς ἀκολασίας καὶ τῆς διαφθορᾶς, ἡ ἀνθρωπότης ἤρχισεν νὰ αἰσθάνηται ἀηδίαν πρὸς τὴν ἐξαχρείωσιν, μέχρι τῆς ὁποίας ἐξέπεσε, ἀποστροφὴν πρὸς τὴν ἐξουθένωσιν τὴν ἠθικὴν, εἰς ἣν περιέστη. Οἱ λαοὶ καὶ τὰ ἄτομα ἤρχισαν νὰ ἀσφρακτῶσιν ὑπὸ τὰς ἀποπνικτικὰς ἀναθυμιάσεις, ὑφ' ὧν ἐκορέσθη ἡ ψυχικὴ ἀτμόσφαιρα τοῦ ἀνθρώπου· συνεπεία τῶν ὁμαδικῶν ἐκρήξεων τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν. Ἦρχισαν νὰ αἰσθάνωνται τὴν ἔλλειψιν τοῦ ὀξυγόνου τῆς ἀρετῆς. Ἦρχισαν νὰ κατανοῶσιν, ὅτι, ὅπως ἡ ὀξυγόνωσις τοῦ αἵματος ἀποτελεῖ τὸν θεμε-

λιώδη βιολογικόν νόμον, τὸν διέποντα τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν, οὕτω καὶ ἡ ἠθικοποίησις τῶν ἀνθρώπων ἀποτελεῖ βιολογικὴν ἀνάγκην διὰ τὴν ὑπαρξίν τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν. Καὶ δὲν χρειάζεται νὰ ἔχη τις βαθεῖαν γνῶσιν τῆς κοινωνικῆς ψυχολογίας διὰ νὰ κατανοήσῃ, ὅτι ἀκριβῶς κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τοῦ ἐσχάτου ἐκπεσμοῦ τῶν ἠθικῶν ἀξιών ἤρχισε νὰ γίνηται αἰσθητὴ ἡ ἀνάγκη, ὅπως ἐξυψωθῶσιν αὐτὸς αἱ ἠθικαὶ αὐταὶ ἀξίαι εἰς τὴν περιοπὴν ἐκείνην, ἣτις θέλει ἐπιτρέψῃ ὥστε αἱ ἀξίαι αὐταὶ καὶ μόναι νὰ ἀποτελῶσι τὸν γνώμονα τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας τῆς ἀνθρωπότητος.

*
* *

Ἐὰν λοιπόν, ὡς λέγεται κατὰ κόρον, ὁ τεκτονισμὸς εἶναι προωρισμένος νὰ ἀναπλάσῃ τὴν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν, δὲν θὰ ὑπάρξῃ, φρονῶ, καταλληλοτέρα ἐποχὴ ἄλλῃ παρὰ ἡ σύγχρονος, ὅπως τὸ ἔργον τοῦτο ἀναληφθῇ μετ' ἀποφασιστικότητος καὶ δραστηριότητος. Καὶ δὲν χρειάζονται, κατὰ τὴν γνώμην μου, οὔτε θεόπνευστοι προφῆται, οὔτε μεγάλοι σοφοὶ διὰ νὰ ἀναλάβωσι τὴν ἡγεσίαν τοῦ τοιοῦτου ἀγῶνος. Οἱ προφῆται καὶ οἱ σοφοὶ ῥίπτουσι μόνον σπόρον τῶν μεγάλων ἰδεῶν καὶ ὁ σπόρος τῆς τεκτονικῆς ἰδεολογίας ἔχει ἤδη διασκορπισθῆναι μέχρι τῶν περάτων τῆς οἰκουμένης. Τὴν ἐπέκτασιν τῆς καλλιτεχνίας, τὴν διάδοσιν τῶν ὑψηλῶν ἀρχῶν ἀναλαμβάνουσι συνήθως ταπεινοὶ ἱεραπόστολοι, οἵτινες δὲν ἔχουσι βεβαίως τὴν πνοὴν τῆς μεγαλοφυΐας ἐκκαίουσαν τὴν δρᾶσιν αὐτῶν, ἀλλὰ ἐμπνέει αὐτοὺς πάντοτε πρὸς δρᾶσιν ἢ θέρημ τῆς πίστεώς των. Ὅ,τι λοιπὸν ἀπαιτεῖται ὡς στοιχεῖον πρωταρχικὸν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ μεγάλου ἔργου εἶναι ἡ πίστις ἢ βαθεῖα, ἢ ἀκλόνητος, ἢ συνειδητὴ εἰς τὰ τεκτονικὰ ἰδεώδη. Τὴν τοιαύτην δὲ πίστιν ἀπεργάζεται ἡ ἀνένδοτος ἐργασία ἐν τῷ ἀκατεργάστῳ λίθῳ, ἢ σταθερὰ διάθεσις καὶ ροπή πρὸς τὸ φιλοσοφεῖν. Δὲν ἀρκεῖ ὅμως ἡ πίστις καθ' ἑαυτὴν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ μεγάλου ἔργου. Ἡ πίστις ἢ γλιαρὰ καὶ ἀδρανὴς εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ, εἶναι νεκρὰ κατὰ τὸν ἀπαράμιλλον χαρακτηρισμὸν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ἡ πίστις αὕτη πρέπει νὰ ἦναι ἐνεργός, δραστικὴ, θερμοφυγός. Ἐὰν δὲν ἐσβέσθῃ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν τεκτόνων ὁ σπινθὴρ τῆς σοφίας, τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς πίστεως ἐπὶ τὰ μεγάλα ἰδανικὰ τοῦ τεκτονισμοῦ, ἃς ἐμφυσήσωμεν εἰς τὸν σπινθῆρα τοῦτον πνοὴν ἐνθουσιασμοῦ, ἃς ἐξεγείρωμεν ἐπ' αὐτὸν τὸν ἀνεμὸν τῆς ψυχικῆς ἐξάρσεως. Τότε μόνον ὑπὸ τὰς ῥιπὰς τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς ἐξάρσεως θὰ ἀναζωογονηθῇ ἐν ἡμῖν τὸ ἱερὸν πῦρ, καὶ θὰ ἴδωμεν νὰ ἀναθρόσκη ἐκ τῆς ψηλῆς μας ἢ φλοῆς τῆς πίστεως, τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀγάπης.

Τότε και μόνον θὰ δυναθῶμεν νὰ μεταλαμπαδεύσωμεν τὸ ἱερὸν πνεῦμα τῆς πίστεως ἡμῶν καὶ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀμυήτων καὶ νὰ ἐργασθῶμεν ἀποτελεσματικῶς πρὸς ἐπικράτησιν τῶν ἀρχῶν μας.

* *

Παρακολουθῶν, ἀδελφοί μου, διὰ τοῦ μοναδικοῦ μας τεκτονικοῦ περιοδικοῦ τοῦ «Πυθαγόρου» τὰς ἐργασίας τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν Στοῶν βλέπω ἀρχομένην βραδέως κίνησιν τινα πρὸς τοιαύτην ἐνέργειαν· ἀντιλαμβάνομαι διαγραφομένην σταθερᾷ χειρὶ τὴν ἀπαρχὴν ἀληθοῦς τεκτονικῆς δράσεως· παρατηρῶ χαρασσομένην σταθερὰν κατεύθυνσιν πρὸς τοὺς τελικοὺς σκοποὺς τοῦ τεκτονισμοῦ. Ἡ «Δωδώνη» ὑστερεῖ ἀναμφισβητήτως ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τῶν πλείστων Ἑλληνικῶν Στοῶν καὶ μόλις δύναται νὰ παρακολουθῇ τὴν διαγραφομένην ἐξέλιξιν τῆς τεκτονικῆς αὐτῶν δράσεως. Ἴσως ὀφείλεται τοῦτο καὶ εἰς τὸ ὅτι εἶναι νεωτέρα τῶν ἄλλων ἐκείνων Στοῶν. Κατὰ τὴν γνώμην μου ὅμως ὀφείλεται τοῦτο κυρίως εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ἡ πίστις τῶν πλείστων ἀδελφῶν τῆς Στοᾶς μας πρὸς τὴν τεκτονικὴν ἰδεολογίαν εἶναι ὀλιγότερον συνειδητὴ καὶ ὀλιγότερον θερμοῦργος ἢ εἰς ἄλλας Στοάς. Ἀντιλαμβάνεσθε ἐν τούτοις πάντες τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην ὅπως καὶ ἡ «Δωδώνη» τεθῇ συντόμως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς προόδου καὶ χωρήσῃ πρὸς τὰ πρόσω μὲ βῆμα σταθερώτερον καὶ ταχύτερον.

* *

Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἔχων ὑπ' ὄψιν θέλω ἀποταθῆ πρὸς τοὺς νεοεργασίους Ἀξιωματικοὺς τῆς Στοᾶς, οἵτινες τιμηθέντες τὸ πρῶτον κατὰ τὸ ἔξοχον τεκτονικὸν ἔτος διὰ τῆς ψήφου ὑμῶν μέλλουσι νὰ περιποιηθῶσιν εἰς ἐμὲ τὴν τιμὴν τῆς συνεργασίας των, καὶ θέλω παρακαλεῖσθε τούτους, ὅπως μοὶ ἐπιτρέψωσι ταύτην τὴν ὑπόμνησιν. Ὅτι διηλοῦμαι ἂν καλῶς ἀντιλαμβάνομαι τὸ κρατήσαν κατὰ τὰς τελευταίας ἀρχαίας πνεῦμα, ἢ ἔννοια, ἣν ἐξέφρασεν τιμητικὴ ψήφος τῆς Στοᾶς πρὸς τὸν δι' ἐμὲ ὅσον καὶ δι' αὐτοὺς ἔγκειται εἰς τὴν πεποίθησιν, ὅτι παρὰ τῷ νέῳ Σεβασμίῳ καὶ τοῖς νέοις Ἀξιωματικοῖς δὲν εἶναι μόνον συνειδητὴ ἢ πίστις πρὸς τὴν τεκτονικὴν ἰδεολογίαν, ἀλλ' εἶναι αἰσθητὴ πρὸ παντὸς θερμοῦργος καὶ εἰς τοιοῦτον μάλιστα βαθμὸν, ὥστε ἀπὸ λόγως νὰ γεννᾶται ἢ προσδοκία, ὅτι πάντες οἱ νεοεγκατασταθέντες Ἀξιωματικοὶ ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν ἀξιωματίων αὐτῶν θέλουσιν ἐπιφέρειν πάσας τὰς ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς αὐτῶν δυνάμεις καὶ θέλουσιν ἐπιτελέσειν εἰς τὸ νὰ γίνῃ αἰσθητὴ ἢ τόσον ἐπιθυμητὴ πνοὴ ἐν τῇ ἰστορίας τοῦ σιασμοῦ, ὅ τόσον ποθητὸς ἄνεμος ψυχικῆς ἐξάρσεως.

Θὰ ἀποταθῶ ἐπίσης καὶ πρὸς τοὺς παλαιοὺς Ἀξιωματικοὺς

Στοᾶς, οὓς θέλει βαρύνη και ἐφέτος ἢ διαχείρισις εἴτε τῶν αὐτῶν ἀξιωματῶν, δι' ὧν και ἐν τῷ παρελθόντι ἐτιμήθησαν, εἴτε και νέων τοιούτων, και ἀφοῦ διαδηλώσω πρὸς αὐτοὺς τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Στοᾶς και τὰς εὐχαριστίας ἀπάντων τῶν ἀδελφῶν διὰ τὴν σταθερὰν αὐτῶν πίστιν και ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν τεκτονικὴν ἰδέαν και διὰ τὴν ἀκαταπόνητον ἐργατικότητά των, θὰ παρακαλέσω, ὅπως κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐντείνωσιν ἔτι πλέον τὰς δυνάμεις των και παράσχωσιν ἀμέριστον τὴν πολῦτιμον συνδρομὴν των εἰς τὴν κοινὴν προσπάθειαν, ὅπως ἀγάγωμεν τὴν «Δωδώνην» εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν προόδου, εἰς ἣν εὐρίσκονται αἱ ἀρχαιότεραι τῶν Ἑλληνίδων Στοῶν.

Δὲν θὰ παραλείψω νὰ ἀποταθῶ ἰδιαιτέρως και πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἐκείνους, οἵτινες προικισθέντες ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ τοῦ Σὺμπαντος μὲ τὸ τάλαντον τῆς σοφίας ἐπολλαπλασίασαν τοῦτο διὰ τῆς μελέτης και τῆς μαθήσεως και θὰ ὑπομνήσω εἰς αὐτούς, ὅτι κατὰ τὴν τεκτονικὴν παράδοσιν ἢ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου καθιερώθη ὡς τεκνονικὴ ἑορτὴ, διότι ἡ ἑβραϊκὴ λέξις «Je ho h'un-pun», Γιωχανᾶς—ἔξ ἧς προέρχεται ἡ ἑλληνικὴ Ἰωάννης—σημαίνει τὸν εὐνοούμενον τοῦ φωτός και διότι οἱ τέκτονες συμβολικῶς παρίστανται ὡς εὐνοούμενοι τοῦ φωτός, κατ' ἑξοχὴν φωτισμένοι ἄνδρες. Ἐπειδὴ δὲ ἡ τεκτονικὴ μύησις μόνον συμβολικῶς μεταδίδει τὸ φῶς τῆς γνώσεως και τῆς σοφίας εἰς τοὺς τέκτονας θέλω παρακαλέσθερμῶς τοὺς ἐπιλέκτους τούτους ἀδελφοὺς νὰ καταβάλωσι πᾶσο προσπάθειαν, ὅπως και πάντες οἱ λοιποὶ ἀδελφοὶ μας καταστῶσιν ἀληθῆ τέκνα τοῦ φωτός.

Θὰ ἀποταθῶ τέλος πρὸς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς και θὰ ὑπομνήσω πρὸς αὐτοὺς τὰς σοφὰς σκέψεις, ἃς διετύπωσεν ὁ ἀδελφὸς Ὁσβάλδ Βίρτ, ἀναζητῶν τὰ αἷτια τῆς ἀποτυχίας τοῦ τεκτονισμοῦ ἐν τῇ πεσπαθείᾳ πρὸς ἀπόλυτον ἐπικράτησιν τῶν ἀρχῶν του. Οἱ τέκτον λέγει, καθιερώσαντες τὴν συμβολικὴν μέθοδον διδασκαλίας, προσπαθοῦντες διὰ νεκρῶν συμβόλων νὰ ἀναπαραστήσωσιν εἰς ζῶντα οὕτως εἰπεῖν εἰκόνας τὰς πλέον ὑψηλὰς ἰδέας, κατέληξαν εἰς τὸ παιδοῦξον ἀποτέλεσμα νὰ γίνωσιν οἱ ἴδιοι νεκρὰ σύμβολα τοῦ ιδεώδ ἐκείνου τύπου τοῦ ἀνθρώπου, ὃν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐνσαρκώνη ἐν ἑαί εἰς ζῶνταν ἡν πραγματικότητα πᾶς ἀληθινὸς τέκτων. Ὁ ιδεὼ οὗτος τύπος τοῦ ἀνθρώπου θὰ ἦτο ἐκεῖνος ὁ τέκτων, τὸν ὁποῖο βέβηλος κοινωνία θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποδεικνύη ὡς ὑπογραμμὸν σοφ και ἀρετῆς, περὶ τοῦ ὁποῖου θὰ ἠναγκάζετο αὐτὴ νὰ λέγῃ «Ἴδι ἀνθρώπος». Ἀνθρώπινοι τύποι τοιαύτης τελειότητος, ἀδάμα

τοιαύτης ψυχικῆς ἀκτινοβολίας σπανίως ἀνευρίσκονται διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Ἐν τούτοις πᾶς τέκτων ὀφείλει νὰ παύσῃ ἀποτελῶν νεκρὸν σύμβολον, καὶ νὰ τείνῃ δι' ὅλων αὐτοῦ τῶν δυνάμενων εἰς τὸ νὰ προσεγγίσῃ τὸν ἰδεώδη τοῦτον ἀνθρώπινον τύπον, εἴαν θέλῃ νὰ εἶναι ἄξιος τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς ἀποστολῆς του, εἴαν πρόκηται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ζωντανὸν ὑπόδειγμα ἀναπλάσεως τῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

* *

Ἄναμιμνησκόμενος τέλος τῶν ἐπιχειμένων εἰς ἐμὲ τὸν ἴδιον βαρέαν καθηκόντων, ὀφείλω νὰ παράσχω πρὸς ὑμᾶς τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι θὰ καταναλώσω ἀπάσας τὰς ἀσθενεῖς μου δυνάμεις ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ προόδου τῆς Σεπτῆς ταύτης Στοᾶς. Φρονῶν δέ, ὅτι μεγάλως συντελεῖ εἰς τοῦτο ἢ μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλληνίδων Στοῶν καὶ τῆς Γαλ.· Μεγ.· Ἀνατολῆς τῆς Ἑλλάδος ἐπικοινωνία, θέλω καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν, ἵνα ἡ ἐπικοινωνία αὕτη καταστῇ στενοτέρα ἢ κατὰ τὸ παρελθόν. Ἐν τῇ διευθύνσει τῶν ἐργασιῶν τοῦ σεπτοῦ τούτου ἐργαστηρίου δὲν θὰ ἐκκλίνω βεβαίως οὐδὲ κατὰ κεραίαν ἐκ τῆς κατευθυντηρίου γραμμῆς τῆς ἀπολύτου ἀμεροληψίας καὶ δικαιοσύνης. Θὰ προσπαθῆσω δὲ νὰ μεταχειρίζωμαι πρὸς καταστολὴν πάσης ὀθενδήποτε παρεκτροπῆς τὰ κατασταλτικὰ μέσα τῆς προσηνοῦς παραίνεσεως καὶ τῆς ἀδελφικῆς συμβουλῆς, μὴ λησμονῶν τὸν ἀπαράβατον νόμον τῆς τεκτονικῆς ἀνοχῆς πρὸς τὰς ἀδυναμίας καὶ τὰ σφάλματα παντὸς ἀδελφοῦ, συμπεριφερόμενος δὲ κατὰ πάντα μετὰ προφότητος καὶ προσηνείας. Ἐάν ποτε ἀσυναισθήτως ἤθελον ἐκκλίνῃ τῆς τοιαύτης γραμμῆς, παρακαλῶ θερμῶς τὸν ἀδελφὸν Ρήτορα, φύλακα τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν Κανονισμῶν, ὅπως μὴ διστάσῃ νὰ μοὶ ὑπομνήσῃ τὴν σήμερον διδομένην ὑπόσχεσιν, βέβαιος ὢν περὶ τῆς εὐγνωμοσύνης, ἣν ἀπὸ μέρους μου θέλει ἐπισύρῃ ἡ τοιαύτη ἐνέργειά του.

Δὲν παραλείπω τέλος νὰ ἀπευθύνω πρὸς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς τὴν παράκλησιν, ὅπως κατὰ τὰς ἐν τῇ Στοᾷ συζητήσεις μὴ λησμονῶσι ποτὲ τὸν νόμον τῆς ἀδελφικῆς ἀνεκτικότητος, ἣν δέον νὰ ἐπιδεικνύωσι πρὸς ἀλλήλους, ἀναμιμνήσκονται δὲ πάντοτε τῶν ὀρισμῶν, οὓς διαγράφει τὸ ἄρθρον 163 τοῦ Γεν. Κανονισμοῦ, καθ' οὓς «οἱ λαμβάνοντες τὸν λόγον ὀφείλουσι νὰ ὀμιλῶσιν ἡρέμως καὶ ἀπαθῶς, μετὰ γλυκύτητος καὶ μακροθυμίας».

* *

Τελευτῶν, ἀδελφοί μου, τὸν προγραμματικὸν τοῦτον λόγον μου εὔχομαι, ὅπως ὁ Μέγας Ἀρχιτέκτων τοῦ Σύμπαντος καθοδηγῇ

πάντοτε ἡμᾶς εἰς ἔργα ἀγαθὰ, καὶ κατευθύνῃ τὰ βήματά μας πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς, τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας.

Σ.: ΣΤ.: «ΠΙΤΤΑΚΟΣ,, ΕΝ ΑΝΑΤ.: ΜΥΤΙΑΗΝΗΣ

Πεπραγμένα τοῦ ἔτους 1928

Ἀπὸ τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1927 μέχρι τῆς 9 Ἰουλίου 1928, ἡ Σ.: Στ.: «Πιττακός» συνήλθεν εἰς 52 Συνεδριάσεις, ἔξ ὧν 27 πρώτου βαθμοῦ, 10 δευτέρου καὶ 15 τρίτου.

Εἶδον τὸ τεκτονικὸν φῶς 19 ἀδελφοί.

Ἡυξήθη ἡ μισθοδοσία εἰς δεύτερον βαθμὸν 20 ἀδελφῶν.

Καὶ ἠυξήθη ἡ μισθοδοσία 16 ἀδελφῶν εἰς τρίτον βαθμὸν.

Κατὰ τὰς κάτωθι Συνεδριάσεις ἐγένοντο διάφοροι τεκτονικαὶ ὁμιλίαι παρὰ τῶν κάτωθι ἀδελφῶν ὡς ἔπεται :

Παρὰ τοῦ Σεβ.: Ἀλιβιζάτου 2)11)27 καὶ 30)3)28 περὶ καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων Σεβασμίου καὶ περὶ Φιλικῆς Ἑταιρείας.

Γεωργοπούλου 14)12)27, 7)3)28 καὶ 14)3)28 με θέματα: α') Περὶ τοῦ Δημιουργοῦ τοῦ παντός, β') περὶ συμβολῆς τεκτον.: εἰς τὴν ἠθικὴν διαμόρφωσιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ γ') περὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης καὶ εἰδικῶς περὶ τεκτ.: φιλίας.

Καπερνάου 26)10)27, 29)2)28 περὶ στοχαστικῶν ματιῶν ἀνάμεσα στὴν ἐπικράτειαν τοῦ τεκτονισμοῦ.

Κουνδούρη 23)11)27 καὶ 15)2)28 περὶ Πυθαγόρου καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν θρησκειῶν.

Δασκαλάκη 4)1)28 περὶ ἠθικῆς.

Λιάρου 18)1)28 πῶς ἡ ἠθικὴ προάγεται διὰ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.

Εὐαγγελίδη 1)2)28 γύρω στὴν φιλοσοφία καὶ στὴν ἱστορία τοῦ τεκτονισμοῦ.

Παναγιωτάκου Μεγ.: Ἐπιθ.: 28)3)28 περὶ μνήσεως πρώτου βαθμοῦ παρ' Αἰγυπτίους.

Κουνδούρη 28)3)28 περὶ ἐννοίας τῆς ψήφου κατὰ τὴν υἰοθεσίαν... Του...

Τόννου 30)3)28 περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας.

Παναγιωτάκου 16)5)28 περὶ συμβόλων καὶ 25)4)28 περὶ Αἰγυπτιακῶν μυστηρίων.

Εὐαγγελίδη 9)5)28 περὶ ἐνὸς τεκτονικοῦ μνημείου τῆς Ἀναγεννήσεως τοῦ Γερμανοῦ ζωγράφου Ἀλμπέρ Λούρεδ.

Παναγιωτάκου 13)6)28 περί πρώτου βαθμοῦ.

Τέλος ὑπὸ τύπον προσφωνήσεων κατὰ τὰς εἰσδοχὰς συχναὶ ἐγένοντο διδασκαλίαι παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ Σεβασμίου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ ρήτορος.

Κατὰ τὸ αὐτὸ τεκτονικὸν ἔτος ἐγένοντο τρεῖς κοιναὶ Συνεδριάσεις μετὰ τῆς Ἀδελφῆς «Ἀναγεννήσεως» περὶ τῆς ἀπὸ πενταετίας λειτουργούσης ἐνταῦθα νυκτερινῆς Σχολῆς.

Τέλος κατὰ τὰ οἰκεῖα ἠλιοστάσια ἐγένοντο εἰς τὴν Λέσχην τῆς Στοᾶς τὰ κεκανονισμένα γεύματα ἀγάπης, εἰς ἃ παρεκάθησαν προσκληθέντες διάφοροι ἀδελφοὶ ξένων Στοῶν παρεπιδημοῦντες ἐνταῦθα.

ΣΤΟΑ ἘΡΓΟΝΑΥΤΑΙ, ΕΝ ΑΝΑΤ.: ΒΟΛΩΥ

Ἐν Βόλῳ ἀνηγέρθη ιδιόκτητος ναὸς τῆς ἐλευθέρας τεκτονικῆς. Τὸ εὐχάριστον τοῦτο γεγονός συντελεσθὲν μάλιστα ἐν βραχεῖ σχετικῶς χρόνῳ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Σεπτῆ Στοᾶ τῶν Ἐργοναυτῶν ἐργάζεται φιλοτίμως καὶ νοημόνως περιλαμβάνον παρέχουσα ὑπόδειγμα. Ἐπὶ τούτοις παραθέτομεν τὴν ἀποσταλείσαν ἡμῖν περιγραφὴν τῶν γενομένων ἐγκαινίων, ἔχουσαν ὡς ἔπεται :

Ἐγκαινία Τεκτ.: Ναοῦ ἐν Βόλῳ

Τὴν 19ην Ἰανουαρίου ἔ. ἔ. ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαινία τοῦ νεοδημητοῦ Ναοῦ, ὅστις ἀνφοδομήθη παρὰ τῆς Στ.: Στ.: «Ἐργοναῦται» ἐν Ἀν.: Βόλου διὰ τοῦ ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτῆς ἰδρυθέντος Συνεταιρισμοῦ.

Κατὰ τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων παρέστησαν ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς Γ.: Μ.: Α.: οἱ ἑνδ.: ἀδ.: Σ. Νάγος καὶ Σ. Θεοχαρόπουλος καὶ ἐκ μέρους τῆς Στ.: Στ.: «Ἀμφικτύων» Ἀν.: Λαρίσης, ἀντιπροσωπεῖα ἐκ πέντε ἀδ.: ὑπὸ τὸν Σεβ.: αὐτῆς φιλτ.: ἀδ.: Οἰκονόμου. Παρέστησαν ὡσαύτως διάφοροι ἄλλοι ἀδ.: παρεπιδημοῦντες ἐν Βόλῳ.

Ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαινίων ἐγένετο συμφώνως πρὸς τὸ σχετικὸν Τυπικόν, ἐδόθη δὲ οὕτω ἀφορμὴ εἰς τοὺς ἀδ.: νὰ μελετήσωσι τὰς ἐν αὐτῷ ὑψηλὰς καὶ διδακτικὰς ἐννοίας του.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετουργίας ὁ ἀδ.: Α. Μαυροπούλης ἀναπληρῶν τὸν ἀσθενοῦντα ἀδ.: Σεβ.: Α. Κακισόπουλον προσεφώνησε τοὺς ἐπισκέπτας καὶ ἀδ.: τῆς Στ.: καὶ διὰ συντόμου ὁμιλίας ἀνεσκόπησε τὸ ἔργον τῶν ἐν Βόλῳ Τεκτόνων ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Στοᾶς «Ἐργοναῦται» μέχρι σήμερον, ἐξιστόρησε τὰ τῆς σταδιοδρομίας τῆς Στ.:, τοὺς κόπους, οὓς κατέβαλον οἱ ἀδ.: καὶ τὰ ἐμπόδια, ἅτινα συνήντησαν εὐρεθέντες ἀντιμέτωποι οὐ μόνον οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀμαθείας, τῆς ἀδιαφορίας, τῶν προλήψεων. Ἐτόνισε δὲ, ὅτι εὐάριθμοι ἀδελφοὶ παραμείναντες πιστοὶ εἰς τὸ καθῆκον τῶν ἐκ τῶν ἄρχι-

κῶν μελῶν τῆς κατὰ τὸν ἐπάρατον πόλεμον ἰδρυθείσης Στοᾶς κατώρ-
θωσαν νὰ συμπήξωσι ταύτην εἰς ἰσχυρὸν ἐργαστήριον, καὶ ὅτι συλ-
λαβόντες τὴν τολμηρὰν ἰδέαν τῆς ἀνοικοδομήσεως ἰδίου Τεκτ.
Ναοῦ, ἐπέτυχον καὶ τοῦτο, οἰκοδομήσαντες, αὐτὸν ἐλεύθερον παντὸς
βάρους ἢ ὑποχρεώσεως.

Ἐξέφρασε τέλος τὴν ἐλπίδα ὁ ἀδ.: Α. Μανροπούλης, ὅτι οἱ ἀδ.:
θὰ φανῶσιν ἀντάξιοι καὶ μνήμονες τῶν παραδόσεων, θὰ ἐργασθῶσιν
ὄχι μόνον ὑπὲρ τῆς συμπληρώσεως τοῦ κτιρίου, πρὸς ἴδρυσιν αἰθου-
σῶν, ἀναγνωστηρίου, βιβλιοθήκης, γραφείων κλπ. ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς
βελτιώσεως ἑαυτῶν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ βραδέως, ἀλλὰ σταθερῶς
προχωροῦντος Ναοῦ τῆς Ἀρετῆς καὶ τῆς Ἀγάπης.

Ὁ Ἐνδ. ἀδ.: Σ. Νάγος προσφωνῶν τοὺς ἀδ.: ἐκφράζει τὴν χαρὰν
καὶ τὰ συγχαρητήρια τῆς Γ.:Μ.:Α.: καὶ ἐλπίζει, ὅτι θὰ συνεχίσωσιν οἱ
ἐν Βόλῳ ἀδ.: τὸ ἔργον τῶν παλαιῶν «Ἀργοναυτῶν». Δι' ἐμβριθοῦς δὲ
προσλαλιᾶς του περὶ Χείρωνος τοῦ Κενταύρου τῶν «Ὀρφικῶν» καὶ
«Ἐλευσινίων Μυστηρίων», ἐξ ὧν προήλθεν ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ πρόο-
δος τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος, συνιστᾷ εἰς τοὺς ἀδ.: ἵνα ἐργασθῶσι
πρὸς ἐκκαθάρισιν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς σήμερον, τοῦ μεστοῦ ψεύδους
πικριῶν κλπ. ἅτινα συσκοτίζουν τὴν διάνοιαν καὶ καταπνίγουσι τὴν
ἐλεύθεραν σκέψιν. Ἐλπίζει, ὅτι θὰ φανῶσιν ἀντάξιοι οἱ ἀδ.: τοῦ ὀνό-
ματος, ὅπερ φέρουσι, ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ ἐργασθῶσι, διότι ὁ ποθῶν
τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν δόξαν ὑποχρεοῦται νὰ ἐργασθῇ διὰ νὰ φθάσῃ
ὁπου ἑυδαιμονία, ἡ χαρὰ καὶ ἡ αἰωνία νεότης.

Ὁ ἀδ.: Νάγος ἐκφράζει εἶτα τὴν θλίψιν του διὰ τὴν ἀπουσίαν
τοῦ Σεβ.: ἀδ.: Κακισοπούλου ἀσθενοῦντος καὶ παρακαλεῖ τοὺς ἀδ.:
ἵνα εὐχηθῶσιν εἰς τὸν Μ.:Α.:Τ.:Σ.: ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς
υἰείας του.

Ὁ ἀδ.: Ζίφος, ῥήτωρ ἐκ τῶν παλαιότερων ἀδ.: τῆς Σ.: Στ.: «Ἀρ-
γοναῦται», διατελέσας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Σεβ.: ταύτης, ὧν δὲ εἰς τῶν
στύλοβατῶν αὐτοῦ ἀγύλλεται ἐπὶ τῷ συντελεσθέντι ἔργῳ, βλέπων τὰ
ὄνειρά του πραγματοποιούμενα καὶ διὰ συντόμου λογιδρίου, εὐχαρι-
στῶν τοὺς ἀδ.: ἀντιπροσώπους, εἶπεται, ἵνα τὸ ἔργον εὖρη μιμη-
τὰς καὶ εὐχεταὶ τοῖς ἀδ.: ἵνα προσπαθῶσιν νὰ βελτιώσωσιν ἑαυ-
τούς, ὅπως τὸ περιεχόμενον τοῦ Ναοῦ ἢ ἀναλόγῳ μὲ τὸ ἐπιτελεσθὲν
ἔργον.

βῶς ἐκεῖ, ὁπόθεν ἀπέπλεε πρὸ αἰώνων ἢ «Ἀργώ», φέρουσα τοὺς Μεγάλους Μύστας.

Εἰς τὴν ἀγάπην παρέστησαν πάντες οἱ ἀντιπρόσωποι. Αὕτη διεξήχθη ἐν μεγίστῃ εὐθυμίᾳ καὶ χαρᾷ ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ γεγονότι.

Πεπραγμένα ἔτους 1927—1928

- I) Ἔργασια α' συμβ.: βαθμοῦ, συνεδριάσεις 40
1) Μυήσεις	10
2) Δίκη ἐν Στοῶ	1
3) Ὁμιλίας	22 ἤτοι
- 5 τοῦ ἀδ.: Σεβ.: Ἄ. Κακισοπούλου περὶ τεκτ.: τῆς ἰδρύσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἐλευθεροτ.: καὶ κατὰ τὴν θερινὴν καὶ χειμερινὴν ἀγάπην περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος κλπ.
- 2 τοῦ ἀδ.: Γραμμ.: Α. Μυριανθούση περὶ τῶν προσόντων τῶν ἀμνητῶν καὶ περὶ τοῦ πνεύματος τοῦ τέκτονος ἐκ τοῦ συγγράμματος «The Builders» τοῦ ἀδ.: Newton
- 1 τοῦ ἀδ.: Βουλγαράκη περὶ συμβόλων τοῦ Α' βαθμοῦ
- 1 τοῦ ἀδ.: Ἡ. Γκανῆ περὶ τοῦ Α' βαθμοῦ
- 2 τοῦ ἀδ.: Λεκουσιώτου α' δοκ.: περὶ τῶν λόγων τῆς μυστικ.: τοῦ Τεκτ.: καὶ τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἀπ' αἰώνων, περὶ τοῦ συμβολισμοῦ τοῦ κύκλου καὶ τῆς σχέσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν Δικαιοσύνην.
- 1 τοῦ ἀδ.: Δημοπούλου περὶ ὄντογονίας
- 3 τοῦ ἀδ.: Πολυμεροπούλου περὶ τῆς μυστικ.: τοῦ Τεκτ.: ἐργαστηρίου περὶ Ἐλευθ.: Τεκτ.: καὶ μυστηρίων, καὶ περὶ τοῦ ἀκατεργ.: λίθου
- 2 τοῦ ἀδ.: Ἰω. Μαυροπούλη περὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν ὄντων.
- 1 τοῦ ἀδ.: Ἀπ. Κουκουβίνου περὶ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ φύσει.
- 1 τοῦ ἀδ.: Α. Σταθακοπούλου περὶ τῶν πρὸς τοὺς συνανθρώπους ὑποχρεώσεών μας.
- 1 τοῦ ἀδ.: Α. Ζίφου περὶ τοῦ Θεοφ. Καίρη.
- II) Ἔργασια Β' Βαθμοῦ, συνεδρίαί 13.
- 1) Μυήσεις 8, ἐξ ὧν μία διὰ λογαριασμὸν ἐτέρας Στ.:
- III) Ἔργασια Γ' Βαθμοῦ Συνεδρίαί 14.
- 1) Μυήσεις 13, ἐξ ὧν τέσσαρες διὰ λ)σμὸν ἐτέρων Στ.:
- 2) Ὁμιλίας: μία τοῦ ἀδ.: Βεκιαρέλη περὶ τοῦ «Προμηθέως» τοῦ Αἰσχύλου.
- Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ὁμιλιῶν εἰς ἐκάστην μύησιν ἢ αὔξ. μισθ.: ὁ ἀδ.: ρήτωρ καὶ ὁ ἀδ.: Σεβ.: προσεφώνουν καταλλήλως τοὺς νεοφύτους.

Αἱ ἀγάπαι κατὰ τὸν Κανονισμὸν ἐγένοντο κανονικῶς, καθ' ὡς ἐπεκράτησεν ὄντως ἀδ.: πνεῦμα μεταξὺ τῶν ἀδ.: καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

Κατὰ τὸ λήξαν τεκτ.: ἔτος ἡ ἡμετέρα Στ.: ἐδεξιώθη τὰ μέλη καὶ τὰς οἰκογενείας τῆς Σ.: «Μέγας Ἀλέξανδρος» Ἀν.: Θεσσαλονίκης κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐκδρομὴν αὐτῶν.

Ἐπετεύχθη ἡ ἀνέγερσις ἰδίου ἡμῶν Ναοῦ, οὗτινος αἱ ἐργασίαι περατοῦνται συντόμως.

Σ.: Στ.: «ΠΛΕΙΑΣ,

Κατὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Σ.: Στ.: «Πλειάδος», γενομένην τὴν 21 Δεκεμβρίου 1928, ὁ νέος Σεβάσμιος ἀδ.: Πέτρος Φιδέλης ἀπήγγειλε κατὰ τὰ εἰωθότα κατάλληλον τῇ περιστάσει λόγον, ἐξ οὗ ἀποσπῶμεν τὸν ἐπίλογον ἔχοντα ὡς ἑξῆς :

Λόγος τοῦ Σεβ.: Π. Φιδέλη

Ἄλλὰ ποῖα εἶναι τὰ ὑψηλά ἰδεώδη τοῦ Τάγματός μας ;

Ὅτε Ἀδ.: μου, ἄγνωστοι ἀκόμη ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον ὡς ναυαγοὶ ἐπλέομεν εἰς τὸ πέλαγος τῆς βεβήλου ζωῆς καὶ ἀπεγνωσμένως ἀγωνιζόμενοι τὸν ἀγῶνα τῆς σωτηρίας, παλαιόντες πρὸς τὰ πελώρια κύματα τῆς κοινωνικῆς βεβήλου ἀμαθείας, πονηρίας καὶ ἀνηθικότητος κατωρθώσαμεν διὰ τῆς πάλης ἡμῶν ταύτης νὰ στηρίξωμεν τοὺς πόδας ἡμῶν ἐπὶ στερεοῦ ὀπωσδήποτε ἐδάφους, ὅτε δηλαδή ἡ κρίσις μας κατώρθωσεν ἐπὶ τέλους νὰ ἀρθῇ εἰς τὸ σημεῖον τῆς αὐτοβασάνου καὶ τοῦ αὐτοελέγχου, ὥστε νὰ διερωτηθῶμεν περὶ τῆς ὑπάρξεώς μας καὶ τοῦ σκοποῦ αὐτῆς, καὶ ἡ σκέψις μας συναντωμένη μὲ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς συνειδήσεώς μας κατηύθυνε τὴν προσοχὴν ἡμῶν πρὸς Ἀνατολὰς, τὴν πηγὴν ταύτην τοῦ Φωτός, ἵνα τῇ βοηθείᾳ τούτου κατευθύνωμεν μετὰ σταθερότητος πλέον τὰ βήματά μας καὶ οὕτω σκεπτόμενοι, καὶ τὴν κατεύθυνσιν ταύτην λαβόντες ἐφθάσαμεν εἰς ἓνα ὑψηλότερον ἠθικὸν ἐπίπεδον, τότε ἀντελήφθημεν ἐρχομένους πρὸς ἡμᾶς ἐξ Ἀνατολῶν συνανθρώπους, γαλήνιον ἔχοντας τὴν μορφὴν, συμπαθῆ τὴν ἔκφρασιν καὶ διαφανομένην τὴν προθυμίαν τῆς ἀρωγῆς. Μᾶς ἐχαιρέτισαν, μᾶς ἐπλησίασαν, μᾶς ἠρώτησαν, ποῦ κατευθυνόμεθα, τί προσδοκῶμεν, μᾶς συνεβούλευσαν, μᾶς ἔτειναν χεῖρα βοηθείας. Ἐνεπιστεύθημεν τέλος εἰς αὐτοὺς καὶ μᾶς ὠδήγησαν εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ἐκεῖ εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν. Ἐδιδάχθημεν, ὅτι εἰσήλθομεν εἰς ἓν ἴδρυμα φιλοσοφικὸν καὶ προοδευτικόν, σκοπὸς

τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ἔρευνα τῆς ἀληθείας, ἡ μελέτη τῆς ἠθικῆς, ἡ ἀσκησις τῆς ἀρετῆς καὶ ἡ ἀλληλεγγύη. Μὲ σύμβολον αὐτοῦ τὸ ρῆμα «Ἐλευθερία, Ἰσότης, Ἀδελφότης» ἔχει ὡς ἀρχὴν τὴν ἀμοιβαίαν ἀνοχὴν, τὴν ἀπόλυτον τῆς συνειδήσεως ἐλευθερίαν, τὸν πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ἀξίαν σεβασμόν. Ἐργάζεται ἐπομένως ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς καὶ ὕλικῆς βελτιώσεως τῆς ἀνθρωπότητος, διότι ὁ Τεκτονισμὸς διὰ τῶν ἠθικῶν αὐτοῦ διδαγμάτων καθιστᾷ δυνατὴν τὴν ἀδέλφωσιν καὶ συνεργασίαν τῶν ἀνθρώπων πρὸς κοινὴν ὠφέλιμον δρασίαν, καθιστῶν συγχρόνως αὐτοὺς ἱκανοὺς, ὅπως διὰ νοουθεσιῶν καὶ διδασκαλιῶν, καὶ πρὸ παντὸς διὰ τοῦ παραδείγματός των κατορθώσωσι νὰ μεταλαμπαδεύσωσι καὶ ἐμπνεύσωσι εἰς τὴν κοινωνίαν τὰς ἀρετὰς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἠθικῆς, τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς ἀξιομίας, τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς ἀγάπης.

Ταῦτα λοιπόν, ἀδ.: μου, εἶναι τὰ ὑψηλὰ ἰδεώδη τοῦ Τάγματος ἡμῶν. Ὁ Τεκτονισμὸς ἐπομένως δὲν εἶναι τι τὸ ἀφηρημένον. Εἶναι ἓν σύστημα σοφόν, μία ἐπιστήμη, ἣτις διὰ τῆς συμβολικῆς τῆς μεθόδου μᾶς διδάσκει, ὅποια εἶναι ἡ ἀληθινὴ ζωὴ.

Ἄς προσπαθῆσωμεν ὅθεν πάντες νὰ ἐμποτισθῶμεν καλῶς, κατανοήσωμεν πλήρως καὶ ἐφαρμόσωμεν ὡς ἐμπρέπει εἰς εὐγενεῖς μύστας, πραγματικοὺς τέκτονας, ἀληθῆ τέκνα τοῦ Φωτός, τὰς τοῦ ἡμετέρου τάγματος ἀρχάς. Πρὸς τοῦτο ἀπαραιτήτως ἐπιβάλλεται ἡ αὐθόρμητος καὶ ἀνελλιπὴς φοίτησις, ἡ αὐστηρὰ τῶν κανονισμῶν ἡμῶν τήρησις.

Προσερχόμενοι τακτικῶς εἰς τὰς συνεδρείας τοῦ Σ.: ἡμῶν ἐργασι.: θὰ διδάσκωμεν καὶ θὰ ἀλληλοδιδασκώμεθα ὀρθοτομοῦντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας καὶ σφυρηλατοῦντες ἰσχυροὺς τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀδελ.: ἀγάπης, λαξεύοντες οὕτω τὸν ἀκατέργαστον λίθον διὰ τὸν ναόν, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ὁποίου ἐπὶ τῇ τιμῇ μας ὠρκίσθημεν πάσῃ δυνάμει νὰ συμβάλωμεν.

Οὐδεὶς ἄς ὑστερήσῃ, οὐδεὶς ἄς ὑπολειφθῇ.

Εἴμεθα νέοι καὶ ὀφείλομεν νὰ ἀποδείξωμεν διὰ τῆς ἐργατικότητός μας, ὅτι, εἰ μᾶς λείπη ἡ πείρα τοῦ γήρατος, δὲν μᾶς ἀπολείπει τοῦλάχιστον τὸ σφρίγος καὶ ὁ θερμοουργὸς ζῆλος τῆς νεότητος.

Ἄς μελετήσωμεν ἐμβριθῶς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς κανονισμοὺς ἡμῶν, ἄς ἐμβαθύνωμεν εἰς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ εὐλαβῶς ἄς τηρήσωμεν τὰ παραγγέλματα τούτων.

Ἐχοντες δὲ καθῆκον, ὅπως σὺν τῇ βελτιώσει ἡμῶν τῶν ἰδίων ἀποβλέψωμεν καὶ εἰς τὴν ἠθικὴν ἐξυγιάνσιν τῆς βεβήλου κοινωνίας, ἄς προσπαθῆσωμεν, ἵνα ἐκτὸς τῆς ὑποδειγματικῆς ἐν αὐτῇ διαβιώσεώς

μας, ἐκλέξωμεν μετὰ μεγίστης προσοχῆς τὰ ὑγιέστερα στοιχεῖα αὐτῆς, καὶ δι' αὐστηρᾶς ἐπιλογῆς μεταξὺ αὐτῶν πλουτίσωμεν τὰς ἡμετέρας στήλας, χωρὶς βεβαίως νὰ λησμονήσωμεν τὸ σοφὸν ρητὸν τῶν πατέρων ἡμῶν «οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολὺ». Οὕτω πρῶτοντες θὰ ἀυξήσωμεν κατὰ τὸ ἐφικτὸν τὴν πρὸς τὴν κοινωνίαν ἀγαθοποιὸν ἡμῶν ἐπίδρασιν.

Τοιαύτην δὲ πορείαν χαράσσοντες καὶ τηροῦντες, ἔστε βέβαιοι Ἄδ., μου, ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἀξιωθῶμεν νὰ ἴδωμεν τὸν ναὸν τοῦτον ὡς πάντες ὀραματιζόμεθα καὶ μετὰ πεποιθήσεως ἐλπίζομεν. Ἐῦθε.

ΣΤ.: «ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ,,

Τὴν τελετὴν τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν νέων ἀξιωματικῶν τῆς ἀρχαιοτέρας τῶν Ἑλληνικῶν Στοῶν, διεξαχθεῖσαν τὴν 16 Νοεμβρίου, ἐκόσμησαν μὲν ὑποδειγματικοὶ ἐν πολλοῖς λόγοι τοῦ τέως καὶ τοῦ νέου Σεβασμίου, δημοσιευθέντες ἐν τῷ προηγουμένῳ τεύχει, ἐπέστεψε δὲ πανηγυρικός λόγος τοῦ ῥήτορος αὐτῆς ἁδ.: Δημητρίου Θ. Φραγκοπούλου χαρακτηρίσαντος τὴν ἐλευθέραν τεκνονικὴν ὡς διασφύζουσαν τὰ ἰδανικά τῆς ἀνθρωπότητος ἐν μέσῳ ἠθικῆς καταπτώσεως ἐπακολούθου τῆς παγκοσμίου συρράξεως. Διὰ τοῦτο παραθέτομεν ἄδε τὸν λόγον τοῦτον, ὡς εἰκόνα ὑποφωσκούσης ἐλπίδος.

Πνηγυρική ὁμιλία Δ. Φραγκοπούλου

Α.

Εἶναι λίαν παρήγορον τὸ φαινόμενον καὶ γεννᾷ πολλὰς τὰς χρηστὰς ἐλπίδας εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν διὰ τὸ μέλλον τοῦ τόπου καὶ τῆς φυλῆς μας, ὅτι, ἐν ᾧ ἐν τῷ θύραθεν βεβήλῳ κόσμῳ παρατηρεῖται ἀυξάνουσα μετὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον ἡ ὑλόφρων τάσις καὶ ὀγκοῦται τὸ κῦμα τῆς διαφθορᾶς ἐν Ἑλλάδι, ὡς ἀπανταχοῦ, ὁ Ἑλληνικὸς Τεκτονισμὸς ἐμφανίζει ὄχι μόνον ἀύξησιν τῶν δυνάμεων καὶ στελεχῶν του, ἀλλὰ καὶ μείζονα ζωτικότητα καθόλου καὶ ζωερὰν κίνησιν, ὡς ἀντίδρασιν κατὰ τῆς προοιούσης ταύτης γενικῆς καταπτώσεως.

Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ὑπάρχουσι παρ' ἡμῖν ἀροκῶντα εἰσέτι τὰ ὑγιᾶ στοιχεῖα. Σημαίνει, ὅτι αἱ εὐγενεῖς τάσεις καὶ παραδόσεις, αἵτινες ἐβλάστησαν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦτο, τὰς ὁποίας μᾶς ἐκληροδότησεν ὁ μακραίων καὶ ἔνδοξος πολιτισμὸς μας καὶ αἵτινες ὑπῆρξαν αἱ βάσεις τῆς ἀνθήσεως καὶ ἐξελιξέως του, εἰς ὃ σημεῖον ἀνυπερβλήτου τελειότητος ἐξέικτο οὗτος, ἐθεμελίωσαν δὲ τὴν μοναδικὴν ἐν τῇ ἱστορίᾳ καὶ ἀξιοθαύμαστον ἀντοχὴν μας, διὰ μέσου τῶν ἀντιξῶν περιπετειῶν, σημαίνει λέγομεν, ὅτι αἱ τάσεις καὶ αἱ παραδόσεις αὗται τηροῦνται εἰσέτι στερεαὶ καὶ ἀσάλευτοι.

Δὲν ἔχει σημασίαν, ἐὰν οἱ φορεῖς τούτων ἀποτελοῦσι τὴν ἀριθμητικὴν μειονότητα. Ἐν τῷ κοινωνικῷ ὀργανισμῷ ἡ ἀξία τῶν ἀτόμων καὶ ἡ ἐπίδρασις αὐτῶν δὲν μετρεῖται πάντοτε ἐκ τῆς ποσότητος μόνον, ἀλλὰ κυρίως ἐκ τῆς δυναμικῆς αὐτῶν ποιότητος. Πάντοτε δὲ οἱ ὀλίγοι ἐκλεκτοὶ ἔσωσαν εἰς τοὺς μεγάλους κινδύνους τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἡ ὑπαρξίς δὲ τῶν ὑγιῶν καὶ ἀγαθῶν τούτων στοιχείων ὑπόσχεται, ὅτι καὶ πάλιν, ὅπως ἐκ τῶν τόσων δοκιμασιῶν τόσον τῶν γενικωτέρων ἐν τῇ καθόλου ἱστορίᾳ, ὅσον καὶ τῶν σκληροτάτων εἰδικῶν, τῶν ἀφορωσῶν ἡμᾶς αὐτοὺς ἰδίᾳ, ἐξήλθομεν σῶοι καὶ ἀλώβητοι, δυννηθέντες, καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμὴν ἐθεωροῦμεθα νεκροὶ καὶ τελειῶς ἀπολεσθέντες ἐν σχέσει πρὸς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς θέσιν μας, ἀπολεσθέντες καὶ δι' αὐτοὺς ἔτι τοὺς θανααστὰς τοῦ ἑλληνικοῦ ἰδεώδους καὶ τοὺς φίλους τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, νὰ ἐμφανισθῶμεν πλήρεις νέας ζωῆς καὶ δράσεως, ἐνθουσιασάσης τοὺς ἀγαπῶντας ἡμᾶς καὶ καταπληξάσης τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς.

Οὕτω καὶ κατὰ μείζονα ἔτι λόγον σήμερον ὑποφώσκει καὶ διαφαίνεται ἡ ἐλπίς, ὅτι, ὅπως τότε κατὰ τὴν περίφωτον παλιγγενεσίαν ἡμῶν, οὕτω καὶ νῦν κατὰ τὰς τελευταίας δοκιμασίας, ἃς ὁ πολιτισμένος κόσμος σύμπας, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἰδιαιτάτα διερχόμεθα, εἰς τὸ στάδιον τῆς ἠθικῆς τοῦ κόσμου ὑποστάσεως, πάλιν θὰ ἐξέλθωμεν νικηταὶ ἐξ αὐτῶν σῶοι καὶ ἀλώβητοι, συνεργάται τῆς πραγματώσεως τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ καὶ ἀνθρωπιστικοῦ ἔργου, ὅπερ συντελεῖται καὶ ἐπιπέεται περὶ τὸ μέγα δράμα τῆς ἱστορίας, συντελεσται καὶ ἐργάται τῆς ἐν τῷ κόσμῳ κατισχύσεως ὅλων τῶν εὐγενῶν ἰδεωδῶν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ἀκριβῶς ἐκείνων, ἅτινα ὁ Τεκτονισμὸς κατὰ τὴν μακρὰν αὐτοῦ σταδιοδρομίαν ἐπιδιώκει.

Ταύτας πράγματι τὰς εὐοίωνους ἐλπίδας εὐαγγελίζεται μεταξὺ τόσων ἄλλων παρηγόρων ἐνδείξεων, κατὰ πρῶτον λόγον, τὸ φαινόμενον τῆς παρατηρουμένης ζωτικότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ Τεκτονισμοῦ.

Διότι ὁ Τεκτονισμὸς εἶναι ὡς ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῶε, ἐν τῇ ὁποίᾳ, κατὰ τὴν στιγμὴν ἐξολοθρευτικῶν ἠθικῶν κατακλυσμῶν, οἵτινες μοιραίως φέρονται ἐκάστοτε κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῶν τυχῶν της, (ἀπαράλλακτα ὅπως οἱ ὑδάτινοι τοιοῦτοι), καταφεύγει ἢ ἠθικὴ ζωὴ αὐτῆς, ἢ ζωὴ ἐκείνη, ἣτις μέλλει νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐξελικτικὴν πορείαν της πρὸς τὰ ἀνώτερα ὑψίπεδα, πρὸς ἃ ἀκαταπαύστως καὶ ἀκαταπονήτως βαίνει αὕτη, διὰ μέσου μόχθων καὶ κινδύνων καὶ ταλαιπωριῶν, ἀκανθῶν καὶ τριβῶν, φλογῶν, θυσιῶν καὶ αἱμάτων, ἵνα ἐξιχθῇ εἰς τὴν ὑπερύψηλον καὶ ἰδανικὴν κορυφὴν τῆς ἀκροτάτης τελειοποιή-

σεώς της, εἰς τὸ σημεῖον ἐκείνο, ὅπερ ὁ Μ. Α. τοῦ Σ. ἐν τῇ ἀπείρῳ αὐτοῦ Σοφίᾳ, Ἀγαθότητι καὶ Ἰσχύϊ ἔχει τάξει, ὡς ὑπέρτατον κληρὸν καὶ εὐγενέστατον προορισμὸν τοῦ τελειοτέρου πλάσματος τῆς γηϊνῆς δημιουργίας, τοῦ Ἀθρώπου. Τοῦθ' ὅπερ ἡμεῖς οἱ Τέκτονες ἀποκαλοῦμεν συμβολικῶς ἀνοικοδόμησιν τοῦ τελείου Τεκτον.· Ναοῦ.

Ἐκ τῆς κιβωτοῦ ταύτης, ἀφοῦ στοργικῶς προφυλαχθῶσιν ἐν αὐτῇ, θὰ ἐξορμήσωσι πάλιν, ἅμα ἢ εὐδία ἀποκατασταθῆ, ὅλα τὰ ζυγογόνα καὶ ἀγαθοποιὰ στοιχεῖα, τὰ φλεγόμενα ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τῆς μᾶλλον δυνατῆς ἑαυτῶν ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς τελειοποιήσεως καὶ ἀνυψώσεως, καθὼς καὶ τῆς διαδόσεως καὶ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ αὐτῶν, ἵνα διασπαρῶσιν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἀναδημιουργήσωσιν αὐθις ἐπὶ τῶν ὑγιῶν τούτων βάσεων τὴν ὅλην κοινωνίαν.

Ὁ τεκτονισμὸς τηρεῖ ἄσβεστον ἀθορύβως καὶ ἀνεπιδείκτως ἐν ταῖς Στοαῖς, ταῖς τελετουργίαις, τοῖς συμβόλοις καὶ ταῖς μυσταγωγίαις· του τὸ **Θεῖον πῦρ**, καθὼς αἱ ἀγναὶ καὶ ἀμίαντοὶ ποτε Ἐστιάδες, ἵνα κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀνάγκης, ὅτε ὁ ζόφος τοῦ σκότους καὶ τοῦ ἐρέβους θέλει τανύσει τὰς μελαίνας πτέρυγας του ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος, φωταγωγήσῃ καὶ διασώσῃ πάλιν αὐτήν. Ὁμοιάζει πρὸς τὰ ἐν τοῖς ποντοποροῦσι πλοίοις εὐρισκόμενα σωσίβια, τὰ κεκρυμμένα καὶ τοποθετημένα παρὰ μερα, ἐφ' ὅσον ἢ γαλήνη συνοδεύει τὸ σκάφος. Οὐδεὶς προσέχει εἰς αὐτὰ καὶ οὐδένα ἐνοχλοῦσι διὰ τῆς παρουσίας των. Ἀναμένουσιν ἤρεμα καὶ μετριόφρονα τὴν στιγμὴν τῆς ἀνάγκης. Ὅταν ὁμως ἢ καταιγὶς ἐκσπάσῃ καὶ ἢ θύελλα ἐκραγῆ, ὅταν ἢ τρικυμία ἐξαγριωθῆ καὶ ὁ κλυδωνισμὸς τοῦ πλοίου ἀρχίσῃ, ὁ δὲ κίνδυνος τοῦ ὀλέθρου παρίσταται ἄφρευκτος καὶ ἀπειλητικός, τότε πάντες προστρέχουσιν εἰς αὐτὰ καὶ ἀπ' αὐτῶν μόνον ἐλπίζουσι περιφύβοι τὴν σωτηρίαν.

Οὗτος ὑπῆρξε πάντοτε ὁ μέγας προορισμὸς καὶ αἱ ἀνεκτίμητοι ὑπηρεσίαι τοῦ Τεκτονισμοῦ διὰ μέσου τῆς μακρᾶς καὶ ἐνδόξου ζωῆς του.

B'.

Περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ὄσων ἀνωτέρω εἶπον, διὰ τὴν ζωτικότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Τεκτονισμοῦ, ἔχω νὰ φέρω εἰς ἀπόδειξιν, πλὴν ἄλλων πολλῶν γεγονότων, καὶ δύο προσωπικὰς μου ἀντιλήψεις.

Δύο ἐπισκέψεις μου τελευταίως, καθ' ἃς ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύσω τὴν Στ.· ἡμῶν κατὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν νέων ἀξιωματικῶν εἰς δύο ἀγαπητὰς ἀδελφὰς Στοὰς τῆς Ἀνατολῆς ἡμῶν καὶ ἢ παρακαλούθησι τῶν λογοδοσιῶν αὐτῶν, μεῖς ἐπεισαν περὶ τοῦ σφρίγγου καὶ τῆς ῥοπῆς πρὸς ἐργασίαν τοῦ Ἑλλ. Τεκτονισμοῦ.

Πρόκειται περὶ τῆς Στ.· **Ἡσιόδου** καὶ **Ἀναγεννήσεως**. Ἡ σο-

βαρὰ καὶ πεφωτισμένη ἐργασία, ἐπιμελής καὶ εὐτακτος ἐργασία τῆς πρώτης, ἢ πίστις περὶ τὸ ἔργον τῆς, ἢ ἐπικρατοῦσα ἐν αὐτῇ πειθαρχία καὶ ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν πρὸς ἀλλήλους ἐπιβάλλουσιν εἰς πάντα τὸν σεβασμόν. Ἡ πρὸς δρᾶσιν ἔφεσις καὶ αἱ εὐγενεῖς προθέσεις τῆς δευτέρας, ἢ ἐπιμελημένη σύνθεσις τῆς, ὁ ἐνθουσιασμός καὶ ἡ πίστις καὶ ἡ ἀλληλεγγύη τῆς δευτέρας νεαρᾶς Στοᾶς, τοῦ Βενιαμὶν τῶν Στοῶν μας, ὡς προσφωῶς τὴν ἀπεκάλεσεν ὁ σοφὸς καὶ ἐκλεκτὸς ἐν ἐκλεκτοῖς Σεβασμιος αὐτῆς, τίκει τὰς μᾶλλον εὐοίωνους δι' αὐτὴν ἐλπίδας καὶ προβλέψεις.

Ἄλλὰ καὶ ἡ δρᾶσις τῆς ἀρχαίας καὶ Σεβασμίας Στοᾶς ἡμῶν τοῦ *Πυθαγόρου*, ἣτις τοιαύτην πάντοτε ἔσχεν αἴγλην καὶ περιέλαβεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὡς μέλη πλείστους ἐκ τῶν κορυφαίων καὶ ἀριστέων τοῦ παρ' ἡμῖν Τεκτονισμοῦ, οἵτινες ἀποτελοῦσι σήμερον τοὺς τηλαυγεῖς φάρους καὶ τοὺς φωτεινοὺς ὀδηγοὺς ἡμῶν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ καθήκοντος, δὲν ὑπῆρξεν πενιχρὰ καὶ ἀσήμαντος, ὡς λιαν μετριοφρόνως ἠθέλησε νὰ τὴν χαρακτηρίσῃ ὁ τετιμημένος τέως Σεβασμιος αὐτῆς.

Τὰ προκύψαντα κατὰ τὴν δίοδον τοῦ ἔτους ζητήματα, περὶ ὧν ἔκαμεν ὑπαινιγμὸν ὁ Σεβασμιος, προῆλθον, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἀκριβῶς ἐκ τῆς ζωτικότητος αὐτῆς καὶ τῆς ἐφέσεως πρὸς μάθησιν καὶ δρᾶσιν τῶν ἀδελφῶν. Ἀποδεικνύουν δὲ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν διὰ τὰ τεκτονικὰ πράγματα. Ἡ ἀδιαφορία τοῦναντίον, ἣτις εἶναι ἀναπόφευκτος συνέπεια ἐλλείψεως τεκτον. ζήλου, αὕτη μόνη ἐπιφέρει τὴν τελματώδη στασιμότητα, καὶ δὲν γεννᾷ μὲν οὐδὲν ζήτημα, ἀλλὰ δύναται νὰ φέρῃ τὸν ὕπνον μιᾶς Στοᾶς.

Τοῦτο ἀποδεικνύεται ἄλλως ἐκ τῆς κρατησάσης ἀγαστῆς συμποίας ἐν αὐτῇ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκλογὴν τῶν ἀρχῶν, ὅποτε διὰ τοῦ εὐγενοῦς καὶ ὄντως τεκτονικοῦ παραδείγματος τοῦ τετιμημένου τέως Σεβασμίου αὐτῆς, ὑποδείξαντος καὶ συστήσαντος τὴν ὑπερψήφισιν τοῦ ἐπίσης ἀνταξίου διαδόχου του, ἐπετεύχθη σχεδὸν ἡ παμψηφία τῆς Στοᾶς ἡμῶν.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τοῦ λόγου αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσω καὶ ἐγὼ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τοὺς ἀγ. ἀδ. διὰ τὴν τόσον τιμητικὴν δι' ἐμὲ παμψηφίαν. Ἡ συγκίνησίς μου εἶνα τόσον μεγάλη, ὥστε ἡ γλῶσσά μου δὲν με ὑπηρετεῖ πρεπόντως, ἵνα ἐκφράσω τὰ πλημμυροῦντα τὴν καρδίαν μου συναισθήματα. Πᾶς λόγος μου θὰ ἦτο κατώτερος τῆς πραγματικότητος. Ἀναγνωρίζω δέ, ὅτι ἡ σημασία τῆς πανηγυρικῆς ταύτης ψήφου δὲν ἀφορᾷ τὸ πρόσωπόν μου, ἀλλὰ συμβολίζει, ὡς εἶπον, τὴν ἀγαστὴν ἔφεσιν τῶν ἀδελφῶν

ἀπάντων καὶ τὴν ζωηρὰν ἔφεσιν τῶν πρὸς ἐν συμποία ἐργασίαν.

Γ'.

Εὐχομαι ἀπὸ καρδίας καὶ ἐλπίζω καὶ δύναμαι νὰ εἶπω μετὰ θάρρους, ὅτι εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἡ εὐγενὴς ἀμιλλα τῆς Στοᾶς ἡμῶν πρὸς τὰς ἄλλας ἀδελφάς της, ὑπὸ τὴν φωτισμένην καὶ πεπειραμένην σφύραν τόσον εὐδοκίμου καὶ δεδοκιμασμένου χειριστοῦ αὐτῆς κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος θὰ ἀποφέρῃ ἐπίσης ἀγλαοὺς τοὺς καρπούς.

Θὰ γίνῃ προσπάθεια, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων ἡμῶν, ὅπως οὐχὶ μόνον τηρηθῇ ἡ παλαιὰ εὐκλεία καὶ αἴγλη, καθὼς καὶ ἡ σημερινὴ περιωπὴ τῆς Στοᾶς μας, ἀλλὰ καὶ ὅπως ἐξελιχθῇ αὕτη περαιτέρω.

Διότι ἡ πρόοδος καὶ τελειοποίησις, ἡ ἀέναος καὶ συνεχὴς, διὰ τῆς ἀόκνου ἐργασίας, καὶ πρὸ παντὸς διὰ τῆς ἀδαμάστου κἀλῆς θελήσεως, εἶναι ὁ σκοπὸς καὶ τὰ ἀπαράβατα καθήκοντα τῶν Τεκτόνων, μέχρις οὗ ἐπιτευχθοῦν καὶ ἀποτελειωθοῦν αἱ Ὑψηλαὶ βουλαὶ τοῦ Μ.·Α.·Τ.·Σ.· καὶ πραγματοποιθῇ τὸ μέγα Σχέδιον Αὐτοῦ.

Ἄλλὰ καὶ ἂν αἱ προσπάθειαι ἡμῶν δὲν ἀποφέρωσιν ἀνάλογα ἀποτελέσματα πρὸς τὰς προσδοκίας μας, ὡς ἐκ τῆς μικρότητος τῶν δυνάμεων ἡμῶν, τοῦτο κατ' οὐδὲν θὰ μειώσῃ τὸν μισθὸν ἡμῶν.

Ἡ ἀξία τοῦ ἔργου ἐν τῷ Τεκτονισμῷ δὲν μετρεῖται μόνον ἐκ τοῦ μεγέθους τοῦ ἀποτελέσματος, ἀλλὰ κυρίως ἐκ τῆς ποσότητος τῆς ἀγαθῆς προθέσεως, ἣτις τὸ συνοδεύει. Καὶ ὁ ὀβολὸς τῆς χήρας, ὁ τόσον ὑμνηθεὶς καὶ ἀγιασθεὶς ὑπὸ τοῦ γλυκνυτάτου Διδασκάλου τῆς Πίστεως ἡμῶν εἶναι ἐπίσης εὐπρόσδεκτος, ὅπως ἡ μεγάλη τοῦ πλουσίου εἰσφορά.

Ἄρκει τὸ ἔργον ἡμῶν νὰ στηρίζηται ἐπὶ τῆς Ἀγάπης, τοῦ μόνου εὐσταθοῦς καὶ ἀσαλεύτου τούτου βάθρου καὶ θεμελίου πάσης Τεκτονικῆς προσπάθειας.

Ἐξ αὐτῆς ἀπορρέουν ἀσφαλῶς, ὡς ἐκ πλουσίας καὶ καλλιρροοῦ πηγῆς, ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὰ διανγῆ καὶ δροσερὰ νάματα τῆς Πίστεως καὶ τοῦ Ἐνθουσιασμοῦ. Τῆς Πίστεως, ἣτις μετακινεῖ τὰ ἔρη, καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ὅστις δημιουργεῖ τοὺς Ἥρωας καὶ τὰς Θυσίας.

Καὶ τότε εἶναι δυνατὸν ν' ἀποβλέψῃ τις μετ' ἐλπίδος εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ μεγαλειώδους, τοῦ ἐκπάγλου, τοῦ στίλβοντος Τεκτονικοῦ Ναοῦ, ἐν τῷ ὁποίῳ προώρισται νὰ στεγασθῶσιν ἡ ἄπειρος **Σοφία—ἀλήθεια**, ἡ γλυκνυτάτη **Ἀγάπη—Καλωσύνη**, ἡ χαρίεσσα **Τέχνη—Ὁραιότης**, καὶ ἡ ἀγαθοποιὸς καὶ γονιμοποιὸς **Δύναμις—Ἔργασία**, ὅλα δηλονότι τὰ μεγάλα καὶ εὐγενῆ ἰδανικὰ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ νὰ σφρηλατῆται ὁ σταθερὸς **Τεκτονικὸς χαρακτήρ**.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΣΤΟΩΝ

Ἐν συνεχείᾳ τῶν εἰς τὰ δύο προηγούμενα τεύχη δημοσιευθεισῶν ἀρχαι-
ρεσιῶν παρατίθενται ἔδῃ αἱ βραδύτερον ληφθεῖσαι τῶν ἐπιλοίπων Στοῶν
Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Αἰγύπτου, Κύπρου καὶ τῆς ἐν Κερκύρα
ὑπὸ τὴν Μεγ. Ἀν. τῆς Γαλλίας.

Σ. Σ. «ΟΜΗΡΟΣ» ἐν Ἀν. Ἀθηνῶν

1 Σεβ.: Χρ. Λαδᾶς	7 Α'. Δοκ.: Α. Ἀποστολίδης
2 Α'. Ἐπ.: Β. Βασιλείου	8 Ἐλεον.: Ε. Κρέμερ
3 Β'. Ἐπ.: Πρ. Γκιόκας	9 Τελετ.: Κ. Δαμαλᾶς
4 Ρητ.: Ἀντ. Μεσσαλᾶς	10 Στεγ.: Τ. Ἀναστασιάδης
5 Γραμμ.: Εὐαγγ. Λαδᾶς	6 Ταμ.: Φωτ. Παπαντωνόπουλος
Προσθ.: Ρητ.: Α. Ζούμπερ	

Σ. Στ. «ΠΛΕΙΑΣ» ἐν Ἀν. Ἀθηνῶν

1 Σεβ.: Πέτρος Φιδέλης	8 Ἐλεον.: Ἐδγάρ Μπαρμπιέ
2 Α'. Ἐπ.: Ἀντώνιος Μαράτος	9 Τελετ.: Ἀναστ. Ριζάκης
3 Β'. Ἐπ.: Ἐμμ. Περαντινός	10 Στεγ.: Γεώργ. Χατζηγεωργιάκης
4 Ρητ.: Νικ. Κιουρκτσιδάκης	11 Β'. Δοκ.: Δημ. Καραγεώργος
5 Γραμμ.: Δαμ. Μοσχονᾶς	12 Ἀρχιτ.: Στυλ. Μιχαλόπουλος
6 Ταμ.: Ἰωάν. Γούναλης	13 Ἀρχαιοφ.: Μιχ. Πιάτσας
7 Α'. Δοκ.: Παν. Σουβαλιώτης	14 Σημαιοφ.: Μάριος Σκούρσης

Σ. Στ. «ΜΙΑΟΥΔΗΣ» ἐν Ἀν. Πειραιῶς

1 Σεβ.: Διονύσιος Διάκος	8 Ἐλεον.: Κώστας Λακορός
2 Α'. Ἐπ.: Ἀναστάσιος Τζαβάρας	9 Τελετ.: Κώστας Γεωργιάδης
3 Β'. Ἐπ.: Τίτος Πέλλας	10 Στεγ.: Ἀντώνιος Γιοβανίδης
4 Ρητ.: Ἐμμανουήλ Στάης	11 Β'. Δοκ.: Κώστας Δαρδάνος
5 Γραμμ.: Σταῦρ. Μαραγκουδάκης	12 Ἀρχιτ.: Κλιμεντῆς Σπανολέττη
6 Ταμ.: Ἀθανάσιος Δασκαλάκης	13 Ἀρχαιοφ.: Π. Ἀποστολόπουλος
7 Α'. Δοκ.: Νικόλαος Δικόπουλος	14 Σημαιοφ.: Ἀθαν. Πετμεζᾶς

Σ. Στ. «ΠΙΣΤΙΣ» ἐν Ἀν. Πειραιῶς

1 Σεβ.: Σπ. Α. Ἀραβαντινός	3 Β'. Ἐπ.: Πολ. Βακαλόπουλος
2 Α'. Ἐπ.: Τάκης Θ. Ζάκας	4 Ρητ.: Δημ. Ο. Μητάκης

5 Γραμμ.: Δημ. Ν. Φίλων	10 Στεγ.: Ν. Παπαθεοδώρου
6 Ταμ.: Ν. Ε. Παρθενιάδης	11 Β' Δοκ.: Ἀστ. Δ. Νικολαΐδης
7 Α' Δοκ.: Νικ. Ν. Φίλων	12 Ἀρχιτ.: Κων. Μ. Κατσάρας
8 Ἐλεον.: Κων. Ν. Βουρέκας	13 Ἀρχαιοφ.: Ι. Ε. Καζανόβας
9 Τελετ.: Ροζ. Π. Μιχαηλίδης	14 Σημαιοφ.: Γ. Α. Παλλάντιος

Σ.: Στ.: «ΦΙΛΙΠΠΟΣ» ἐν Ἀν.: Θεσσαλονίκης

1 Σεβ.: Φιλ. Παπαγεωργίου	8 Ἐλεον.: Ἰωάν. Ρούσσης
2 Α' Ἐπ.: Ἀθ. Μᾶνος	9 Τελετ.: Ἀλέξ. Παπάζογλου
3 Β' Ἐπ.: Ι. Κωνσταντινίδης	10 Στεγ.: Βασ. Ζεντζής
4 Ρητ.: Ἰωάν. Τσιτσικλῆς	11 Β' Δοκ.: Κωνστ. Γραμματικοῦ
5 Γραμμ.: Ἀθαν. Βέλκος	12 Ἀρχιτ.: Ἀθαν. Μιχάλογλου
6 Ταμ.: Κωνστ. Μιχαηλίδης	13 Ἀρχαιοφ.: Ἀναστ. Κώνστας
7 Α' Δοκ.: Ἀναστ. Κομνίδης	14 Σημαιοφ.: Μιχ. Θεοδωρίδης

Σ.: Στ.: «ΑΡΜΟΝΙΑ» ἐν Ἀν.: Κωνσταντινουπόλεως

1 Σεβ.: Ἀθαν. Κουκούλης	7 Α' Δοκ.: Ἰωάν. Σκευοφύλαξ
2 Α' Ἐπ.: Βλαδ. Μιρμίρογλου	8 Ἐλεον.: Θεμ. Κικριλῆς
3 Β' Ἐπ.: Ἀλεξ. Σπανούδης	9 Τελετ.: Ἰορδ. Ἰορδανίδης
4 Ρητ.: Ἰπ. Χαζάπης	10 Στεγ.: Ἰωάν. Σαροῆς
5 Γραμμ.: Ἦλ. Μουστάκας	11 Ἀρχαιοφ.: Ἀλ. Τσάνης
6 Ταμ.: Ἰωάν. Κωζαδίνος	12 Λογιστῆς Δημ. Ζερβουδάκης

Σ.: Στ.: «ΙΣΙΣ» ἐν Ἀν.: Καΐρου

1 Σεβ.: Μ. Συριώτης	8 Ἐλεον.: Δ. Ἀποστολίδης
2 Α' Ἐπ.: Γ. Καλογήρης	9 Τελετ.: Δ. Στεργίου
3 Β' Ἐπ.: Ἰ. Πλατρίτης	10 Στεγ.: Χ. Σεΐτανίδης
4 Ρητ.: Δ. Ἰωαννίδης	11 Β' Δοκ.: Χ. Σαββίδης
5 Γραμμ.: Χρ. Λαχωβάρης	12 Ἀρχιτ.: Β. Βασιλειάδης
6 Ταμ.: Μ. Φλώρης	13 Ἀρχαιοφ.: Μ. Παναρέτου
7 Α' Δοκ.: Α. Μανρῆς	14 Σημαιοφ.: Γ. Δαμηλάκος
Προσθ.: Ρητ.: Μ. Οἰκονόμου	Προσθ.: Γρ.: Α. Στεφάνου
Πρ. Ταμ.: Ν. Λυριτσάκης	Πρ.: Ἐλ.: Α. Ἀναστασάκης
Προσθ.: Τελ.: Κ. Σταύρου	

Σ.: Στ.: «Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ» ἐν Ἀν.: Ἀλεξανδρείας

1 Σεβ.: Σπ. Σπηλιωτόπουλος	8 Ἐλεον.: Ἰωάννης Βλαστός
2 Α'. Ἐπ.: Γεώργ. Βαροδάκης	9 Τελετ.: Ἰωάν. Σταυρινάκης
3 Β'. Ἐπ.: Κωνστ. Λαγουδάκης	10 Στεγ.: Χ. Περικλάκης
4 Ρητ.: Παῦλος Μιχαηλίδης	11 Β'. Δοκ.: Γεώργ. Κοκκάλας
5 Γραμμ.: Γεώργ. Χρυσοστομίδης	12 Ἀρχιτ.: Ι. Καστερονούδης
6 Ταμ.: Ἐμμ. Καλλέργης	13 Ἀρχαιοφ.: Δημ. Γιασιμῆς
7 Α'. Δοκ.: Παναγ. Μιχελεπῆς	
- Πρόσθετοι : Πρ.: Γραμμ.: Ι. Φουκόπουλος
 Πρ.: Ρήτωρ Γ. Πηλαβάκης
 Πρ.: Τελετάρχης Δ. Συμεωνίδης

Σ.: Στ.: ΖΗΝΩΝ ἐν Ἀν.: Λεμεσοῦ

1 Σεβ.: Πιτσιλλίδης	8 Ἐλεον.: Ἀλκ. Κ. Ἐλευθεριάδης
2 Α'. Ἐπ.: Κωνστ. Τ. Νικολαΐδης	9 Τελετ.: Δ. Η. Δανιθίας
3 Β'. Ἐπ.: Νικολ. Λοῦζος	10 Στεγ.: Νικ. Χριστοδουλίδης
4 Ρητ.: Κωνστ. Σωτηριάδης	11 Β'. Δοκ.: » »
5 Γραμμ.: Λουκιανὸς Χρήστου	12 Ἀρχιτ.: Λουκιανὸς Χρήστου
6 Ταμ.: Χριστόδ. Ε. Παπαδάκης	13 Ἀρχαιοφ.: Ἀλκ. Ἐλευθεριάδης
7 Α'. Δοκ.: Δ. Η. Δανιθίας	

Σ.: Στ.: ΚΙΜΩΝ ἐν Ἀν.: Λάρνακος

1 Σεβ.: Δ. Χ. Δημητρίου	8 Ἐλεον.: Ι. Σουκούρογλου
2 Α'. Ἐπ.: Γ. Α. Γεωργιάδης	9 Τελετ.: Μ. Οἰκονομάκης
3 Β'. Ἐπ.: Τζιρκάτης	10 Στεγ.: Ν. Εὐθυμιάδης
4 Ρητ.: Μ. Γ. Νικολαΐδης	11 Β'. Δοκ.: Ν. Ι. Νικολαΐδης
5 Γραμμ.: Α. Ἰερωσιμίδης	12 Ἀρχαιοφ.: Μ. Μεσολογγίτης
6 Ταμ.: Π. Δ. Μαυρόπουλος	13 Ἀρχιτρ. Μ. Βαλδασερίδης
7 Α'. Δοκ.: Χρ. Λεβέντης	

Σ.: Στ.: «ΣΟΛΩΝ» ἐν Ἀν.: Λευκωσίας

1 Σεβ.: Μιλτ. Κουρέας	8 Ἐλεον.: Ἰωάννης Οἰκονομίδης
2 Α'. Ἐπ.: Χαρ. Συμεωνίδης	9 Τελετ.: Ἰωάν. Καραγιαννάκης
3 Β'. Ἐπ.: Γεώργ. Παπούλιας	10 Στεγ.: Κώστας Σαμουήλ
4 Ρητ.: Νεοπτ. Πασχάλης	11 Β'. Δοκ.: Ἰωάννης Ἀργυρίδης
5 Γραμμ.: Τ.: Κλ. Μιχαηλίδης	12 Ἀρχιτ.: Ἡροδ. Καλλονᾶς
6 Ταμ.: Γεώργ. Πιερίδης	13 Ἀρχαιοφ.: Θεοφ. Τσαγκαροῖδης
7 Α'. Δοκ.: Ἰωάνν. Μαρσέλλος	14 Σημαιοφ.: Σοφοκλ. Πετροῖδη

Σ. Στ. «ΚΙΝΥΡΑΣ» ἐν Ἀν. Πάφου

1 Σεβ.: Ὅμηρος Δημητροιάδης	8 Ἐλεον.: Χριστάκις Ἰωαννίδης
2 Α'. Ἐπ.: Λοῖζος Φιλίππου	9 Τελετ.: Εὐρουβιάδ. Ἀντωνιάδης
3 Β'. Ἐπ.: Λοῖζος Χριστοφίδης	10 Στεγ.: Χασάν Ἰζιτ
4 Ρητ.: Ζαφείριος Μαλαματένιος	11 Β'. Δοκ.: Μιχαλάκις Ἰακωβίδης
5 Γραμμ.: Νικόλαος Πηλαβάνης	12 Ἀρχιτ.: Στέφανος Ρούβαλης
6 Ταμ.: Λουκάς Λοϊζίδης	13 Ἀρχαιοφ.: Κωνστ. Μιλτιάδης
7 Α'. Δοκ.: Νικόλ. Νικολαΐδης	14 Σημαιοφ.: Σωτήριος Μαρκίδης

Σ. Στ. «ΦΟΙΝΙΞ» ἐν Ἀν. Κερκύρας

1 Σεβ.: Γεώργ. Ε. Τριμέρης	11 Τελετ.: Β'. Φρειδ. Μπάροκερ
2 Α'. Ἐπ.: Θεμιστ. Μπαμίχας	12 Δοκιμ.: Α'. Γεώργ. Κατσιάνης
3 Β'. Ἐπ.: Γεώργ. Δέδες	13 Δοκιμ.: Β'. Ἐδουάρδ. Γκανῆς
4 Ρητ.: Δημήτριος Μπούας	14 Συμπ.: Ἀθαν. Παναγόπουλος
5 Γραμμ.: Ἀνδρέας Δούης	15 Σημαιοφ.: Χρήστος Πάμπανος
6 Ταμ.: Σπύρος Παδοβάς	16 Πρ.: Ρητ.: Ἰλαρίων Μπάλλης
7 Ἐλεον.: Τζάφος Νισήμ	17 Πρ.: Γρ.: Ἀρσέν. Γεροντικὸς
8 Μ.: Δοκ.: Σπύρος Σίβερσας	18 Πρ.: Ταμ.: Σωτήρ. Γκίνος
9 Ἐσ.: Στεγ.: Σπ. Χαντζάρης	19 Πρ.: Ἐλεον.: Σαμουήλ Σουλάμ
10 Τελετ.: Α'. Ἰωάν. Δούης	
- Ἀντ.: παρὰ τῆς Μεγ.: Ἀν.: τῆς Γαλλίας Μ. Marachian
Δικαστ.: Ἀντ.: Γεώργιος Νιωτάκης, Σπύρος Κολέκας, Κωνστ.
Μπαμίχας.
Ἀναπ.: Δικ.: Ἀντ.: Στέφανος Κουρῆς, Ἄγγελος Δραζῆνος Ἀλεξ.
Ἀναγνώστης

«Ὁ τεκτονισμὸς ἐν μέσῳ ἐκείνων, οἵτινες παρεποίησαν τὸν Χριστιανισμὸν, τὸν Ἰουδαϊσμὸν, τὸν Βραχμανισμὸν καὶ τῶν παντείων ὀπαδῶν τοῦ Κουμφουκίου καὶ Ζωροάστρου δέχεται τοὺς ἐκλεκτοὺς του εἰς τοὺς κόλπους του ὡς ἀδελφοὺς, οἵτινες λατρεύουσι τὸν Μοναδικὸν Θεόν. Ἀφίνει δὲ ἐλεύθερον ἓνα ἕκαστον τῶν μυστῶν του νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὰς πηγὰς τῆς πίστεώς του καὶ νὰ ἐγκύπτῃ εἰς τὴν μελέτην τῶν ἱερῶν γραφῶν τῆς θρησκείας του».

Morals and Dogma

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΙΣΟΠΟΥΛΟΣ

Πάντες οἱ ἐλεύθεροι Τέκτονες, οἱ ἐπιζήλως ἐργαζόμενοι ἐν Ἀνατολῇ Βόλου δεινὴν ἐθρήνησαν τὴν ἀπώλειαν τοῦ προῶπως μεταστά-
τος εἰς τὴν αἰωνίαν Ἀνατολὴν ἀδ. Ἀποστόλου Κακισοπούλου κατὰ
τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ τρέχοντος μηνός. Τὸ δὲ πένθος αὐτῶν συνε-
μερίσθησαν ὀλοφύχως πάντες οἱ ἐλεύθεροι Τέκτονες τῶν ἐν Ἀθήναις
Στοῶν καὶ ἀμφοτέρων τῶν Τεκτονικῶν Δυνάμεων κηδεύσαντες τὸν
νεκρὸν αὐτοῦ μετενεχθέντα ἐκ Βόλου τὴν 6ην Φεβρουαρίου.

Ὁ Μ. Ὑπ. Ταξιάρχης, ἀδ. Π. Καλογερόπουλος ἀπήγγειλε
τὸν ἀκόλουθον ἐπιτάφιον λόγον.

Ἡ δὲ πενθοῦσα Στοὰ «Ἀργοναῦται» ἀπέστειλεν ἡμῖν τὴν κα-
τωτέρω παρατιθεμένην νεκρολογίαν διαγράψουσαν εὐσυνόπτως τὸν
βίον αὐτοῦ.

Ὁ Ἑλληνικὸς Τεκτονισμὸς εἰς μνήμην Ἀποστόλου Κακισο-
πούλου ἔδωκε 1000 δραχμὰς ὑπὲρ τῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς τῆς
Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων καὶ 1000 δραχμὰς διὰ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον
Βουλιαγμένης (Ὀρφανὰ Ἀναπήρων Πολέμου).

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΛΟΓΟΣ Π. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ μετάστασίς σου εἰς τὴν αἰωνίαν ἀνατολὴν, Ἀπόστολε Κακισο-
σόπουλε, εἶναι ἀπώλεια ἀνεπανόρθωτος ὄχι μόνον διὰ τὴν οἰκογέ-
νειάν σου ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν τεκτονισμὸν καὶ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν.
Ἐγεννήθης διὰ νὰ ἐργάζησαι πρὸ παντὸς ὑπὲρ τοῦ πλησίον. Διὰ τοῦτο
ἐξελέξω τὴν τεκτονικὴν ἰδεολογίαν, ὅπως ἀσκήσης τὴν ἀλληλοφιλίαν
καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς εὐποιίας.

Οὐδέποτε ἐσκέφθης, τί ἐστὶ χρῆμα καὶ πῶς ἀποθησαυρίζεται, ἀλλ'
ἐπεδόθης εἰς πᾶν ὅ,τι ἢ ἐπιστήμη σου καὶ ἢ ὑπηρεσία σου σὲ ἐκάλεσαν
χωρὶς ν' ἀποβλέψης εἰς ὑπερβολικὰς ἀμοιβὰς καὶ ἔκτακτα ἐπιδόματα.
Πάντα δὲ τὰ Ἔργα σου ἀποδεικνύουν τὸ μεγαλεῖον τῆς ψυχῆς σου καὶ
τὴν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν σου. Ἡ αὐταπάρνησις, τὸ ἀνεπίδεκτον καὶ
ἢ εἰς τὴν ἀγαθοεργίαν ἐμμογή σου σὲ ἀνέδειξαν ἀληθῆ ἰππότην
ἀφροντιστοῦντα περὶ πλοῦτου καὶ ἀποσκοποῦντα μόνον εἰς τὴν βελ-
τίωσιν τῆς κοινωνίας καὶ τὴν εἰρηνοποίησιν τῆς ἀνθρωπότητος. Τὰ
τοιαῦτα τὴν σήμερον σπανίζοντα προτερήματά σου ἐφείλκυσαν τὴν

ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν πάντων τῶν γνωρισάντων σε, τὰ δὲ ἔργα σου θὰ μείνουν μνημεῖα τῆς ἐπιστιμονικῆς σου ἰκανότητος.

Ἡμεῖς ἐνταῦθα ἔχομεν τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τοῦ Φαλήρου καὶ πάντα τὰ συναφῆ, ἀλλ' οἱ Θεσσαλοὶ θὰ θεῶνται ἀνά πᾶσαν στιγμὴν τὰ ἔργα σου καὶ θὰ ἀναμνησθῶσιν μετ' εὐλαβείας τοῦ ὀνόματός σου.

Τὸ ἐν Βόλῳ τεκτονικὸν μέγαρον, ὃ τῇ σῇ ἐνεργείᾳ καὶ αὐτοθυσίᾳ ἀνφοδόμησας, θὰ χρησιμεύῃ ὡς ὑπόδειγμα πᾶσι τοῖς ἀσπαζομένοις τὰ τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς.

Νῦν ἐξ ὀνόματος σύμπαντος τοῦ Ἑλληνικοῦ τεκτονισμοῦ σοὶ ἀπευθύνω τὸ ὕστατον χαῖρε καὶ εὐχομαι, ὅπως ὁ Μ. Δημιουργὸς τοῦς μὲν οἰκίους παρηγορήσῃ, τῇ δὲ Στοῦ ἀναδείξῃ διάδοχον ἀντάξιον τοῦ ψυχικοῦ σθένους σου καὶ παρόμοιον τῇ ἐξαιρετικῇ φιλεργίᾳ σου

Γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Τὴν 3ην Φεβρουαρίου 1929 καὶ ὥραν 2αν μ. μ. μετέστη εἰς τὴν Αἰωνίαν Ἀνατολήν ὁ ἀείμνηστος ἀδ.: ἡμῶν Ἀπόστολος Κακισόπουλος, ὑποκύψας εἰς πολυχρόνιον νόσον, ἐξ ἧς ἔπασχεν.

Ἦτο ἡλικίας 52 ἐτῶν, διπλωματοῦχος δὲ Μηχανικὸς τοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου.

Ἐπηρέτησεν ὡς Μηχανικὸς—Γεφυροποιὸς τῶν Σιδηροδρόμων ΣΠΑΠ, ὡς ἀρχιμηχανικὸς τῶν Σιδηροδρόμων τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρίας Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ ἀπὸ 12 ἐτῶν ὡς Διευθυντὴς τῆς Ἐκμεταλλεύσεως τῶν Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας.

Ἐνεκα τῆς φιλεργατικότητός του καὶ τῆς παραδειγματικῆς ἀφοσιώσεώς του εἰς τὸ καθήκον ἔμφυτον ἐν αὐτῷ ἦτο ἀγαπητὸς εἰς πάντας, ἀφῆκε δὲ κενὸν δυσαναπλήρωτον εἰς τε τὴν οἰκογένειάν του, τὴν Κοινωνίαν καὶ εἰς τὸν Τεκτονισμόν.

Εἰς τὸ τεκτ.: τάγμα εἰσῆλθε πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἀπὸ δὲ τῆς ἐλευσεώς του ἐν Βόλῳ, τῷ 1917 συνειργάσθη μετὰ τῶν ἐν Βόλῳ παλαιῶν ἀδ.: Τεκτόνων, μεθ' ὧν ἐπανίδρυσεν τὴν ἔνεκα τοῦ πολέμου κοιμηθεῖσαν Σ.: Σ.: «Ἀργοναῦται» καὶ τὴν Στ.: Τελειοποιήσεως «Ἰάσων».

Διετέλεσε Σεβ.: τῆς Σ.: Στ.: «Ἀργοναῦται» ἀπὸ 4 ἐτῶν συταπτῶν καὶ Τρ.: Κρ.: Διδ.: τῆς Στ.: Τελ.: «Ἰάσων».

Διεκρίνετο μεταξὺ τῶν ἀδ.: του, οὐς ἠγάπα, ἦτο δὲ ἀλτρουϊστῆς, φιλάνθρωπος, ἐμφορούμενος ἀπὸ πραγματικὰ τεκτονικὰ αἰσθήματα.

Ἐῖθε ὁ Μ.: Α.: Τ.: Σ.: νὰ παρηγορήσῃ τὴν οἰκογένειάν του.

ΜΙΧΑΗΛ Φ. ΒΑΜΒΑΚΙΤΗΣ

Ἐπὶ τῇ προώρῳ εἰς τὴν αἰωνίαν Ἀνατολὴν μεταστάσει τοῦ ἐν Μυτιλήνῃ ἀδελφοῦ Μιχαήλ Φ. Βαμβακίτου ἡ Στοά «Πιττακός» ἐτέλεσεν ἐν λευκῇ συνεδρεία τὴν 20ὴν Ἰανουαρίου τεκτονικὸν μνημόσυνον, καθ' ὃ ὁ ἀδελφός Α. Τόνος ἀπήγγειλε τὸν ἀκόλουθον ἐπιμνημόσυνον λόγον.

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΣ ΛΟΓΟΣ Α. ΤΟΝΟΥ

Ρῆτι. τῆς ἐν Ἀν. Μυτιλήνης Σ. Στ. «Πιττακός» κατὰ τὴν ἐν λευκῇ ἑορτῇ λαβοῦσαν χώραν τελετὴν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ εἰς τὴν Αἰωνίαν Ἀνατολὴν μεταστάντος φιλι. ἄδ. Μ. Βαμβακίτη.

Δεύτερος ἤδη κρῖκος τῆς ἐν Ἀν. Μυτιλήνης τεκτ. ἀλύσεως ἀπεκόπη διὰ τῆς μεταστάσεως εἰς τὴν αἰωνιότητα τοῦ φιλι. ἄδ. Μιχαήλ Βαμβακίτη. Πένθιμον, πλὴν ἐπιτακτικὸν ἐκτελοῦντες καθήκον συνήλθομεν κατὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο τῆς πίστεως, τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀγάπης τέμενος, διὰ νὰ ἀναμνησθῶμεν, φίλι. Ἄδ., ὁποῖος ὁ ἐγκαταλείψας τὸν πρόσκαιρον βίον τῆς ὕλης διέβη τὸν οὐδὸν τοῦ τάφου διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν αἰωνίαν μακαριότητα, εἰς τὴν πνευματικὴν ὑπόστασιν, εἰς τὴν ἀληθινὴν ζωὴν.

Ἐξάρωμεν τὸ πνεῦμα ἡμῶν ἅπαντες πρὸς τὴν περιίπταμένην ψυχὴν τοῦ μεταστάντος ἀδελφοῦ.

Μνησθῶμεν μετ' εὐλαβείας τοῦ βραχέος δυστυχῶς βίου του. Καθ' ὅσον ὁ ἀφ' ἡμῶν προσκαίρως χωρισθεὶς δύναται κάλλιστα νὰ χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα τοῖς ἐπιλειπομένοις, καὶ ἐκ τῆς ἀλησμονήτου μεταξὺ ἡμῶν ἀναστροφῆς του, νὰ ἀπορρεύσῃ διδάγματα καὶ ὑποδείγματα περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐνασχήσεως τῆς ἀρετῆς, περὶ τῆς δυνάμεως τῆς αὐτοπεποιθήσεως, τῆς ἐργατικότητος καὶ τῆς εὐθύτητος τοῦ χαρακτῆρος.

Πρωτότοκος βλαστὸς ἐντίμου βιοπαλαιστοῦ, βιοπαλαιστοῦ ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ὡς μόνον ἐφόδιον διὰ τὴν βιωτικὴν πάλιν διαθέτουσι τὸν τίμιον τῆς ἐργασίας των ἰδρώτα, δὲν ὤκησεν ὁ ἀφ' ἡμῶν μεταστάς, ὑπὸ τὴν οἰκογενειακὴν θαλπωρὴν φιλοστόργων γονέων, νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἀπαραιτήτως ἀναγκασιούτων ἐνὶ ἐκάστῳ ἐφο-

δίων, διὰ τῆς ἐκ τοῦ Γυμνασίου Μυτιλήνης ἀποφοιτήσεώς του, πλουτίσας ἀκολούθως τὰς γνώσεις του διὰ διηγεῖται εἰς τὴν Γαλλικὴν Σχολὴν φοιτήσεως.

Ἐχὼν ἔμφυτον τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ ὑπὸ ζήλου ἐμπνεόμενος διὰ τὴν ταχύτεραν ἀνακούφισιν τοῦ ἀγωνιζομένου πατρὸς, προσῆλθεν εἰς τὰ στελέχη πιστωτικῆς καθιδρύματος, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸν ἀπέσπασεν ἄλλη ἔκφανσις τῆς ἀνθρωπίνης ἀρετῆς, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος.

Καὶ ὁ ὡς ἀπλοῦς στρατιώτης εἰς τὰ ἔμπεδα Μυτιλήνης προσελθὼν Μιχαήλ, διέδρα τὰ ἐπὶ ἑξαετίαν ὀλοκλήρον εὐρυνόμενα, πλὴν ἀποτόμως καὶ ἀδοκίμως σμικρυνθέντα καὶ πάλιν, σύνορα τῆς μητρὸς πατρίδος, συναποφέρων μετὰ τῶν ἐπωμίδων τοῦ λοχαγοῦ καὶ τῶν μεταλλίων, δι' ὧν ἐκόσμησε τὰ στήθη του ἡ πατρίς, καὶ τὸ βροτολογόν, φεῦ, μικρόβιον ἐπαράτου ἀσθενείας.

Καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς φιλοστόργου οἰκογενείας του, ὡς καὶ τῆς εὐλόγως ἐκτιμησάσης αὐτὸν Μυτιληναϊκῆς κοινωνίας, μὲ μόνον τὴν συναίσθησιν τῆς ἐπιτελέσεως τοῦ καθήκοντος, πλὴν πλήρης ὁρμῆς διὰ τὴν ἐν τῷ κοινωνικῷ πλαισίῳ ἐπιβαλλομένην ἐκ νέου αὐτῷ πάλιν.

Περιττολογῶ ἴσως ἀναφέρων γεγονότα πρόσφατα, ὑποπεσόντα ἀναμφιβόλως εἰς ἀπάντων ἡμῶν τὴν ἀντίληψιν. Ἐκεῖνο ἐν τούτοις, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω ὄλως ἰδιαιτέρως, εἶναι, ὅτι τὸ ἀδαμάντινον τοῦ χαρακτῆρος, ἡ προσήνεια τοῦ ἥθους καὶ ἡ ἀκάματος φιλοπονία αὐτοῦ ὑπῆρξαν τὰ δεδομένα, ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη ἡ ἀπόφασις τῆς μεγαλειτέρας ἐν Μυτιλήνῃ βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως, διαβλεψάσης ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἐκλιπόντος ἀδελφοῦ, τὸν δραστήριον καὶ ἔντιμον παράγοντα.

Καὶ ὅτε πλέον ἐξησφάλισεν ὀπωσδήποτε τὴν ὕλικὴν αὐτοῦ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὑπόστιξιν ὁ ἀείμνηστος ἀδελφός, ὅτε πλέον ἐφαίνετο παρακάμψας τὸν σκόπελον τῆς βιωτικῆς μερίμνης, ἠσθάνθη καὶ πάλιν τὸ ἐνάρετον ὑποσυνείδητον αὐτοῦ διψῶν δράσεως καὶ ἔσπευσε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀλληλεγγύην ἔμφυτον αὐτοῦ διάθεσιν, προσελθὼν, οἰκεία καὶ ἐλευθέρᾳ βουλήσει, εἰς τὰ στελέχη τοῦ Ἐργαστηρίου τούτου, ἔνθα διδάσκεται ἡ πρὸς τὸν Μ.· Τ.· Σ.· Δημιουργὸν πίστις καὶ ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη.

Ἦλθε πλήρης ζήλου διὰ τὴν ἐνάσκησιν τῆς ἀρετῆς, φέρων ὡς ἀναφαίρετα κεφάλαια διὰ τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην, τὴν κτηθεῖσαν παρ' αὐτοῦ κοινωνικὴν πείραν, τὴν ἀκάματος φιλοπονίαν καὶ

τὴν τόσον σπανίζουσαν δυστυχῶς ἐν τῷ κόσμῳ σήμερον εὐλοκρύνειαν.

Ὁδυνηρὰ ὑπῆρξε διὰ τὴν Μυτιληναϊκὴν κοινωνίαν ἐν γένει, καὶ δι' ἡμᾶς τοὺς τέκτονες ὀδυνηροτέρα, ἢ ἀπώλεια τοιούτου ἐπιλέκτου ἀδελφοῦ. Ὁ φιλόστοργος υἱός, ὁ πιστὸς τοῦ πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκοντος ἐκτελεστής, ὁ ἔντιμος πολίτης, ὁ φέρελπις τοῦ ἡμετέρου Τάγματος πρόσκοπος, ἔπαυσε πλέον νὰ ζῆ.

Ἄφανής ἦρος ἐξ ἐκείνων, οἵτινες χωρὶς νὰ ἔχωσιν οὐδεμίαν πρὸς τοὺς ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς θνήσκοντας διαφορὰν, ἠρέμα παρέδωκε τὴν τελευταίαν αὐτοῦ πνοήν, μετ' ἐπαναπαυμένην τὴν συνείδησιν, ὅτι ἐξετέλεσε ἀπολύτως τὸ πρὸς τὴν πατρίδα, τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν οἰκογένειαν καθήκόν του.

Ἄδιστάκτως δύναται τις νὰ εἶπῃ, ὅτι ὁ ἀφ' ἡμῶν μεταστὰς φιλτ. ἀδ. Μιχαὴλ Βαμβακίτης ἐξετέλεσε διὰ τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς βραχέος δυστυχῶς βίου του τὸ πρὸς Τιμόθεον παράγγελμα τοῦ οὐρανοβάμονος Παύλου:

« Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνεΐᾳ ».

Ἄναπαύου ἐν εἰρήνῃ φιλτάτη ψυχῇ τοῦ ἐκλιπόντος ἀδελφοῦ.

Ἐπῆρξας ὁ γενναῖος καὶ ἔντιμος στρατιώτης τῆς κοινωνικῆς στρατιᾶς, ὁ πιστὸς τοῦ καθήκοντος ἐκτελεστής, ὁ ἐνθερμος τῆς Τεκτονικῆς ἰδεολογίας.

Διέγραψας τὴν μικράν, πλὴν θαυμασίαν ἐν τῷ προσκαίῳ βίῳ πορείαν σου ἐπὶ τροχιᾷ, ἧς δίδυμοι καὶ παράλληλοι γραμμαὶ ὑπῆρξαν ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ ἀγάπη, αἱ δύο αὐταὶ τοῦ ἡμετέρου θεσμοῦ προμετωπίδες.

Ἐπεσες ὡς ἠρωϊκὸς τῆς πρώτης προασπιστῆς καὶ ὡς ἀφοσιωμένος τῆς δευτέρας διάκονος.

Ἄναπαύου ἐν εἰρήνῃ.

Οἱ ἀδελφοί σου ὑπόσχονται νὰ διατηρῶσιν ἄληστον τὴν μνήμην σου καὶ νὰ μεταδίδωσι ταύτην μετ' ἐπαίνων τοῖς ἐπιγνομένοις.